

«მას, ამ ტაქარში გიჟიან-ვიან?» 9

10

«**ლარის კრისის გეგმობის მიზანი აშკარაა – ქვეყანა დაიბოლოება, მხირაკრისხმონანი ჯგუფები კი არანაულ შექმნავენ ილაგენ**»

მარგველას კარტოფილი და ჩირუას მწვანე ბალახი 2

უგუგუგარკი მოქალაქე 700 მილიონით გაგდიდრდა

«**აღამიანები, როგლებიხ სოხაგდენ ხალს, არგავდენ გუვიდობიან მომიტინგეებს და, ფაქტობრივად, ქილაკების პოლიტიკურ ორგანიზაციას ქენიდენ, დღეს ილაგენ ხეების 17 პროცენტს**» **4**

«**არჩევნებზე ამოგჩევალთა პასიურობა თვალნათლივ აჩვენა, როგ მოსახლეობის უგავლესობა ალტერნატიული პოლიტიკური კალის მოლოდინია**» **5**

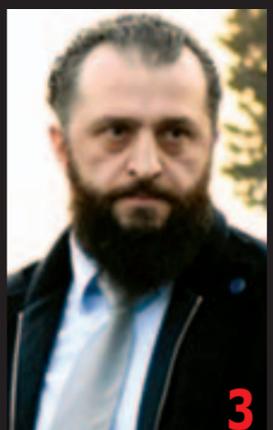
«თუ ლიბერალთები ეკლესიას დაეპატრონებიან, ქართული ერი, როგორც კულტურული ფენოგენი, არსებობას შეწყვეტს» 7

სასარება ზაქროსი 2

„ენაზე კბილის დაჭარაც რომ ესნავლებინა იმ გრძენ კაცს ზაქარიასთვის, იქნებ არც მმართველი გუნდისთვის გაათხარა სამარე და არც თვითონ გამოეთხარა მეჭიანური“.

სიძე გურბული ნათესავია 3

გუგუა დიმიტრი: ოს, ეს ოხანაგვილი, თავსატახად გექსა მისი სიქოგა. ის არის ზრდისრული ადამიანი, დამოუკიდებელი, თვითნება, თვითგარქვია...

სამი გერი და ელენე კაკობი 3

პრეზიდენტი, რომელიც თავის ბოსტანზე წუხს, ერთხელაც არ ჩასულა აღნიშნულ რეგიონებში მოსახლეობასთან შეხვედრად, რათა ადგილზე ენახა, რას ნიშნავს „მოუსავლიანი წელიწადი“ იმ ადამიანებისთვის, რომლებიც მართლა საკუთარ ბოსტანში მოწეულ პროდუქტზე არიან დამოკიდებული და სწორედ ამ მოსავლით გააჩვეთ თავი წლიდან წლამდე. პრეზიდენტი ერთხელაც არ შეხვედრია მოსახლეობას, რომელსაც შიშვითიან მოუწევს ბრძოლა მხოლოდ იმიტომ, რომ მთავრობა აღმოჩნდა უნიტომ და დროულად არ დაიწყო ბრძოლა აზიური ფაროსანას წინააღმდეგ.

პირველი «ტრუნი» «სიზოხლით სავსე ქალაქი»

თბილისის ახალარჩეულმა მერმა კახა კალაძემ, რომლის საარჩევნო სლოგანიც იყო „თბილისი, სივრცით სავსე ქალაქი“, ნუცუბიძის ქუჩაზე დაკავებისას გარდაცვლილი ახალგაზრდის ოჯახს მიუ-სამძიმრა.

„სამწუხარო ფაქტია ის, რაც მოხდა, მინდა, მივუსამძიმრო ოჯახს უბედური შემთხვევა. მართლაც ძალიან მძიმეა ამაზე საუბარი, თუმცა საპატრულო პოლიცია, მე რა ინფორმაციაც მაქვს, მოქმედებდა კანონის ფარგლებში“, — განაცხადა კახა კალაძემ.

თბილისის პროკურატურაში მომხდარზე საქმე აღიძრა, გამოიკითხნენ გარდაცვლილის ოჯახის წევრები და მეზობლები. ოჯახის წევრები მომხდარზე კომენტარისგან თავს იკავებენ და ამბობენ, რომ გამოძიების მიმდინარეობას და მის დასრულებას დაელოდებიან.

შს-ს განცხადებით, 33 წლის კაცი ნახვამი იყო და აგრესიულად იქცეოდა, რის გამოც ადმინისტრაციული წესით აკავებდნენ, ამ მომენტში ის მოულოდნელად ცუდად შეიქცა და გარდაიცვალა. არსებობენ მოწმეებიც, რომლებიც ამბობენ, რომ, ახალგაზრდას, როცა ის ცუდად შეიქცა, სამართალდამცველებმა არ დაუჯერეს და, დახმარების ნაცვლად, დაკავებას ისევ განაგრძობდნენ. „მამაკაცი ამბობდა, რომ ცუდად იყო და სასწრაფო სამედიცინო დახმარებას ითხოვდა, ფაქტობრივად, უკვე მკვდარი იყო, პატრული ბოროკლის დადებამ რომ განაგრძობდა“, — ამბობენ მოწმეები.

პროკურატურის განცხადებით, საქმეზე სწრაფად და ეფექტიანად ჩატარდება ყველა საჭირო საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედება და გამოძიების შედეგების შესახებ ცნობება საზოგადოებას. რთული სათქმელია, ობიექტურად თუ წარმართება გამოძიება და აგებს თუ არა ვინმე პასუხის ახალგაზრდა მამაკაცის გარდაცვალების გამო. ფაქტიტრიაგოკულია, არჩევნებიდან, სულ რაღაც, ოთხ დღეში „სივრცით სავსე ქალაქი“ საპატრულო პოლიციის ხელში ჩააქვდა 33 წლის ახალგაზრდა მამაკაცი...

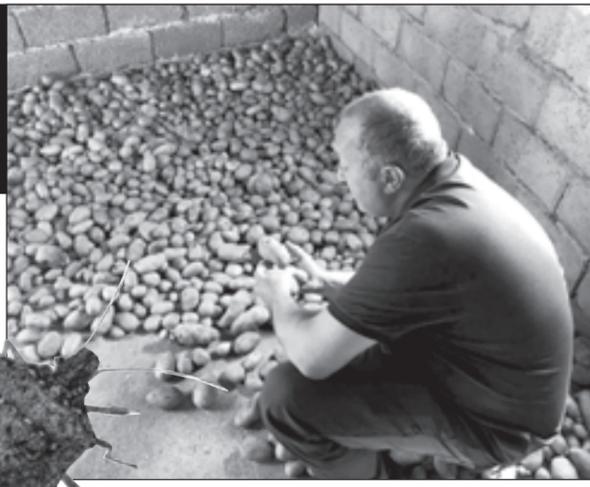
გარკვეულაშვილის კარტოფილი და ჩირუას მწვანე ბაღასი

საქართველოს პრეზიდენტმა გიორგი მარგველაშვილმა ცოტა ხნის წინათ დაინტერესდა, რომ წელს მის ბოსტანში, ფაქტობრივად, ვერაფერმა გაიხარა. „წელს საშინელი წელიწადი მქონდა, კარტოფილის მოსავლის გარდა, ისიც ლუკაშენკომ მაჩუქა სათესლე მასალა, ფაქტობრივად, არაფერი მოვიდა... პომიდორს რაღაც ჭრაქი დაემართა, კიტრი საერთოდ არ მოვიდა, კაკალი, ფაქტობრივად, მთლიანად გაოხრებულია. ჩემი ფინანსური და ოჯახის შემოსავალი ეს რომ ყოფილიყო, იქნებოდა აბსოლუტური კატასტროფა. არაფერი დამირღვევია: არც აგროვადები, არც მორწყვა დამიკლია, უბრალოდ, არ მოვიდა, მოუსავლიანი წელიწადი იყო“, — განაცხადა გიორგი მარგველაშვილმა ფერმერებთან შეხვედრისას.

არადა, პოლიტიკურ ბოსტანს გიორგი მარგველაშვილისა, რომლის პოლიტიკური კარიერა პრეზიდენტის რანგში ვერა და ვერ შედგა, დროდადრო მისი ოჯახის წევრებიც აზარალებენ. მაგალითად, მარგველაშვილის პოლიტიკურ ბოსტანს ასენიზაცია დასჭირდა რამდენიმე დღის წინათ, როდესაც პირველი ლედამი მასა ჩირუას პირდაპირ ეთერში განაცხადა, მწვანე ბაღასის პროპაგანდა ცუდი არ მგონიაო. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ, როდესაც აშშ-ის პრეზიდენტმა დონალდ ტრამპმა ნარკოტიკებთან ბრძოლის

ახალი ტალღა გახსნილად გამოაცხადა, მის ინიციატივას ამერიკის შეერთებული შტატების პირველი ლედი ასე გამოეხმაურა: „ნარკომანიამ, შესაძლოა, დაღუპოს თქვენი ოჯახი, მეგობრები, მეზობლები და ახლობელი ადამიანები. ეს არის სენი, რომლის წინააღმდეგაც ჩვენს ხელთ არსებული ყველა რესურსი უნდა გამოვიყენოთ... თუკი ამერიკა ნარკოტიკებთან ბრძოლის ახალ ტალღას იწყებს და იმ ნარკომანების სენს უწოდებენ, ჩვენი ძველი პირველი ლედი მწვანე ბაღასის პროპაგანდას უნდა დაელოდებოდნენ“.

განდას პირდაპირ ეთერში რომ ენახა, გოლინის მოსდა მანინც არ ეგებინა? ამაშიც რომ მიხატონ საკარტოფილოს პირველი პირებმა აშშ-ის ხელი-სუფლებას და საკარტოფილოში აშშ-ის ელჩისგან იტხოვონ ნება-ართვა (დამოუკიდებლად მოძიება მათი ხშირად უჭირთ), რომ არა-ათუ პროპაგანდას აიკრძალოს, არამედ საკარტოფილოში გამოცხადდეს ბრძოლა ნარკოტიკის წინააღმდეგ, იქნებ პირველი გენოფონდი გადა-ურჩას ბანადგურებას... მიუხედავად იმისა, რომ საზოგადოების დიდი ნაწილი აღფრთოდა საქართველოს პირველი ლედის ამ კანონსაწინააღმდეგო მოწოდების გამო, მოსახლეობის უმეტესობა პრეზიდენტმა ცოლის ნათქვამზე ერთი განმარტებაც კი არ გააკეთა, რაც, რბილად რომ ვთქვათ, საზოგადოების აზრის უგუნტელყოფაა. პრეზიდენტის ნუხილი, რომ წელს, კარტოფილის გარდა, არაფერი მოუვიდა, ძალიან

კომიკურია იმის გავალისწინებით, რომ დასავლეთ საქართველოში, განსაკუთრებით — სამეგრელოსა და გურიაში, მოსახლეობას მოსავლის დიდი ნაწილი აზიურმა ფაროსანამ გაუნადგურა. საქართველოს პრეზიდენტი, რომელიც თავის ბოსტანსა აღნიშნულ რეგიონებში მოსახლეობასთან შესახვედრად, რათა ადგილზე ენახა, უსავლიან წელზე მოტირალმა პრეზიდენტმა ცოლის ნათქვამზე ერთი განმარტებაც კი არ გააკეთა, რაც, რბილად რომ ვთქვათ, საზოგადოების აზრის უგუნტელყოფაა. პრეზიდენტის ნუხილი, რომ წელს, კარტოფილის გარდა, არაფერი მოუვიდა, ძალიან

მოსახლეობას, რომელსაც შიშვითიან მოუწევს ბრძოლა მხოლოდ იმიტომ, რომ მთავრობა აღმოჩნდა უნიტომ და დროულად არ დაიწყო ბრძოლა აზიური ფაროსანას წინააღმდეგ. საკუთარ ბოსტანში მოუსავლიანი წელიწადზე მოტირალ პრეზიდენტს აქვს შესაძლებლობა, ოდნავ მაინც შეუმსუბუქოს მდგომარეობა ხელისუფლებისგან მიტოვებულ მოსახლეობას და პრეზიდენტის სარეზერვო ფონდიდან დაეხმაროს უკიდურეს გაჭირვებაში მყოფ მოქალაქეებს, რომლებსაც შიმშილისგან თავის დასაღწევად უწევთ ბრძოლა. ეს პრეზიდენტის პოლიტიკურ ბოსტანს ცოტა მაინც გააკეთილშობილებდა.

სახსარება ზაზა ბურჭულაძის რომანია, რომელმაც წლების წინათ დიდი მითქმა-მოთქმა გამოიწვია. ადამიანებით ამეტიყველებული ვირო, მსგავსად ბალაამის ვიროსა (ნიგნს ეპიგრაფად სწორედ ეს ბიბლიური ისტორია უძღვის), კაცობრიობის წინაშე თავისი დიდი ღვაწლის შესახებ მოუთხოვს მკითხველს და ნელ-ნელა ჩვენ წინაშე იშლება პანორამა: ანტიკური ხანიდან მოყოლებული დღემდე სხვადასხვა რელიგიური თუ ლიტერატურული გამოცდილების მქონე ვიროები ერთ კრებით სახეში ერთიანდებიან და ცდილობენ, დაგვარწმუნონ, რომ მხოლოდ თანამედროვე, გაუხეშებულ და გაყალბებულ „ვირულ ეპოქაში“ მოხდა მათი პოზიტიური ხატებისა თუ ანიმალისტური მისიის შეცვლა ნეგატიურით...

ჩვენი განსჯის საგანი დღეს არც ზაზა ბურჭულაძეა და არც მისი „სახსარება ვიროსა“, ეს სკანდალური რომანი ზაზარია შუცნაშვილის სკანდალურმა აღსარებამ გაგვახსენა. იმედი, პატივცემული მკითხველი მკრეხელობაში არ ჩავივთვლის, წერილი ასე რომ დავასათაურეთ, მაგრამ სხვა რა შეიძლება ეწოდოს ზაქარია ქუცნაშვილის მიერ პირდაპირ ეთერში გაცხადებულ საბრძოლველს, როცა აღიარა, რომ თურმე გალოტებული და კორუფციული ჩვეულებითაა მთავარი „ქართული ოცნებაში“ მხოლოდ იმიტომ მიიყვანა, რომ მისი ნათესავია და ნათესაური კავშირები აქვს მისი ნათესავის, როგორც ამას ნი-ცუესთან მოპაექრე მილიარდერი ასწავლიდა, ყველასთვის უნდა მიეცათ. მოკლედ, „ქართული ოცნების“ მოლაპარაკე თავმა თამაზ მეჭია-

ურის შესახებ ასეთი რამ გვიამბო: „2012 წელს, როცა ბიძინა ივანიშვილი გამოჩნდა პოლიტიკურ ასპარეზზე, თამაზ მეჭიაურის იყო ჭაბუა ამირაჯიბის შვილის პარტიაში, ეს იყო მე-6 პარტია, რომლის წევრიც იყო. ათეულობით ადამიანი დაადასტურებს, რამდენჯერ მთხოვა მან, მიმეყვანა „ქართული ოცნებაში“. გელა ხვიციანი და მამუკა არაქანი იყვნენ ისინი, ვისაც ვთხოვე, რომ ეს კაცი, მიუხედავად ასეთი წარსულისა და მერყევი იმიჯისა, მიგველო და პროცესებში ჩაგვეერთო. ეს იმიტომ გავაკეთე, რომ თამაზ მეჭიაურის მამა და დედაჩემის დედა იყვნენ ალალი და-ძმა. ნათესაური კავშირი მე, როგორც მთელს, მაგალდებულეს, ყველა მთელზე ვიზრუნო. ბატონი ბიძინა გვასწავლიდა, რომ ყოველთვის მიეცით ადამიანს შანსი, რათა პარაკე თავმა თამაზ მეჭია-

ურის შესახებ ასეთი რამ გვიამბო: „2012 წელს, როცა ბიძინა ივანიშვილი გამოჩნდა პოლიტიკურ ასპარეზზე, თამაზ მეჭიაურის იყო ჭაბუა ამირაჯიბის შვილის პარტიაში, ეს იყო მე-6 პარტია, რომლის წევრიც იყო. ათეულობით ადამიანი დაადასტურებს, რამდენჯერ მთხოვა მან, მიმეყვანა „ქართული ოცნებაში“. გელა ხვიციანი და მამუკა არაქანი იყვნენ ისინი, ვისაც ვთხოვე, რომ ეს კაცი, მიუხედავად ასეთი წარსულისა და მერყევი იმიჯისა, მიგველო და პროცესებში ჩაგვეერთო. ეს იმიტომ გავაკეთე, რომ თამაზ მეჭიაურის მამა და დედაჩემის დედა იყვნენ ალალი და-ძმა. ნათესაური კავშირი მე, როგორც მთელს, მაგალდებულეს, ყველა მთელზე ვიზრუნო. ბატონი ბიძინა გვასწავლიდა, რომ ყოველთვის მიეცით ადამიანს შანსი, რათა პარაკე თავმა თამაზ მეჭია-

ში გალოტებული იჯდა, დღედაღამ სვამდა, მეტს არაფერს აკეთებდა, მინდოდა შანსი მიმეცა. მე ვალდებული ვარ, ჩემს ახლობელზე ვიზრუნო. მამინ მას უთხრეს, რომ წარსულის გამო მისი კანდიდატად დაყენება გაჭირდებოდა, თუმცა, მე მაინც დაგვასახელე მისი კანდიდატურა 2012 წლის არჩევნებში, მაგრამ მისი პოლიტიკური წარსული ამის საშუალებას არ იძლეოდა“, — განაცხადა ქუცნაშვილმა პირდაპირ ეთერში და ვერ მიხვდა, რომ ენისთვის კბილი დაეჭიბა. ვერც ის გაიაზრა, რომ ამით ჩრდილი, მეჭიაურს კი არა, საკუთარ თავს და „ქართულ ოცნებას“ მიაყენა. იმავე ეთერში ქუცნაშვილის მონათხრობით აღფრთოვლებმა მეჭიაურმა დეპუტატს სულ „ნარაკუა“ და „ცუანა“ ეცახა.

„ქართული ოცნების“ ყოფილი სახეების (მიუხედავად იმისა, რომ ქუცნაშვილი ჯერ კიდევ უმრავლესობის რიგებშია, მასაც თამამად შეგვიძლია ვუწოდოთ ყოფილი სახე) მიერ ერთმანეთის ლანძღვა სასიამოვნო მოსასმენი არ აღმოჩნდა უმრავლესობისთვის. როგორც სანდო წყაროსგან შევიტყვეთ, ზაქარიას სკანდალური გამოსვლით განრისხებულ ბიძინა ივანიშვილს მორიგი აღმზრდელობითი გაკვეთილი ჩაუტარებია თანაგუნდელისთვის, რაც ზაქარის დადუმებისა და კაპოტზე მეჭიაურის კიდევ ერთხელ ქეიფის საფუძველი შეიქმნა. ასე რომ, ენაზე კბილის დაჭერაც რომ ესწავლებინა იმ ბრძენ კაცს საქარიათისთვის, იქნებ არც მმართველი გუნდისთვის გაეთხარა სამარე და არც თვითონ გამოეთხარა მეჭიაური.

კახეთში ხუმრობან სოლმე, სიძე მურტალი ნათესავიაო, მართალია, იუმორით გამოჩნული კახელებისთვის ეს მხოლოდ სახუმარო თემაა, მაგრამ მეუფე დიმიტრისთვის ამერიკის სპეციალურ ქვედანაყოფში განვრთნილი „მწვანე ბერების“ „მურტალი ნათესავო“ სახუმარო ნამდვილად არ უნდა იყოს...

სამი მერი და ელენეს კაპოტი

გასულ კვირას ინტერნეტსივრცეში სამ ფოტოს განიხილავდნენ. ორ მათგანზე სამი მერია გამოსახული, ერთზე კი — მანქანის კაპოტზე ელენე ხომტარისა ქეფი. უფრო გასაგები რომ იყოს, სამ მერთან ელენეს კაპოტი რა შუაშია, აბებებს ქრონოლოგიურად მივყვით.

რამდენიმე დღის წინათ „ქართული ოცნების“ ყოფილმა წევრმა **თამაზ მიჭინაძემ** და ასევე, შეიძლება ითქვას, ყოფილმა (ქუცნაშვილს მიჯრიყვან არ ასცდებდა) „მოლაპარაკე ქუდი“, ზაქარია ქუცნაშვილმა, ერთმანეთი პირდაპირ ეთერში ისე ლანძღეს, გაყინული თევზივით უემოციო **ირაპლი კობახიძემაც** კი თქვა, ეს ყველაფერი ძალიან არასასიამოვნო მოსასმენი იყო. ყოფილი თანაგუნდე-ელები, ნათესავების ლექსიკაში ისმობდა ისეთი ეპითეტები, როგორიცაა: „გალოთებული“, „კორუმპირებული“, „კაპოტ-

ბის დრო წავიდაო, ეგ კურდ-ლელო, ეგ... ზაქარია ქუცნაშვილი, როგორც ჩანს, შეცდა პოლიტიკურ პროგნოზში — თიანეთში ამკარად თამაზ მეჭიაურის დრო მოვიდა.

ივანიშვილის კურსელმა თამაზ მეჭიაურმა მას შემდეგ, რაც მცხეთის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილებით თიანეთის მერობა ხვდა წილად, გამარჯვება პირდაპირ კაპოტზე აღნიშნა. „აქედან გაავალ და ბიჭებთან თითო ჭიქას დაველე კაპოტზე“, — თქვა მან სასამართლოს დასრულების შემდეგ და კაპოტზე ქეფის ამსახველი სურათებიც მალევე გაჩნდა ინტერნეტსივრცეში. ამას დიდი გამომხაურება მოჰყვა და მეჭიაურს გამარჯვებას სახეული სურათებიც მალევე გაჩნდა ინტერნეტსივრცეში. ამას დიდი გამომხაურება მოჰყვა და მეჭიაურს გამარჯვებას სახეული სურათებიც მალევე გაჩნდა ინტერნეტსივრცეში.

«ნახ-ქოხობა» არც სელფის გადაღებაში უფლის მათ ხელს და არც ქეფი შეუშლის...»

გადაჰყვს ეს ხალხზე ზრუნვით დაოსებული პოლიტიკური სექტორი. დიდი განსჯის საგანი იყო, აგრეთვე, თბილისის ორი მერის ერთობლივი სელფი. ტელეკომპანია „პირველი“ სტუმრად მყოფი დავით ნარმანიანი მიერ სტუდიის დატოვებამდე წამყვანმა სტუდიაში თბილისის ყოფილი მერი გივი უგულავამ მიიწვია. ორი მერის პირდაპირ ეთერში შეხვედრა, გადაცემის წამყვან **მანუჩ სანაძის** თხოვნით, სელფით დაგვირგვინდა. პოდა, სახეგა-

სიძე მურტალი ნათესავია

ბათუმისა და ლაზეთის მიტროპოლიტმა, მეუფე დიმიტრემ (შოილაშვილმა) მკვლელობის მომზადების ბრალდებით დაკავებული დეკანოზი გიორგი მამალაძე მოინახულა, რომელიც სწორედ მეუფე დიმიტრის ეპარქიაში მსახურობდა წლების განმავლობაში.

მეუფის თქმით, შურისძიების მოტივით მკვლელობის მომზადებაში მსჯავრდებულნი იყვნენ გიორგი მამალაძე და მისი მხარდები. მეუფე დიმიტრის წინააღმდეგ იყო მიმართული. მიტროპოლიტმა განაცხადა, რომ შეხვედრის შესახებ პატრიარქი ინფორმირებული იყო. როგორც მეუფემ თქვა, ილია მეორე გიორგი მამალაძის საქმეზე გაორებულ მდგომარეობაშია. მეუფემ იმედი გამოთქვა, რომ „ციანიდის საქმეს“ აუცილებლად მოეფინება ნათელი, რადგან „არა არს დაფარული“... ბათუმისა და ლაზეთის ეპარქიის მიტროპოლიტმა საკმაოდ ვრცლად ისაუბრა დეკანოზთან შეხვედრის დეტალებზე, თუმცა საზოგადოებას ამ მნიშვნელოვანი შეხვედრის შემდეგ ყველაზე მეტად მეუფე დიმიტრის ერთმა ფრაზამ მოსჭრა ყური: **„ოხ, ეს ოხანაშვილი, თავსა-სოლოდო მკვლელობის სიძეაო, არის ზრდასრული ადამიანი,**

დამოუკიდებელი, თვითნება, თვითმარქვია. ჩვენ ვინც გვიცნობს და იცის ჩვენი ურთიერთობა, ხშირად გეგონია არასაბუნებრივი საუბრები მის უხეშობაზე ადამიანების მიმართ, ეს მღვდელმთავარი იყო თუ სასულიერო პირები, სახალხოდაც, რაზეც მეუბნებოდა, მე სამსახური მაქვს ასეთი... მე ვესაუბრე ბოლოს მას სასამართლოზე მიცემულ ჩვენებებთან დაკავშირებით. ვესაუბრე და ის მეუბნება, რომ ამას მე ვერაფრით ვერ გავაყრცელებდი, იმიტომ, რომ მე ვარ უცხოეთში და გარკვეულწილად მოთხოვეთ პასუხი მისა, ვინც სასამართლოდან გამოდის ეს ჩემი სასამართლოსთვის მიცემული ჩვენება. ამბობს, სასამართლოზე კითხვა დამისვს, პასუხი გავეცი და ეს გამოაშკარავესო. მართალი გითხრათ, მეც ცოტა გაოცებული ვარ, რაკ კავშირშია პატიმრების შეწყალების საკითხი, მხიბლავობის საკითხი და ციანიდის საკითხი, ვერ ვაკავშირებ ვერაფრით“, — განაცხადა მეუფე დიმიტრემ.

კითხვაზე — სად იმყოფება სოსო ოხანაშვილი, მეუფე დიმიტრე უპასუხა: „სოსო არის ასე, მოროჭიკე ბერივით, მოგზაურობს ევროპის სხვადასხვა ქვეყანაში, რუსეთშიც არის, უკრაინაშიც არი. ასე რომ, რომ გითხრათ, ძალიან ახლო,

მეუფე დიმიტრი: ოხ, ეს ოხანაშვილი, თავსა-სოლოდო მკვლელობის სიძეაო, არის ზრდასრული ადამიანი, დამოუკიდებელი, თვითნება, თვითმარქვია...

ეპისკოპოსი **ტარას შავშიშვილის** სკანდალურ ინტერვიუსა და გამოცემასა და გასაუბრებლობაში უცნაურ რაღაცებზე ისაუბრა: „ბოლო გადაცემა, ტარას შავშიშვილის გადაცემა, რომელიც ვნახე და გამოგნა, ამ ადამიანის რაღაც უცნაურმა საუბარმა, პატრიარქს რაღაც ქამარი აქვს, ამ ქამარზე — გასაუბრებლობის სეფი ალბის და ამ სეფზე მხოლოდ სოსოს მიუწვდებოდა ხელი და იქ არის ანდერძი, რაღაც უცნაური რაღაცები, რაც მე ზღაპრებში

„კვივის პროდუქტები, მაგალითად, ხილის ჯემი, მაიონეზი, წვენი, თაფლი უცხოეთიდან რატომ უნდა შემოგვქონდეს? ნარკოტიკებით, თაფლიც კი საზღვარგარეთ, უკრაინაში, შეიძინა თავდაცვის სამინისტრომ. არადა, როგორც ვიცით, თაფლის დეფიციტი ნამდვილად არ არის ქართულ ბაზარზე“.

გიორგი ჩახაია:

არჩევნებზე ამომრჩეველთა პასიურობა თვალნათლივ არჩენს, რომ მოსახლეობის უმრავლესობა ალტერნატიული პოლიტიკური ძალის მოლოდინშია

ჩვენ ისეთი სუსტი ეკონომიკა გვაქვს, რომ, პირობითად, 10 მილიონის ტრანზაქციას შეიძლება გამოიწვიოს ლარის კურსის მკვეთრი ცვლილება

არჩევნებიდან რამდენიმე დღეში ლარის კურსი მკვეთრად დაეცა, მაგრამ მთავრობის წევრები ამაში საგანგაშოს ვერაფერს ხედავენ, საგანგაშოს ვერაფერს ხედავენ იმაშიც, რომ სახელმწიფო უწყებებში ხშირად საეჭვო ტენდერები ტარდება... არის თუ არა ლარის კურსის იმავე ნიშნულამდე აწვევის ალბათობა, რაც ზაფხულში იყო და რა ხდება ტენდერებზე სახელმწიფო სტრუქტურებში — ამ საკითხებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ფინანსისტი, ეკონომიკის ექსპერტი გიორგი ჩახაია ესაუბრა:

— რით ახსნით ბოლო პერიოდში ლარის კურსის მკვეთრ დაცემას?

— ჩვენ ისეთი სუსტი ეკონომიკა გვაქვს, რომ, პირობითად, 10 მილიონის ტრანზაქციამაც შეიძლება გამოიწვიოს ლარის კურსის მკვეთრი ცვლილება ბაზარზე. ლარის გაუფასურება, შესაძლოა, პოსტსა-არჩევნო პერიოდთან იყო დაკავშირებული ან წინასაახალწლო პერიოდთან, როდესაც, როგორც წესი, იმპორტი იზრდება და, შესაბამისად, დოლარზე დიდი მოთხოვნაა. ზუსტად ის მომენტი, როდესაც ბაზარზე ერთბაშად იზრდება დოლარის მოთხოვნა, ჩნდება დეფიციტი და მყისვე ხდება კურსის ცვლილება.

— 5 წელიწადი გავიდა მას შემდეგ, რაც „ქართული ოცნება“ მართავს ქვეყანას, გვერდობდნენ, რომ ხელისუფლების სათავეში მათი მოსვლიდან მეთხუთხუთე იქნებოდა საუკეთესო...

— იმ ოთხ წელიწადში სწორედ ის მეთხუთხუთე იყო ყველაზე მძიმე. წელს ეკონომიკური ზრდა თითქოს მეტია, მაგრამ პატარა ეკონომიკის მქონე ქვეყნებისთვის 4-5 პროცენტის ზრდა მიზერულია. ის დაპირებებიც, რომლებიც გაიცა 100 საწარმოს შესახებ, იმთავითვე აოპოკალიფსური იყო.

თანაც, გააჩნია, რას დავარქმევთ სანარმოს — საკუთარ ავტოფარეხში ვიღაც რაღაცას რომ გახსნის და 2-3 კაცი დასაქმდება, ეს არ არის სანარმოს გახსნა. ასეთი სანარმოები 1990-იან წლებშიც იხსნებოდა და ამაში არც გასაკვირია რაიმე და არც სასიხარულო.

— ბატონო გიორგი, სახელმწიფო უწყებებში ტენდერების თემას მინდა შევეხოთ, ამაზე დღეს ინტენსიურად არაფერი საუბრობს, არადა, ხშირად სწორედ ტენდერია კორუფციის წყარო...

— გეტანხმებით, ძალიან ბევრი პრობლემაა ამ მხრივ. ტენდერების თემა სამ წინააღმდეგობაშია: პირველი — კორუფციული ინტერესები, მეორე — საბიუჯეტო თანხების არაკონტროლებლად გამოყენება და მესამე — სახელმწიფო ტენდერებში აუცილებლად უნდა ჩაიღოს პირობა, რომ უპირატესობა ადგილობრივი მნიშვნელობის პროდუქტებს მიენიჭოს. ძალიან საეჭვო ტენდერებია როგორც სამინისტროებში, ისე ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოებში, სიუპერსა თუ აიუბში. ხშირად ტენდერის გარეშე, გამარტივებული შესყიდვის გზით ხდება პროდუქციის შექმნა. მაგალითად, მთავრობის დასახელებული შეყიდვები ნიშნულზე დაბალია, მაგრამ არც იმ ოპოზიციურ სპექტრს ენდობა, რომელიც, წლებია, პოლიტიკაშია და ხელისუფლებაში ვერასდროს მოვიდა. ფაქტია: საზოგადოებრივი დაკვეთაა ახალი პოლიტიკური ძალის გამოჩენა ახალი სახეებით.

ქვივის მიწოდება. ასეთი შემთხვევაში როგორ მრგებანიათინათან უნდა გააფორმოს უწყვეტად ხელშეკრულებას? — რა თქმა უნდა, იმასთან, რომელსაც დიდი გამოცდილება აქვს ამ სამეფო, რომელსაც 2-3 მილიონის ბრუნვა აქვს და ბარანტიანს იძლევა, რომ პროდუქტით უზრუნველყოფა შეუფერხებლად მოხდება. ჩვენს რეალობაში რა ხდება? ყოველგვარი ტენდერის გარეშე, გამარტივებული წესით, ხელშეკრულებები იდება კომპანიებთან, რომლებიც შეიძლება ტენდერის გამოცხადებამდე ერთი თვით ადრე იყოს დაფიქსირებული. იყო შემთხვევები, რომელსაც, მაგალითად, ტენდერის გამოცხადების შემდეგ დაფუძნდა ორგანიზაცია და სწორედ მან განიხილა ტენდერი. როდესაც მოსამხარულო პერიოდში გაიჭრა და მათი მიწოდება დაიწყო, მაშინვე დაიწყო მათი მიწოდება და დაიწყო მათი მიწოდება.

— რით ახსნით ბოლო პერიოდში ლარის კურსის მკვეთრ დაცემას?

— ჩვენ ისეთი სუსტი ეკონომიკა გვაქვს, რომ, პირობითად, 10 მილიონის ტრანზაქციამაც შეიძლება გამოიწვიოს ლარის კურსის მკვეთრი ცვლილება ბაზარზე. ლარის გაუფასურება, შესაძლოა, პოსტსა-არჩევნო პერიოდთან იყო დაკავშირებული ან წინასაახალწლო პერიოდთან, როდესაც, როგორც წესი, იმპორტი იზრდება და, შესაბამისად, დოლარზე დიდი მოთხოვნაა. ზუსტად ის მომენტი, როდესაც ბაზარზე ერთბაშად იზრდება დოლარის მოთხოვნა, ჩნდება დეფიციტი და მყისვე ხდება კურსის ცვლილება.

— ბატონო გიორგი, სახელმწიფო უწყებებში ტენდერების თემას მინდა შევეხოთ, ამაზე დღეს ინტენსიურად არაფერი საუბრობს, არადა, ხშირად სწორედ ტენდერია კორუფციის წყარო...

— გეტანხმებით, ძალიან ბევრი პრობლემაა ამ მხრივ. ტენდერების თემა სამ წინააღმდეგობაშია: პირველი — კორუფციული ინტერესები, მეორე — საბიუჯეტო თანხების არაკონტროლებლად გამოყენება და მესამე — სახელმწიფო ტენდერებში აუცილებლად უნდა ჩაიღოს პირობა, რომ უპირატესობა ადგილობრივი მნიშვნელობის პროდუქტებს მიენიჭოს. ძალიან საეჭვო ტენდერებია როგორც სამინისტროებში, ისე ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოებში, სიუპერსა თუ აიუბში. ხშირად ტენდერის გარეშე, გამარტივებული შესყიდვის გზით ხდება პროდუქციის შექმნა. მაგალითად, მთავრობის დასახელებული შეყიდვები ნიშნულზე დაბალია, მაგრამ არც იმ ოპოზიციურ სპექტრს ენდობა, რომელიც, წლებია, პოლიტიკაშია და ხელისუფლებაში ვერასდროს მოვიდა. ფაქტია: საზოგადოებრივი დაკვეთაა ახალი პოლიტიკური ძალის გამოჩენა ახალი სახეებით.

— ბატონო გიორგი, რით ახსნით ამომრჩევლის პასიურობას არჩევნებზე?

— ამ არჩევნებზე ამომრჩეველთა პასიურობამ და ხმების გადანაწილებამ კიდევ ერთხელ თვალნათლივ აჩვენა, რომ მოსახლეობის უმრავლესობა ახალი, ნებისიერი, სამართლიანი, პროფესიონალი და რიგით მოქალაქეებზე რეალურად მზრუნველი ალტერნატიული პოლიტიკური ძალის მოლოდინშია. მოქმედი პარტიების რეტინგებს, მათ ფინანსურ რესურსებს და თუნდაც ამ არჩევნებში მიღწეულ შედეგებს რომ გადავხედოთ, ნათელია, რომ საზოგადოება ითხოვს ახალი პოლიტიკური ძალის გამოჩენას. ხელისუფლებაში ვინც იყო, მათ მიმართ ნდობა რომ აქვს ამომრჩევლებს და კარგული, ეს ლოგიკურია, მაგრამ არც იმ ოპოზიციურ სპექტრს ენდობა, რომელიც, წლებია, პოლიტიკაშია და ხელისუფლებაში ვერასდროს მოვიდა. ფაქტია: საზოგადოებრივი დაკვეთაა ახალი პოლიტიკური ძალის გამოჩენა ახალი სახეებით.

«სახელმწიფოსგან თითქმის გახსნადავს მხარდაჭერა პროგრამისა «ანაკონი სექტორული», მაგრამ, ვინც ეჩვენებს ეკონომიკაში, იხის, რომ, რისი სჭირდებაც არის ქვეყანაში, ზუსტად იმას არ აფინანსებენ»

რამ ხშირად შემოაქვთ უცხოური პროდუქტები? კვივის პროდუქტები, მაგალითად, ხილის ჯემი, მაიონეზი, წვენი, თაფლი უცხოეთიდან რატომ უნდა შემოგვქონდეს? ნარკოტიკებით, თაფლიც კი საზღვარგარეთ, უკრაინაში, შეიძინა თავდაცვის სამინისტრომ. არადა, როგორც ვიცით, თაფლის დეფიციტი ნამდვილად არ არის ქართულ ბაზარზე.

— რით ახსნით ბოლო პერიოდში ლარის კურსის მკვეთრ დაცემას?

— ჩვენ ისეთი სუსტი ეკონომიკა გვაქვს, რომ, პირობითად, 10 მილიონის ტრანზაქციამაც შეიძლება გამოიწვიოს ლარის კურსის მკვეთრი ცვლილება ბაზარზე. ლარის გაუფასურება, შესაძლოა, პოსტსა-არჩევნო პერიოდთან იყო დაკავშირებული ან წინასაახალწლო პერიოდთან, როდესაც, როგორც წესი, იმპორტი იზრდება და, შესაბამისად, დოლარზე დიდი მოთხოვნაა. ზუსტად ის მომენტი, როდესაც ბაზარზე ერთბაშად იზრდება დოლარის მოთხოვნა, ჩნდება დეფიციტი და მყისვე ხდება კურსის ცვლილება.

სოციალიზმის პროდუქტებზე, მაშინ ყოველდღე უნდა იხსნებოდეს ფარმები, სანარმოები. რაზეც რეალურად არის მოთხოვნა, იმას ყურადღებას არ აქცევენ სახელმწიფო და აფინანსებს სრულიად არასაჭირო პროექტებს. ვიღაცის ფინანსური ინტერესები რომ არ არსებობდეს, რა ლობიას ეძებოდა ან უცხოეთში? ამიტომ, რომ ვერ გაყიდა, და ასეთი რამ თითქმის ყოველ წელს ხდება. სახელმწიფოსგან თითქმის გახსნადავს მხარდაჭერა პროგრამისა «ანაკონი სექტორული», მაგრამ, ვინც ეჩვენებს ეკონომიკაში, იხის, რომ, რისი სჭირდებაც არის ქვეყანაში, ზუსტად იმას არ აფინანსებენ. ჯარი რომ იკვებო-

«სახელმწიფოსგან თითქმის გახსნადავს მხარდაჭერა პროგრამისა «ანაკონი სექტორული», მაგრამ, ვინც ეჩვენებს ეკონომიკაში, იხის, რომ, რისი სჭირდებაც არის ქვეყანაში, ზუსტად იმას არ აფინანსებენ»

რამ ხშირად შემოაქვთ უცხოური პროდუქტები? კვივის პროდუქტები, მაგალითად, ხილის ჯემი, მაიონეზი, წვენი, თაფლი უცხოეთიდან რატომ უნდა შემოგვქონდეს? ნარკოტიკებით, თაფლიც კი საზღვარგარეთ, უკრაინაში, შეიძინა თავდაცვის სამინისტრომ. არადა, როგორც ვიცით, თაფლის დეფიციტი ნამდვილად არ არის ქართულ ბაზარზე.

— რით ახსნით ბოლო პერიოდში ლარის კურსის მკვეთრ დაცემას?

— ჩვენ ისეთი სუსტი ეკონომიკა გვაქვს, რომ, პირობითად, 10 მილიონის ტრანზაქციამაც შეიძლება გამოიწვიოს ლარის კურსის მკვეთრი ცვლილება ბაზარზე. ლარის გაუფასურება, შესაძლოა, პოსტსა-არჩევნო პერიოდთან იყო დაკავშირებული ან წინასაახალწლო პერიოდთან, როდესაც, როგორც წესი, იმპორტი იზრდება და, შესაბამისად, დოლარზე დიდი მოთხოვნაა. ზუსტად ის მომენტი, როდესაც ბაზარზე ერთბაშად იზრდება დოლარის მოთხოვნა, ჩნდება დეფიციტი და მყისვე ხდება კურსის ცვლილება.

უქცია არ არის საკმარისი. ხილის ჯემი აზერბაიჯანიდან შემოიტანეს, ასევე, კიტრის მწნილი და რა, ვინმე გაბედავს და იტყვიან, რომ კიტრის მწნილისა და ხილის ჯემის ნარმოები არ შეგვიძლია?! წელს ხალხმა მდინარეში გადაყარა ატამი, იმიტომ, რომ ვერ გაყიდა, და ასეთი რამ თითქმის ყოველ წელს ხდება. სახელმწიფოსგან თითქმის გახსნადავს მხარდაჭერა პროგრამისა «ანაკონი სექტორული», მაგრამ, ვინც ეჩვენებს ეკონომიკაში, იხის, რომ, რისი სჭირდებაც არის ქვეყანაში, ზუსტად იმას არ აფინანსებენ. ჯარი რომ იკვებო-

«სახელმწიფოსგან თითქმის გახსნადავს მხარდაჭერა პროგრამისა «ანაკონი სექტორული», მაგრამ, ვინც ეჩვენებს ეკონომიკაში, იხის, რომ, რისი სჭირდებაც არის ქვეყანაში, ზუსტად იმას არ აფინანსებენ»

რამ ხშირად შემოაქვთ უცხოური პროდუქტები? კვივის პროდუქტები, მაგალითად, ხილის ჯემი, მაიონეზი, წვენი, თაფლი უცხოეთიდან რატომ უნდა შემოგვქონდეს? ნარკოტიკებით, თაფლიც კი საზღვარგარეთ, უკრაინაში, შეიძინა თავდაცვის სამინისტრომ. არადა, როგორც ვიცით, თაფლის დეფიციტი ნამდვილად არ არის ქართულ ბაზარზე.

— რით ახსნით ბოლო პერიოდში ლარის კურსის მკვეთრ დაცემას?

— ჩვენ ისეთი სუსტი ეკონომიკა გვაქვს, რომ, პირობითად, 10 მილიონის ტრანზაქციამაც შეიძლება გამოიწვიოს ლარის კურსის მკვეთრი ცვლილება ბაზარზე. ლარის გაუფასურება, შესაძლოა, პოსტსა-არჩევნო პერიოდთან იყო დაკავშირებული ან წინასაახალწლო პერიოდთან, როდესაც, როგორც წესი, იმპორტი იზრდება და, შესაბამისად, დოლარზე დიდი მოთხოვნაა. ზუსტად ის მომენტი, როდესაც ბაზარზე ერთბაშად იზრდება დოლარის მოთხოვნა, ჩნდება დეფიციტი და მყისვე ხდება კურსის ცვლილება.

«საკუთარ ნარკოტებს ავითარებთ თუ უცხოეთისას? თქვენს სამთავრობო პროგრამას უნდა ეჩვენებს არა «ანაკონი სექტორული», არამედ «ანაკონი აზერბაიჯანში, თურქეთში, ჩინეთში, უკრაინაში, რუსეთში, ბრაზილიაში, ყაზახეთში და ა.შ.»

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ალბათ, არის ამჟამინდელ რაღაც, რასაც შეიძლება „ბედის ბუმერანგი“ ვუწოდოთ. სააკაშვილმა ჩამოართვა მოქალაქეობა ივანიშვილს — პოროზენკომ ჩამოართვა მოქალაქეობა სააკაშვილს. სააკაშვილი დასცინოდა ადამიანებს, რომლებმაც თბილისში ოპოზიციის აქტივისტებს დროს კარვები გაშალეს — ახლა თვითონ ზის კარავში, თანაც პასპორტის გარეშე, რომორც დამსახურებული ზომები და მას ქართველებიც და უკრაინელებიც დასცინიან. ლოგიკურად თუ მივუვლით, შემდეგ ეტაპზე უნდა ვინაობოთ იმხელად სააკაშვილის ხანგრძლივი და შინაარსიანი ოდისეა სააკაშვილი დაწინაურებული, თუმცა ნამდვილად რას გაუზავა.

გასულ კვირას თიანეთის რაიონი უცნაურად დაემსგავსა აშშ-ის ფლორიდის შტატს, რომელშიც 2000 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ დიდი აურზაური სუფევდა და ხმების გადათვლა მიმდინარეობდა. მართალია, მაშინ ალბერტ გორს, თამაზ მეჭიაურის მსგავსად, „კაპოტზე“ არ დაუღლებია, ხოლო უმცროს ბუშს, მისი კოგნიტური თავისებურებების მიუხედავად, საჯარო თვითლუსტრაცია არ ჩაუტარებია, ისე, როგორც ეს ზაქარია ქუცნაშვილმა გააკეთა, მაგრამ ორივე შემთხვევაში აჟიტოტაჟი ფრიად თავბრუსხვევით იყო.

საერთოდ, ქართველებს ფსიქოლოგიის (და მითუმეტეს ფსიქიატრიის) მიმართ უცნაური დამოკიდებულება გვაქვს — დროულად ექიმს თითქმის არავინ მიმართავს, საუბარი შესაბამის პრობლემებზე სამარცხვინოდ ითვლება და იწყება მხოლოდ მაშინ, როდესაც მათი დამალვა შეუძლებელია. აქედან გამომდინარე, ფრაზა „ბავშვი ნერვიულობს“ ზოგჯერ იმას ნიშნავს, რომ 40 წელს გადაცილებული სუბიექტი ქვევს ისვრის და სოციალურად საშიში გახდება. ამ დისკურსის ფარგლებში ზაქარია ქუცნაშვილის მდგომარეობა, ალბათ, შეიძლება შემდეგნაირად აღინეროს: „ბავშვი ძალიან ნერვიულობს“.

ასეა თუ ისე, 24 ოქტომბერს ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-ის ეთერში ქუცნაშვილმა საზოგადოებას, ფაქტობრივად, აღიარებითი ჩვენება მისცა. მან თამაზ მეჭიაურთან კამათის დროს შემდეგი რამ თქვა: „2012 წელს, როცა ბიძინა ივანიშვილი გამოჩნდა პოლიტიკურ ასპარეზზე, თამაზ მეჭიაური იყო ჭაბუა ამირეჯიბის შვილის პარტიამი, ეს იყო მე-3 პარტია, რომლის წევრიც იყო. ათეულობით ადამიანი დადასტურებს, თუ რამდენჯერ მთხოვა მან, მიმეყვანა „ქართულ ოცნებაში“. გელა ხვედელიძე და მამუკა არემიძე იყვნენ ისინი, ვისაც ვთხოვე, რომ ეს კაცი, მიუხედავად ასეთი წარსულისა და მერყევი იმიჯისა, მიგველო და პროცესებში ჩაგვეერთო. ეს იმიტომ გავაკეთე, რომ თამაზ მეჭიაურის მამა და დედაჩემის დედა იყვნენ ალალი და-ძმა. ნათესაური კავშირი მე, როგორც მთელი, მავალდებულებს, ყველა მთელზე ვიზრუნო.“

ბატონი ბიძინა ყოველთვის გვასწავლიდა, რომ ყოველთვის მიეცით ადამიანს შანსი, რომ გზაზე დადგენო. თამაზ ჩემს მზუს ფიცულობდა, ძალიან უყვარს ქეიფი, დღე და ღამე ჩემს სადღეგრძელოს გვამდა და შტაბის უფროსად გვაპნესეთ ჩემს მშობლიურ თიანეთში. მასზე არსებობდა საკმაოდ უარყოფითი ინფორმაცია ცენტრალურ შტაბში. მრავალპარტიამოცვლილთან ერთად, მრავალ თანამდებობაგამოცვლილი იყო და მისი მუშაობა თიანეთის ცეკავშირის ხელმძღვანელად მის კორუფციულ იმიჯს ძალიან ამყარებდა. ძალიან კორუმპირებული იმიჯი ჰქონდა. „ქართულ ოცნებაში“ მიყვანის და რეგიონულ შტაბში ჩართვის შემდეგ, როცა ჩემი რეკომენდაცია საკმარისი არ აღმოჩნდა იმისათვის, რომ თურმე მისი ამბიცია, რომ უმუშევარი, სახლში გალოთებული იყავა, დღე და ღამე გვამდა, მეტს არაფერს აკეთებდა, მინდობდა, შანსი მიმეცა. მე ვალდებული ვარ, ჩემს ახლობელზე ვიზრუნო“ (ინტერვიუს ნაწილი).

ის, გნებავთ, მსოფლმხედველობის, ეს ნიშნები იმდენად თვალსაჩინოა, რომ სახელმძღვანელოებში უნდა შევიდეს, მაგრამ აქ არის კიდევ ერთი პატარა, მაგრამ ძალზე მნიშვნელოვანი ნიუანსი: ქუცნაშვილი ამბობს, რომ ხელი შეუწყო პარლამენტში (მისივე თქმით) კორუმპირებული ლოთის მოხვედრას და ამკარა ნეოტიზმს მთელი ტრადიციებიდან გამომდინარე ვალდებულებებით ამართლებს, თითქოს ცდილობს, ამოეფაროს მათ. ეს, ალბათ, გაცილებით დიდი სირცხვილია, ვიდრე ერთი შეხედვით ჩანს.

მმართველმა პარტიამ ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში დამაჯერებელი გამარჯვება მოიპოვა. მის ლიდერებს, სავარაუდოდ, ეგონათ, რომ დაბნეული მონინალმდეგების ფონზე „ქართული ოცნება“ საზოგადოების წინაშე წარსდგებოდა, როგორც ძლევა მოსილი, თავდაჯერებული პოლიტიკური განვითარება, მაგრამ ქუცნაშვილისა და მეჭიაურის დებატებმა ის ნეპოტისტი კარიერისტების ასპარეზად, სრულ ბალანსად წარმოაჩინა — პარტიას, სადაც ასეთი რამ ხდება ძლიერად და სტაბილურად არავინ ჩათვლის.

მომხდარი ძალზე სასაცილო (კი, ბატონო — სატირალი) იყო, მაგრამ არ უნდა დავგავინყდეს, რომ ბიულეტენების ჩაყრა და სხვა მსგავსი მაქინაციები, რომლებზეც თიანეთთან დაკავშირებით ამდენს სატერორიზმს, საციხო საქმეა და მომხდარს გამოძიება სჭირდება. მიუხედავად იმისა, რით დასრულდება თიანეთის ეპოპეა (ბიძინა ივანიშვილისთვის, სავარაუდოდ, მისაღება იორივე ვარიანტი, უბრალოდ, არ სურს, რომ სკანდალმა მის პარტიას დამატებითი საიმპიჯო ზიანი მიაყენოს) უნდა დადგინდეს, რა მოხდა 21-22 ოქტომბერს ადგილობრივ საარჩევნო ადმინისტრაციაში.

თამაზ მეჭიაური ყველას როდი მოსწონს; რესპუბლიკელებთან მისი დამირისორების გამო, ის ქართველი ლიბერალების ერთ-ერთ მთავარ სამიზნედ იქცა, მაგრამ ბოლო დღეებში საზოგადოების დამოკიდებულებაში მის მიმართ გარკვეული ცვლილებები შეინიშნება, არა მხოლოდ იმიტ-

თვითლუსტრაცია და ვიკაშვილი «ქართულ ოცნებაში»

«ბედის ბუმერანგის» თეორია შეეფერება ბარაკობას საჭიროებს, მაგრამ აშკარაა, რომ ბასულ კვირას ის თავში ზაქარია ქუცნაშვილს მოხვდა

ომ, რომ ხელისუფლება, რომელსაც ზაქარია ქუცნაშვილი განასახიერებს, მას (შესაძლოა) უსამართლოდ მოუყვრო. მთავარი, ალბათ, ისაა, რომ მეჭიაური იბრძვის, მაშინ, როდესაც სხვები სახელისუფლო პარტიის ტოტალურ უპირატესობას აღიარებენ და ნებდებიან. მაგალითად, „ნაციონალიზმის“ იმედი, რომელიც სააკაშვილის განაგრძობდა, მაგრამ იგივე პოზიცია ჰქონდა, რომელიც გასულ კვირას კვირის ერთ-ერთ კარავში დაბინავდა. ალბათ, არის ამჟამინდელ რაღაც, რასაც შეიძლება „ბედის ბუმერანგი“ ვუწოდოთ. სააკაშვილმა ჩამოართვა მოქალაქეობა ივანიშვილს — პოროზენკომ ჩამოართვა მოქალაქეობა სააკაშვილს. სააკაშვი-

ლი დასცინოდა ადამიანებს, რომლებმაც თბილისში ოპოზიციის აქტივისტებს დროს კარვები გაშალეს — ახლა თვითონ ზის კარავში, თანაც პასპორტის გარეშე, რომორც დამსახურებული ზომები და მას ქართველებიც და უკრაინელებიც დასცინიან. ლოგიკურად თუ მივუვლით, შემდეგ ეტაპზე უნდა ვინაობოთ იმხელად სააკაშვილის ხანგრძლივი და შინაარსიანი ოდისეა სააკაშვილი დაწინაურებული, თუმცა ნამდვილად რას გაუზავა.

ალბათ, მიზანშეწონილია, დავუბრუნდეთ მთავარ იდეას — საზოგადოების წინაშე არ მოსწონს, რომ „ქართულმა ოცნებამ“ ტოტალურ დომინირებას მიაღწია. აქ იგულისხმებიან არა ნაციონალები, არამედ ის მოქალაქეები, რომლებმაც 2012-ში ხმა ივანიშვილის ბლოკს მისცეს, თუმცა შემდგომ მისი გაკრიტიკება დაიწყეს. მათ სურდათ, რომ ხელისუფლებისთვის „ყვითელი ბარათი“ ეჩვენებინათ 2016 წლის საპარლამენტო და 2017 წლის ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში, მაგრამ ეს არ გამოუვიდათ. პირველ შემთხვევაში ნაციონალების რევანშის (მეტწილად წარმოსახვითი) საფრთხის გამო, მეორეში კი — რეალური ალტერნატივის არარსებობის გამო და იმის გამოც, რომ მმართველმა პარტიამ აითვისა ის მეთოდები, რომლებსაც ადრე (თუნდაც 2010 წლის ადგილობრივ არჩევნებში) „ნაციონ-

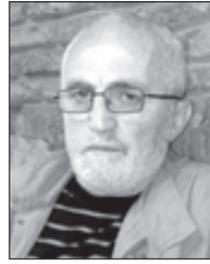
ობა“ იყენებდა. მისი „ციცო დეიდები“ და, ასე ვთქვათ, „ადგილობრივი ავტორიტეტები“ ახლა „ქართული ოცნებაზე“ მუშაობენ. საზოგადოების ზემოთ ნახსენები ნაწილი კი გალიზიანებულია და, მარტივად რომ ვთქვათ, არ იცის, რა ქნას. სწორედ მისგან მიიღებს ნებისმიერი ადამიანი თუ ჯგუფი („ნაციონალიზმისა“ და მისი სატელიტების გარდა) მხარდაჭერას და სიმპათიას, თუ ხელისუფლებას პრინციპულად დაუპირისპირდება — არჩევნების საეჭვო შედეგებს გაასაჩივრებს ან, მაგალითად, პოლიციელების მოქმედების გააპოიებას მოითხოვს, როგორც ეს გასულ კვირას ნუცუბიძე გარდაცვლილი მოქალაქის საქმესთან დაკავშირებით მოხდა. აქციაზე არც ისე ბევრი აქტივისტი მივიდა (სიმართლე რომ ვთქვათ — ძალიან ცოტა), მაგრამ მათ მიიღეს მოულოდნელად დიდი მხარდაჭერა სოციალურ ქსელებში და ასე, სავარაუდოდ, მომავალშიც მოხდება.

ვითარების აღსაწერად შეიძლება სამხედრო მეტაფორის გამოყენება დაგვჭირდეს. ქართულ პოლიტიკაში რეგულარული არმიების, ანუ პარტიების ომი დასრულდა. ივანიშვილის პარტიამ გაიმარჯვა, მოახდინა პოლიტიკური სივრცის ოკუპაცია, უზრუნველყო ოპოზიციური სექტორის ვასალიზაცია და ეს ყველა რაღაც მოხდა. საშველი არსაიდან ჩანს. იმისთვის, რომ ვითარების დრამატულიობა უკეთ გავაცნობიეროთ, შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ, რომ ჩვენი ოქტის გაულაიტერად ზაქარია ქუცნაშვილი დაინიშნა. ასეთ დროს საზოგადოებაში ჩნდება მოთხოვნა პოლიტიკურ პარტიზანებზე (ნატა ფერაძის მოძრაობა აქ არაფერ შუაშია), რომლებიც ხელისუფლებასთან ასიმეტრიულ ბრძოლას აწარმოებენ და, როგორც მოსკიტები, კბენენ მას. სხვათა შორის, სწორედ ამ „მოსკიტებმა“ მიყვანეს გაგაფრებამდე სააკაშვილის რეჟიმი და არა სუსტმა პოლიტიკურმა ოპოზიციამ და ამით დიდი წვლილი შეიტანეს ივანიშვილის 2012 წლის გამარჯვებაში. ფორმალურად რეჟიმი თითქოს ყველაფერს აკონტროლებდა, მაგრამ რეალურად საზოგადოებრივ-პოლიტიკური სივრცე მოგაგონებდათ ნაციონალების მიერ ოკუპირებულ იუგოსლავიას, სადაც ტრასიდან ორას მეტრში გერმანელები თავს ძალიან ცუდად გრძობდნენ.

ის, რომ ოპოზიციური პარტიებს უდიდესი პრობლემები აქვთ, არ ნიშნავს, რომ სამოქალაქო საზოგადოების მდგომარეობა უიმედოა. ოპოზიცია, რომელიც ახალ ტერმინალურ სტადიაშია, დიდი ხანია, ტოტალურ განსახლებას საჭიროებდა, და ეს ის შემთხვევაა, როდესაც კომპარული დასასრული დაუსრულებელ კომპარს სჯობს. ძველი პოლიტიკური პარტიების ეპოქა დასრულდა და, სანამ ახალი დაიწყება, განსაკუთრებული მნიშვნელობა მიენიჭება ცაკეული აქტივისტებისა და მცირე ჯგუფების მოქმედებას, რომლის დროს ავანსცენაზე შეიძლება ახალი ლიდერები და პროტო-განტეიები გამოჩნდნენ. დღევანდელი მდგომარეობა საკმაოდ მძიმეა, მაგრამ უიმედო ნამდვილად არ არის.

ივანიშვილის პარტიამ გიიბარჯვა, მოახდინა პოლიტიკური სივრცის ოკუპაცია, უზრუნველყო ოპოზიციური სექტორის ვასალიზაცია და ეს ყველა რაღაც მოხდა... იმისთვის, რომ ვითარების დრამატულიობა უკეთ გავაცნობიეროთ, შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ, რომ ჩვენი ოქტის გაულაიტერად ზაქარია ქუცნაშვილი დაინიშნა. ასეთ დროს საზოგადოებაში ჩნდება მოთხოვნა პოლიტიკურ პარტიზანებზე, რომლებიც ხელისუფლებასთან ასიმეტრიულ ბრძოლას აწარმოებენ და, როგორც მოსკიტები, კბენენ მას

ივანიშვილის მოუზონაჲ „სადღებრკალო“ თითქოს ხელის აძენა იყო და დიხყო მარულა, დოლი უღმერთო სატანისტებისა, ვინ უფრო სწრაფად და მიტ ტალახს ესროდა ეკლესიასა და ქართველი ერის სულიერ მამას — თუ მანამდე ასეთი უკეთური საქმით ნინია კაკაბაძისა და თეა თუთუბარიძის მსგავსი ცალკეული მარბინალები იყვნენ დაკავებული, ახლა ამ მარულაში სრულიად ე.წ. არასამთავრობო საქმითი ჩაება.

აპი მისაიუი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თუ ლიბერალთა ეკლესიასა და აპატრონებთან, ქართველი ერი, როგორც კულტურული ფენოენი, არსებობს შეწყვეტს

დღეს, ვისაც არ ეზარება, ყველა ე.წ. ციანიდის საქმეზე წერს და ლაპარაკობს. არადა, წლეულს, 31 იანვარს, ანუ მაშინ, როდესაც ჯერ კიდევ ვერაფერს წარმოიდგენდა, საქართველოში ციანიდის „სურნელი“ დატრიალდებოდა, „საქართველო და მსოფლიოში“ გამოვაქვეყნე სტატია სათაურით „როგორც აფთრები, ისე ელოდებიან პატრიარქის სიკვდილს“...

სტატია, რომელსაც წლების განმავლობაში მოსმენილისა და ნანახის ანალიზი ედო საფუძვლად, ჩემდა სამწუხაროდ, გარკვეულწილად ნინიას წარმეტყველური აღმოჩნდა, რადგან მისი გამოქვეყნებიდან, სულ რაღაც, ორ კვირაში, ციანიდის სკანდალი აგორდა, რამაც ჩემი ვარაუდების სისწორე კონკრეტული ფაქტებით განამტკიცა.

ციანიდის საქმეზე სასამართლოს განაჩენი გამოტანილია, მიუხედავად ამისა, სკანდალის ექო ჯერაც არ მინავლეს, რადგან გამოძიების მიმართ ბერი პასუხგაუცემელი კითხვა დარჩენილი, თუმცა ორი რამის თქმა მაინც შეიძლება: პირველი — ჩვენი დედაეკლესიის წიაღში მყოფე ყანდურთა ნაკლებობა ნამდვილად არ იგრძნობა; და მეორე — თუ გლობალურ კონტექსტში განვიხილავთ, ერთი შეხედვით, ადგილობრივი მნიშვნელობის მოვლენებს, **გაპატრონდა, რომ დიხყო გადაწყვეტილი შეტევა საპატრიარქო მართლმადიდებელთა ირწის წინააღმდეგ და მათი მარტოპირად დატრიალდნენ**...

ნებ ლიბერალური ფრთის წევრების ვინაობას... მკითხველს შევასხენებ რამდენიმე მომენტს, რათა გაუადვილდეს თემაში ჩართვა, რისთვისაც, ათასჯერ ნათქვამს ათასმეერთედ გავიმეორებ...

იმას, რაც დღეს ხდება საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიისა და პატრიარქის წინააღმდეგ, ნებისთნე უნებლიეთ, **ბიძინა ივანიშვილმა** დაუდო სათავე 2014 წლის იანვარში, როდესაც ცხონებული ჭაბუა ამირეჯიბის ორმოცზე განაცხადა, რომ პატრიარქი ჩვეულებრივი მოკვდავი და მისი თუ სრულიად დედაეკლესიის კრიტიკა დასაშვებიაო.

ერთი შეხედვით, თითქოს არაფერია ისეთი, კრიტიკის მხოლოდ უფალი არ ექვემდებარება, მაგრამ კრიტიკის უფლება მორწმუნე მრევლსა აქვს და არა ჩასაფრებულ, მოქირაქილ სატანისტებს. **ივანიშვილის მოუზონაჲ „სადღებრკალო“** კი თითქოს **საპატრიარქო მართლმადიდებელთა ირწის წინააღმდეგ და მათი მარტოპირად დატრიალდნენ**...

შინაური თუ უცხოელი სოროსისტების განსაკუთრებული გაღიზიანება გამოიწვია პატრიარქის მიერ 17 მაისის გამოცხადებამ ოჯახური სინდისის, ტრადიციების დაცვის დედა და 2014 წლიდან მოყოლებული, პედერასტების აღლუმის ნაცვლად, რუსთაველზე ათასობით ქართული ოჯახი ზეიმობდა ამ დღესასწაულს. რაც იმას ნიშნავდა, რომ თბილისში გეიალუმის ჩატარება (რასაც ასე დაუინფორმებოდა ითხოვენ ხელისუფლებისგან მათი ამერიკულ-ევროპული პატრონები), პრაქტიკულად შეუძლებელი იყო. დიას, არ შემშლია, იყო და ხვალ რა იქნება, კაცმა არ იცის, რადგან ამ მიმართულებითაც ამუშავდა დასავლეთის ლიბერალური მანქანა.

თავად განსაჯეთ — ჯერ იყო და, ხელისუფლებამ მიიღო დადგენილება, რომ 2018 წლის 17 მაისს, რაღაც უნდა დაუჯდეს, ჩაატაროს ჰომოფობიასთან ბრძოლის ღონისძიებები, რაც ლგბტ-თა აღ-

დიხყო გადაწყვეტი შეტევა საპატრიარქო მართლმადიდებელთა ირწის წინააღმდეგ და მათი მარტოპირად დატრიალდნენ

უმის გამართვას ნიშნავს. თორემ წლებია, თავი გვეჭრება ქართველებს „პრადვირუტ წინააღმდეგ“ ევროპაში... მერე — პირველად საქართველოს უახლეს ისტორიაში, რესპუბლიკურმა პარტიამ ადგილობრივ არჩევნებზე დეპუტატობის კანდიდატად „ქაშინგაუტირებული“ (გაცხადებული ლესბოსელი), „მანდილოსანი“ წარადგინა.

იქით „რუსთავი 2“-მა „ნანუკას მოუში“ განაცხადა, ლგბტ აბრევიატურები „ლ“ და „გ“ გვეჭრებოდა, ანუ ლესბოსელი და გეი, რომლებმაც კვირაში ერთხელ უნდა წაიყვანონ გადაცემა, ალბათ, ასეთი პათოსით — მერე რა, რომ გეი (ლესბოსელი) ვარ?!

თვითონ **ნანუკა შორაშვილი** კი თავის შოუში, სტუდიაში მყოფი ჰომოსექსუალების თვალწინ წამოსცა — მართალია ლიბერალტი ვარ, მაგრამ ჩემი შვილი ან რძალი თუ გეი ან ლესბოსელი იქნება, შინიდან არ გავაგდებ, თუმცა არც გამიხარდება, და აღნავლდნენ პედერასტები: მაგის თქმაც ჰომოფობიაო.

და აგერ, ახლახან, ქართველთა ერთ დროს უსაყვარლეს სპორტის სახეობაში, ფეხბურთშიც, შეაღწიეს — პოლანდიაში მოთამაშე საქართველოს ნაკრების წევრმა **ბურამ ქაშიამ**, ლგბტ-თა ბაირალის ფერებშიანი კაპიტნის სამკლავური გაიკეთა.

ეს ფაქტი ხომ თავისთავად მიუღებელია ქართველი საზოგადოების დიდი ნაწილისთვის, რომელიც მკვეთრად უარყოფთ დამოკიდებულებას გამოხატავს სოციალურ ქსელსა თუ მედიას, მაგრამ ისიც ამაზრზუნია, რომ კამიას „ვაჟაკური“ საქციელი ყოფილმა ფეხბურთელმა და ან უკვე თბილისის მერმა **კახა კალაძემ** მოიწონა და საქართველოს ნაკრების სხვა ფეხბურთელებმაც.

ფეხბურთის თამაში არ იციან და, უკაცრავად, დუმებს ათამაშებენ — ამ ქათმების შემხედვარე, ალბათ, საფლავში გადაბრუნდნენ თბილისის „დინამოს“ ლეგენდარული კაპიტნები და მსოფლიო დონის ქართველი ვარსკვლავები: **პაიჭაძე, ლომოვარიძე, იმანიძე, მისი, მატრეველი, ყიფიანი, დარასელი** და სხვ., რომლებიც, უწინარესად, კაცები იყვნენ და შემდეგ — დიდი ფეხბურთელები... თუ დააკვირდებით, როგორ ემთხვევა დროსა და სივრცე-

ში ეკლესიის, პატრიარქის დისკრედიტაციის არცთუ ნაოუმატებელი მცდელობა და ქართველი პედერასტების არნაზიანი მოთამაშე საქართველოს ნაკრების წევრმა **ბურამ ქაშიამ**, ლგბტ-თა ბაირალის ფერებშიანი კაპიტნის სამკლავური გაიკეთა.

რატომ და რუსეთის მართლმადიდებელი ეკლესიის (რომელსაც, უკაცრავად და, ფეხებს ვერ მოაჭამენ ლიბერალტი) გარდა, საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია-ლა დარჩენილი, რომელიც, როგორც ზემოთ აღვნიშნე, ვერაფრით გატყეხს სოროსისტებმა.

სხვა ყველა — ბულგარეთის, რუმინეთისა და საბერძნეთის (ბიზანტიის) მართლმადიდებელი ეკლესიებიც კი დაწებდნენ ხელისუფლებას და მას შემდეგ, რაც ბერძნული ეკლესია ორ ნაწილად გაიყო და ორი პატრიარქი ჰყავთ, ერთი და იმავე სქესის პირთა შორის ქორწინება დააკანონეს.

იგივე და უფრო უარესიც გველის ჩვენ, თუ დედაეკლესიაში საეკლესიო ხელისუფლება ხელში ჩაიგდეს ლიბერ-

ლურ-მიმისტურმა დაჯგუფებამ მეუფეების — პეტრეს, დიმიტრის, გრიგოლის, სპირიდონის, კალიტრატეს — და სხვა, უფრო დაბალი იერარქების შემადგენლობით.

მიუსვამდა იმისა, რომ, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ეკლესიისა და პატრიარქის ბარაკველნილად დისკრედიტაცია მოახერხეს ეკლესიის წინააღმდეგ და მათი მარტოპირად დატრიალდნენ...

ანუ, სანამ ილია მეორე ცოცხალია (ლმერთმა დიდხანს აცოცხლოს!), ზემოთ ნახსენებ ლიბერალურ-მიმისტურ დაჯგუფებას, მით უმეტეს ციანიდის საქმიდან გამომდინარე ლუსტრაციის შემდეგ, როგორც იტყვიან, ფეხი არ ჩაუვა!

მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენი პატრიარქი უკვდავი არ არის და რა იქნება მაშინ, როცა, როგორც ყველა მოკვდავი, მისი უწმინდესობაც გავა ამა სოფლიდან, თუ ახლაც მანვე არ გაატარა საჭირო ღონისძიებები დედაეკლესიის ერთიანობის შესანარჩუნებლად?

რა და, ხსენებული დაჯგუფების საეკლესიო ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში, საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია, ორ ნაწილად კი არა, როგორც საბერძნეთში, შეიძლება მარტივ მარავლებად დაიშალოს. რაც იმის მაუწყებელი იქნება, რომ ორიათასწლეული საქართველოს მართლმადიდებელი საეკლესიო ეკლესიის დაშლით დაეცემა უკანასკნელი ბასტიონი, აღმართული ქართველი ერის გადაგვარება-განადგურების გზაზე. ჰოდა, მაშინ ავშენდებით — ერთნაირსქესიანთა შორის ქორწინებასაც დავიკანონებთ და შვილების გაპედერასტებით სიხარულსაც გვასწავლიან, ანუ ქართველი ერი, როგორც კულტურული ფენომენი, არსებობას შეწყვეტს.

შეიძლება ფორმალურად გვერქვას ქართველი, მაგრამ სოლომ-გომორის ცოდვის დამკანონებელი და, შესაბამისად, ლმერთის უარყოფელი ერი ველარ იქნება ერი.

სიტუაციას ისიც ამძიმებს, რომ საქართველოში თითქმის არ არსებობს თუნდაც ერთი მედიასაშუალება, რომელიც ლიბერალტულ პროპაგანდას, ეროვნულ კონტრპროპაგანდას დაუპირისპირებდა. ვგულისხმობ ტელევიზიებს, რომლებიც ლიბერალტული არიან, თორემ „საქართველო და მსოფლიო“, მწირი ფინანსური რესურსებიდან გამომდინარე, როგორც შეუძლია, იბრძვის, მაგრამ კოლექტიური „რუსთავი 2“-ის („იმედი“, „მეცსტრო“, საზმაუ, „იბერია“, „ობიექტივი“, „კავკასია“ და, ალბათ, ყველა რეგიონალური ტელევიზია) სატელევიზიო ანტიტენებთან, მხოლოდ პუბლიცისტის კალმით, აბა, რას გაანაწილებს?!

ამ უმძიმესი, ვიტყვოდი, უაღრესად კრიტიკული ვითარებიდან გამოსავალს ჯერჯერობით ვერ ვხედავ. მხოლოდ უფლის იმედი მაქვს, რომ ღვთისმშობლის წილხვედრ საქართველოს დასალუპავად არ გაიმეტებს...

დავით მხიპია

მეექვსეკლასელ გავშვებს გაკვეთილებს უტარებს ადამიანი, რომელიც სოციალურ ქსელში „მარიაშობს“, ტაძრების ეზოში მისიქსავიამო. ნებისმიერ ნორმალურ სახელმწიფოში ეს სკანდალის მიზეზი იქნებოდა, მაგრამ ჩვენში ხომ პრაქტიკულად მრავალფეროვანი და მდიდარი სექსით (ჰომო-სექსი ხომ არ იბულისხება, ნათა?), ხოლო განათლების მინისტრი ვაშლიანის ჭაბითა და კომბლენს კრიტიკით არის დაკავებული! მაშ, ვიღას სცალია, ყურადღება მიაქციოს, როგორი ზნეობისა და როგორი შიშისა ადამიანები უტარებენ გაკვეთილებს ჩვენს შვილებს?

«მასწავლებელი, ამ ტაძრის ეზოში გიშვებოდა?»

მოულოდნელი სულაც არ არის, რომ მალე რომელიმე მეექვსეკლასელმა თავის მასწავლებელს ეს შეკითხვა დაუსვას, თანაც საქართველოს რომელიმე ცნობილი ტაძრის ფოტოც დაანახვოს. არ აქვს მნიშვნელობა, ეს მასწავლებელი ქალი იქნება თუ კაცი. წინასწარ ვიტყვი: ის, რომ ამ სტატიის გმირი ჰომოსექსუალია (ანუ მათი ერთი — გეი, ხოლო ჩემი ერთი — „პიდარასტი“), მეორეხარისხოვანია იმ ფონზე, რაც რეალურად იკადრა ამ „პიდარასტმა“.

გამოვლენილია პრეცედენტი, როდესაც მეექვსეკლასელ ბავშვებს გაკვეთილებს უტარებს ადამიანი, რომელიც სოციალურ ქსელში „მარიაშობს“, ტაძრების ეზოში მისიქსავიამო. ნებისმიერ ნორმალურ სახელმწიფოში ეს სკანდალის მიზეზი იქნებოდა, მაგრამ ჩვენში ხომ პრაქტიკულად მრავალფეროვანი და მდიდარი სექსით (ჰომო-სექსი ხომ არ იბულისხება ნათა?), ხოლო განათლების მინისტრი ვაშლიანის ჭაბითა და კომბლენს კრიტიკით არის დაკავებული! მაშ, ვიღას სცალია, ყურადღება მიაქციოს, როგორი ზნეობისა და როგორი შიშისა ადამიანები უტარებენ გაკვეთილებს ჩვენს შვილებს?

რომელიც საზოგადოებას სასტიკად შეურაცხავს, მერა კი ცდილობს, დახატოს, რომ მას მხოლოდ სექსუალური ორიენტაციის ნიშნები აქვს. სოციალურ ქსელში კომპაზინაძის გვერდზე იოლადაიბოვით ფოტოებს, რომლებზეც ის ქუთაისში, ბაგრატიის ტაძრის ეზოში ლგბტ-თა დროშას აფრიალებს და ამ ფოტოს აქვს მინაწერი: „ამ ეკლესიის ეზოში მაქვს ნატ...ები რამდენჯერმე ბიჭებთან და პრობლემა რამე?“ (მკითხველს ბოდიშს ვუხდით ამ სიტყვის ასე პირდაპირ დაწერისთვის, მაგრამ აქ სხვა გამოსავალს ვერ ვხედავთ).

Koba Bitsadze ამ კლასის ეზოში მაქვს ნატყნაურები ბიჭებთან რამდენჯერმე. პრობლემა რამე?

Facebook post by Koba Bitsadze in Kakheti, Manavi. The post contains a long, handwritten-style text in Georgian discussing social issues and religious freedom. The text is partially obscured by redaction marks.

თონ იმ სახელმწიფოს აქვს, რომელიც ცხოვრობს. ქვეყანაში, სადაც ასეთი გამოხდენა და დაუფლებლობა იქნება, ვერც სხვა რომელიმე სფერო იქნება მონესრდობილი. თუმცა ჯერ სად ვართ? თუ გაყვებით კომპაზინაძის ინტერნეტბმულებს, ასეთ პოსტსაც ნახავთ: „ახლა მოვდივარ პარტიის სახლში და ვიხილავ პარტიის წევრებს, რომლებიც აქვთ სექსუალური ორიენტაცია...“ შემდეგ რას წერს ეს ტვინიტი ავადმყოფი, გონებაშეზღუდული არსება, საინტერესო აღარ არის. მთავარია, თვით ინფორმაცია, რომ ადამიანი, რომელიც „ეკლესიის ეზოში ფიშაობს“ საჯაროდ იწინებს თავს, გაკვეთილებს, ტრენინგებს უტარებს 12-13 წლის ბავშვებს!

ენტაცია. აქ პრობლემა მისი თვითშეგნება, მისი ზნეობა და მისი თავხედური მიდგომა საზოგადოების მიმართ. მასწავლებელი შეიძლება იქნოს გეი-ორიენტაციის, მაგრამ გაკვეთილი ისე უნდა იტარებდეს, როგორც სხვა მასწავლებელი. მასწავლებელი უნდა იყოს მშობლებისთვის და მათთვის, რომლებიც მისი შვილებს ასწავლიან, ალაღად ვამბობ, იმ სკოლაში აუცილებლად შეგადგები ბომბს! დარწმუნებული ვარ, მშობელთა უმრავლესობას ურჩევნია, სკოლაში მის შვილს ჯანსაღი აზრები ჩაუფოდონ თავში, ვიდრე ჯანსაღი საკვები აჭამონ, მაგრამ ჯერ კომბლენს დასაძინებს, არ სცალია და ამიტომ ჩვენს შვილებს ბაბრატის ეზოში „ნატ...ბი“ ვაღიერებთ, ტრენინგებს უტარებთ...

შესვენებაზე უხარისხო „ჩიპსის“ ჭამა? აკი განათლების მინისტრი 24 საათი მისს გვიჩინებებს, სკოლაში თქვენს შვილებს უხარისხო „ჩიპსებს“ ჭამენ და მე მათ აუცილებლად ჯანსაღი ვაშლი უნდა ვაჭამო. ჩემი შვილები უკვე დიდები არიან, მაგრამ, როდესაც ისინი მეექვსე კლასში იყვნენ, რომ გამეგო, კობა ბინაძისნაირი უზნეო ავადმყოფი მათ რამეს ასწავლიდა, ალაღად ვამბობ, იმ სკოლაში აუცილებლად შეგადგები ბომბს! დარწმუნებული ვარ, მშობელთა უმრავლესობას ურჩევნია, სკოლაში მის შვილს ჯანსაღი აზრები ჩაუფოდონ თავში, ვიდრე ჯანსაღი საკვები აჭამონ, მაგრამ ჯერ კომბლენს დასაძინებს, არ სცალია და ამიტომ ჩვენს შვილებს ბაბრატის ეზოში „ნატ...ბი“ ვაღიერებთ, ტრენინგებს უტარებთ... შედეგი? — თუნდაც გასული კვირის ყველაზე გახმაურებული ამბები

რეზილი ამბავი — ქართველი ფეხბურთელის, გურამ კაშიას, მიერ ლგბტ-სამკლავურით გასვლა მინდორზე. დარწმუნებული ვარ, გურამ კაშიას პრეზიდენტმა, პირველ რიგში, უნივერსიტეტში, ისევე, როგორც ფეხბურთის ფედერაციის თავმჯდომარე ლევან კობიაშვილსა და თბილისის ახალარჩული მერის — კახა კალაძის, რომლებმაც გულშემატკივარს ჰონორით და ჯიბრით ლაპარაკი დაუწყეს, ნაცვლად იმისა, რომ სიტუაციის შიშისგან იმეორებდა.

აკი, კაშიას მიერ ლგბტ-სამკლავურით გასვლას ისე არ გაუღიზიანებია ხალხი, როგორც ფაქტის შემდგომ მის განცხადებას: მინდოდა და გავედი ამ სამკლავურით. არ ვნანობ ჩემს საქციელს და თუ მომინდება, კიდევ გავაღიზიანებ სამკლავურით, თქვენ ვინ რას გეკითხებით?! ხედავთ, სად წამოგვეწია „ბაგრატის ეზოში ნატ...ბი“ მასწავლებლების აღზრდილი თაობის დამახინჯებული მსოფლმხედველობა?

თუმცა პედერასტობასაც თავი დავანებოთ და მე ისიც მაინტერესებს, თანამედროვე ქართველ ფეხბურთელებს საიდან უჩნდებათ ამდენი ამბიციუა. არნემის „ვიტესი“, სადაც გურამ კაშია თამაშობს, დახლოებით ჩელიაბინსკის „კრილია სოვეტოვის“ დონის გუნდია, თუ უარესი არა. ჰოლანდიის ერედვიზიონი მაღალი კლასით ვერ დაიკვეციის და რას ნიშნავს ფრაზა „უდიდესი ქართველი ფეხბურთელი გურამ კაშია“?

რომელი პარამეტრებით არის იგი უდიდესი? თუმცა პარამეტრებისა რა გითხრათ, როდესაც „ფეხბურთე“ შეიძლება ასეთ კომენტარსაც გადაწყვიტოს: „ყველა, ვინც განსხვავებული სექსუალური ორიენტაციის მქონეა, ისევე, როგორც მათი მშობლები, მათი მშობლები, მათი მშობლები, მათი მშობლები, მათი მშობლები...“

საბედნიეროდ, ზუსტად ვიცო, ამ ლანირაკი გოგოსნაირად, რომელსაც ეს კომენტარი ეკუთვნოდა, მის თაობაში ბევრი ნამდვილიად არ აზროვნებს, თუმცა ასე მოაზროვნე ერთეულებსაც კი ყურადღება უნდა მივაქციოთ, რადგან საგანგაშოა, როდესაც ბავშვისთვის მშობლები მხოლოდ „მოსუცები“ არიან, რომლებიც მალე უნდა მოკვდნენ და მეტი არაფერი! საბედნიეროდ, ვიცნობ იმავთაობის ბავშვებს, რომლებსთვისაც მშობლები მისაბამი ადამიანები არიან. ისინი ცდილობენ, მშობლებს ბისგან ისწავლონ, სწორი აზროვნება და მსოფლმხედველობა ჩამოიყალიბონ, იყვნენ მოკრძალებულნი და ყური მიუფოდონ უფროსი თაობის რჩევებს. ხოლო ასეთ გონებაშეზღუდულებს ჰყოფნით თავხედობა, რომ „ეკლესიის ეზოში ტყ...ით“ ჯერ საჯაროდ „იამბოყონ“, მერე კი მთელი თაობის სახელითაც ილაპარაკონ...

გათავხედებული სულელი კი, მოგეხსენებათ, ყველაზე საშიში მოვლენაა ნებისმიერი სახელმწიფოსთვის, მიუხედავად მისი სექსუალური ორიენტაციისა!

„მილიარდერებისა და მილიონერების ცნება „სამშობლო“ არ არსებობს, მათთვის ყველგან სამშობლოა. ასე რომ არ იყოს, ჰუმანის სკვირს არ მიითვისებდა, არ მიითვისებდა ბოტანიკურ ბაღს, მწვანე კონცხს და ა.შ. არაფერს ვამბოვ ტყით დაფარულ უზარმაზარ ტერიტორიაზე პორჯომსა და ბაკურიანში... მოსახლეობამ ჯერ კიდევ არ იცის, რა უძრავი ქონების პატრონია ივანიშვილი საქართველოში და რა წაღლითა მან ქვეყანას“.

საქართველოს ყოფილი პრემიერმინისტრის, მილიარდერ ბიძინა ივანიშვილის ქონებამ ბოლო ერთი წლის განმავლობაში 275 მილიონი დოლარით (დაახლოებით 700 მლნ ლარი) მოიმატა. ეს ინფორმაცია ავტორიტეტულმა გამოცემა Bloomberg Billionaires Index-მა გაავრცელა. გამოცემა წერს, რომ ივანიშვილის კაპიტალი ამჟამად 5,72 მლრდ აშშ დოლარს შეადგენს და ამ მაჩვენებლით იგი პლანეტის 500 უმდიდრეს ადამიანთა სიაშია. მასალაში, რომელსაც ოლიგარქის მიკლუ ბიოგრაფიაზე ერთვის, აღნიშნულია, რომ მისი ბიზნესიმპერია მზარდია, თუმცა კონკრეტულად როგორ ან რის ხარჯზე ხდება ეს, უცნობია.

პარადოქსია, რომ ქვეყანაში, სადაც ყველაფერი რეგრესის რეჟიმშია, დანაშაული დემოგრაფიული მაჩვენებლებით, დამთავრებული ეროვნული ვალუტის კურსითა და ეკონომიკური განვითარების რეალური ინდექსით, ერთადერთი, რაც იმატებს, ივანიშვილის მილიარდებია. ძვირდება სანავივი, საკვები პროდუქტები, მედიკამენტები, იმატებს უმუშევართა რაოდენობა, ეცემა ლარის კურსი... ყოველივე ამან საქართველოს თითოეული მოქალაქის ცხოვრება ძალიან გაართულა, ოლიგარქის ჯიბე

კი, სულ რაღაც, ერთ წელიწადში 275 მილიონი დოლარით გასქელდა. რას ფიქრობს საზოგადოება ყოფილი პრემიერის ფინანსურ აღმასვლაზე, მის პოლიტიკაზე და რას მოუტანს ეს ქვეყანას — ამ და სხვა საკითხებზე სასაუბროდ ცნობილ ექსპერტებს დაუკავშირდით.

„ივანიშვილი ფულზე გაიქაჩა კაპიტალი“
პამელა ჰიპაშვილი, პოლიტიკოლოგი:
— მონაცემი, რომელიც „ბლუმბერგმა“ გამოაქვეყნა,

უზუზავარი მოქალაქე 700 მილიონით გადიდრდა

ქვეყანაში, სადა ყველაფერი რეგრესის რეჟიმშია, დანაშაული დემოგრაფიული მაჩვენებლებით, დამთავრებული ეროვნული ვალუტის კურსითა და ეკონომიკური განვითარების რეალური ინდექსით, ერთადერთი, რაც იმატებს, ივანიშვილის მილიარდებია.

ქვეყანაში შექმნილ ვითარებაზე მეტყველებს ის, რომ ივანიშვილის კაპიტალმა მოიმატა, არ გამკვირვებია იმიტომ, რომ რვაფუნჯავით აქვს საცეცხები გადგმული საქართველოს ეკონომიკაში და მის ფინანსურ ინტერესებს უამრავი ე.წ. ფორმა ემსახურება. სხვათა შორის, რამდენიმე წლის წინათ ივანიშვილმა განაცხადა, — საქართველოში ბიზნესი არ მაქვსო, მაგრამ კაცისგან, რომელსაც ბანკი აქვს ქვეყანაში, ასეთი განცხადება სასაცილოა. ეს ერთი და მეორეც: თუ თვითონ არ აქვს ბიზნესი, სხვა ბიზნესმენებს როგორ ინვესტაჟ კაპიტალის ჩაანადგობდ?! მარტივად რომ ვთქვათ, ივანიშვილი ფულზე გაიქაჩა კაპიტალი და ეს ქართველმა ვერაფრით შეიგნო. საერთოდ, მილიარდერებისა და მილიონერებისთვის ცნება „სამშობლო“ არ არსებობს, მათთვის ყველგან სამშობლოა. ასე რომ არ იყოს, პუშკინის სკვერს არ მიითვისებდა, არ მიითვისებდა ბოტანიკურ ბაღს, მწვანე კონცხს და ა.შ. არაფერს ვამბოვ ტყით დაფარულ უზარმაზარ ტერიტორიაზე პორჯომსა და ბაკურიანში... მოსახლეობამ ჯერ კიდევ არ იცის, რა უძრავი ქონების

პატრონია ივანიშვილი საქართველოში და რა წაღლითა მან ქვეყანას...
„ჩვენს მიწას რა მოუხმინო, გაჭირვება კი არ არის ქვეყანაში, პირიქით — დღითიდღე უაჯობესდება“
სოსო ცინცაძე, პოლიტიკოლოგი:
— როცა ქვეყანაში დღით-

იდლე უარესდება მდგომარეობა და ცხოვრება რთულდება, არ მგონია, რომ ამ ყველაფერმა ივანიშვილის იმიჯზე დადებითად იმოქმედოს. თუმცა ეს მე და თქვენ ვგონებთ, რომ უარესდება მდგომარეობა, თორემ ვილაყ ამას შეიძლება საერთოდ ვერ ამჩნევდეს. მაგალითად, ჩვენს მინისტრებს რომ მოუხმინო, გაჭირვება კი არ არის ქვეყანაში, პირიქით — დღითიდღე უაჯობესდება მდგომარეობა. ეს არის სამთავრობო ლოგიკა და რომ ქვეყანა მდიდრდება,

ივანიშვილიც მდიდრდება, მაგრამ, ვიმეორებ, არ მგონია, ასეთი ფაქტები თვით „ოცნების“ ხელისუფლების პოლიტიკაზე ასახამდეს წყალს. კი, შეიძლება, ამ თანხის რაღაც ნაწილი ივანიშვილმა ქველმოქმედებაში დახარჯოს, მაგრამ მაინც; ქვეყანაში არის ძალიან მძიმე სოციალური ფონი და ამ ვითარებაში იმის წარმოჩენა, რომ ყოფილი პრემიერის კაპიტალი იზრდება, მას პოპულარობას ნამდვილად არ შემატებს.

მოამზადა ჯაბა შვანიძე

P.S. * ბოლო წლების განმავლობაში ეროვნული ვალუტის კურსი ევროსა და დოლარის მიმართ ისე დაეცა, რომ გაუფასურების ყველა რეკორდი მოხსნა. დღეს ერთი ევროს შესაძენად დაახლოებით 3 ლარია საჭირო, ხოლო დოლარის შესაძენად — 2 ლარი და 58 თეთრი;
*** მნიშვნელოვნად იკლო მთლიანი შიგა პროდუქტის ზრდის მაჩვენებელიც. მაგალითად, 2011 წელს იგი 7,2 პროცენტს შეადგენდა, 2012-ში — 6,4-ს, ხოლო 2013-ში — 3,3 პროცენტს. მხოლოდ 2014 წელს ავიდა რეალური ზრდა 4,8 პროცენტამდე, თუმცა ეს მაინც დროებითი აღმოჩნდა და 2016 წლისთვის იგი 2,7 პროცენტამდე დაეცა;**
*** 2017 წლის 1 იანვრიდან საყოველთაო ჯანდაცვის პროგრამის დაფინანსებაც შემცირდა. თუ მანამდე აღნიშნული პროგრამით უკლებლივ ყველა მოქალაქეს შეეძლო ესარგებლა, ცვლილების შემდეგ დაფინანსების დიფერენციალული პაკეტი ამოქმედდა. ეს ხელისუფლებამ იმით ახსნა, რომ პროგრამა სახელმწიფო მემკვიდრეობაა და უფლებდობა. დაფინანსება გაუქმდა ისეთ სამედიცინო მომსახურებებზე, რომლებიც დღეს**

უამრავ მოქალაქეს სჭირდება;
*** შემცირდა „ქართული ოცნების“ კიდევ ერთი ამბიციური პროექტის — სოფლის მეურნეობის ხელშეწყობის პროგრამის დაფინანსებაც. გლუხს, რომელიც მინას ამ პროგრამის ფარგლებშიც ძლივს ამუშავებდა, ფაქტობრივად, სასიკვდილო განაჩენი გამოუტანეს. ასეულობით შექტარი მინა გამოუყენებელი დარჩა. ყოველივე ამას დაემატა აზიური ფაროსანას შემოსევა დასავლეთ საქართველოში, შედეგად, სულ ცოტა, სამი რეგიონის — გურისის, იმერეთისა და სამეგრელოს — მოსახლეობას მოსავალი გაუნადგურდა. ხელისუფლების უნიათობის გამო, აზიურმა ფაროსანამ ამ რეგიონების ფლორას გამანადგურებელი დარტყმა მიაყენა, თუმცა შესაბამისი ზომები სახელმწიფოს არც ამის შემდეგ მიუღია...
გასაკვირია, რომ ამდენი შემცირების, შეკეცისა და რეგრესის ფონზე ერთადერთი, რაც პროგრესირებს, ოლიგარქის კაპიტალია — დღეს ქვეყანაში, სადაც ხალხი გაქცევაზეა, ერთი კაცის ქონებამ წელიწადში 275 მლნ დოლარით მოიმატა...**

დემურ გიორხელიძე:

ლარის კურსის მერყეობის მიზანი აშკარაა — ქვეყანა ლარიბღება, მხიკარისხოვანი ჯგუფები კი არსებულ შემოსავალს იღებენ და გდიდრდებიან

20 წელზე მეტია, საქართველოში მაგიურ რიცხვად იქცა მილიონი. ეს რიცხვი ჯერ კიდევ 1995 წელს გამოიყენეს იმჟამინდელმა პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ და პარლამენტის თავმჯდომარე ზურაბ ჟვანიამ, როცა „მოქალაქეთა კავშირი“ ამომრჩეველს მილიონ სამუშაო ადგილს დაჰპირდა. 2014 წლის თვითმმართველობის არჩევნებზე „ქართულმა ოცნებამაც“ გასცა „მილიონიანი“ დაპირება — მერობის იმჟამინდელი კანდიდატი დავით ნარმანია მილიონი ხის დარგვას დაჰპირდა ამომრჩეველს.

ლაარის კურსის მერყეობის მიზანი აშკარაა — ქვეყანა ლარიბღება, მხიკარისხოვანი ჯგუფები კი არსებულ შემოსავალს იღებენ და გდიდრდებიან

«ვითარებას ახსოვს უკან დასვლა და არაპინდინჯა, რომ ლარის კურსის დახევა სტიქიურად ხდება. ეს მიზანმიმართული პოლიტიკის შედეგია»

პაატა ბურჭულაძე კი, მისი პარტიის გამარჯვების შემთხვევაში, სოციალურ დახმარებას, ნახევარი მილიონის ნაცვლად, მილიონ ადამიანს დაჰპირდა... მაგრამ მილიონიანი დაპირება არასოდეს შესრულდა — 20 წელიწადზე მეტია, დამოუკიდებელ საქართველოში მცხოვრები ადამიანები სამუშაო ადგილების, ეკონომიკური წინსვლისა და უკეთესი სოციალური პირობების მოლოდინში არიან. მოსახლეობის რაოდენობა კი ყოველწლიურად იკლებს — 2014 წლის საყოველთაო აღწერის მონაცემებით, საქართველოში 3 713 804 ადამიანი ცხოვრობს. მოკვდავობა აჭა-

რბებს შობადობას. ყოველ წელიწადს სამასი ბავშვი შობილით კვდება, 42 ათასი ოჯახი კი უსახლკაროდაა დარჩენილი. სამაგიეროდ, საქართველოს ეროვნული ბანკის ინფორმაციით, 2017 წლის იანვარ-ივნისში კომერციული ბანკების წმინდა მოგება 448 მილიონი ლარი შეადგინა, რაც 157 მლნ ლარით აღემატება წინა წლის ანალოგიური პერიოდის მონაცემს.
ეროვნული ვალუტის კურსის დაცემის გამოწვევები
საზოგადოებრივი ეკონომიკის ექსპერტ დემურ გიორხელიძის მიხედვით, — ბატონო დემურ, არჩევნების დასრულებიდან ზუს-

ტად ერთ კვირაში ლარის კურსი საგრძობლად დაეცა. ასე მოხდა წინა არჩევნების შემდეგაც...
— არჩევნები არაფერ შუაშია. განხორციელდა დიდი ტრანზაქცია, რომლის შესახებაც ჩვენ არაფერი ვიცით, არც არის ცნობილი, რასთან არის ეს დაკავშირებული. ყველა ხარჯი გეგმაზომიერად არის გაანერგილი და, თუ ვინმე დიდი მომხმარებელი მოკურ მოთხოვნას არ წამოაყენებს, და ვიცით, რომ ასეთი მოთხოვნა არავის წამოაყენებია, ლარის კურსი ასე არ უნდა მერყეობდეს.
არსებობს ობიექტური მიზეზები — ეკონომიკა ძალიან უფრო ფუსტად, უსაშველოდ უსუსტია, სანაშრობო პოტენციალიც — სუსტი. ქვეყანას არ აქვს

ვალუტის შემოღინების სტაბილური წყარო, ამას ემატება ქართული ფულის დაფინანსება, ჩვენი მხიკარი ეკონომიკა გადასარულია ქართული ვალუტის მხოლოდ 17 პროცენტით, დანარჩენი გასაგებია, რომელი ვალუტა იქნება... ეს ყველაფერი ერთად იწვევს ლარის კურსის დახევას.
ქვეყანა სიღარიბეში რჩება, ეკონომიკა არ ვითარდება, მაგრამ საქართველოს საბანკო სისტემა მსოფლიოში ყველაზე დიდ მოგებას აჩვენებს, ასეთი მოგება არც ერთ ქვეყანას არ აქვს, მაგრამ არავინ იცის, რის ან ვის ხარჯზე არსებობს ბანკების ეს მოგება. ფაქტია: ეს არ არის კლასიკური საბანკო საქმე, ბანკის შემოსავალი უნდა იყოს პროცენ-

ტის ხარჯზე, ჩვენთან კი ასე არ არის.
— რა მდგომარეობაში აღმოჩნდება სახალხოლოდ მოსახლეობა, რომელიც უკვე 20 წელიწადზე მეტია, მილიონ სამუშაო ადგილს ელის...
— ქართველი ხალხი, ყოველ შემთხვევაში, მისი დიდი ნაწილი, როგორც ჩანს, კმაყოფილი არსებული სიტუაციით, რაც ყოველ არჩევნებზე აისახება. რამდენიმე დღის წინათ დასრულდა მორიგი არჩევნები და ვნახეთ ხალხის განწყობა — მას პროტესტი არაფერზე გამოუთქვამს.
— ბიუჯეტში ლარის კურსის დოლარის მიმართ 2,50-ზეა გათვლილი, ამ კურსით არის აწყობილი მომავალი წლის ბიუჯეტი...
— 2,50-ს უკვე გადასცდა ლარის კურსი, მაგრამ ეს არ

ესაუბრა ეპა ნასყიდაშვილი

იქნებოდა ჩივამე ლეგენდა, ბურთის ნაცვლად ერთი ადგილის თამაში რომ დაეწყო და ჰომოსექსუალების მხარდაჭერა საჯაროდ გამოეხატა? — არა, რადგან იმხანად ფეხბურთის კაცები თამაშობდნენ. ჰო, კაცები, რომლებიც დღემდე იმეორებენ, რომ ჯერ პიროვნება უნდა იყო და მერა სპორტსმენი; თუ პიროვნება არ ხარ, ვერც სპორტსმენი იქნები. ჩივამე იყო მანუჩარ მაჩაიძე, უფრო ადრე — შოთა იამანიძე, ბორის პაიჭაძე, მიხა მისხი... „დინამოსა“ და მსოფლიო ფეხბურთის ლეგენდები, რომლებმაც სახელი ბურთის თამაშით გაიტყვეს.

ზუსტად 20 წელიწადი გავიდა მას შემდეგ, რაც საქართველოს ეროვნული საფეხბურთო ნაკრები იტალიას თბილისში შეხვდა და თამაში ანგარიშით 0:0 დამთავრა. მაშინ, 1997 წლის 10 სექტემბერს, სრულიად საქართველო ამაცი იყო და აღარავის ახსოვდა ის, რაც ერთი დღით ადრე, ერთ-ერთ სპორტულ გამოცემაში დაიბეჭდა: ქართველ ფეხბურთელებს სახელოვანი მეტოქის შიში ეტყობოდათ და გამოცემამ დიდი ასოებით დაუწერა: „ბიჭებო, ათამაშეთ მხოლოდ ბურთი“, ანუ ბურთი ითამაშეთ და ერთი ადგილის თამაშს შეეშვიეთ. ჰოდა, 20 წლის შემდეგ ეს სათაური გურამ კაშიას საქციელმა გამახსენა.

ჰოლანდიური „ვიტესის“ კაპიტანი და საქართველოს ეროვნული ნაკრების ვიცეკაპიტანი 15 ოქტომბერს ჰოლანდიის ჩემპიონატის მორიგ ტურში სათამაშოდ ისე გავიდა, რომ მკლავზე, კაპიტნის ჩვეულებრივი სამკლავურის ნაცვლად, ლგბტ თემის ფერებში გადამწყვეტილი სამკლავური, ე.წ. ცისარტყელა ეკეთა. ამ დღეს ერთგვარი აქცია გაიმართა ჰოლანდიის ჩემპიონატში — ყველა გუნდის კაპიტანმა ანალოგიური სამკლავური გაიკეთა. მანამდე ცისარტყელით მკლავი ინგლისსა და საფრანგეთში დაიმშვენეს. ამ ამბის შემდეგ ატყდა ერთი ამბავი, ქართველ ქომავთა უმრავლესობამ კაშიას საქციელი გააკრიტიკა, ნაწილმა პირიქით — მხარდაჭერა გამოუცხადა, — აქოდა, გვეყო სიბნელი, მთელი მსოფლიო აღიარებს ლგბტ თემს და საქართველო რა გახდაო. უფრო მეტიც, საქმე იქამდე მივიდა, რომ ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტმა **ლევან კობიაშვილმა** გამოუცხადა კაშიას მხარდაჭერა და მისი საქციელი გაამართლა. სანამ მთავარ სათქმელზე გადავალთ, კობიაშვილს შევახსენებთ, რომ თავის დროზე ის გერმანული კლუბების — „ფრაიბურგის“, „შტურტასა“ და „შალკეს“ კაპიტანი იყო, არაერთ შეხვედრაზე გაუყვანია გუნდი, როგორც კაპიტანი, და რაღაც არ გვახსოვს, მკლავზე ცისარტყელა გაეკეთებინოს და ლგბტ თემის წარმომადგენელთა მხურვალე ქომავი გამბდარიყო. მაშ, რა მოხდა ახლა?

უცებ **ალექსანდრე ჩივამე** გამახსენდა, თბილისის „დინამოსა“ და საბჭოთა კავშირის ლეგენდარული კაპიტანი, ფეხბურთის პროფესორად წოდებული... მაშინ ამბობდნენ, ჩივამე სუფთა „გრუზინია“, მაღალი, აზოვანი, ულვაშით... და უცებ წარმოვიდგინე, რომ (თქვენც წარმოიდგინეთ), ბატონო საბას ერთ დღეს რომ თქვა ან თქვამდა ახლა რომ თქვას, ჰომოსექსუალებს ვუჭერ მხარს, აგერ სამკლავურიც მიკეთაო. მაგანი შეგვედევება, მაშინ სხვა დრო იყო და იმ სხვა დროს, 15 რესპუბლიკას შორის, ახლა რომ დამოუკიდებელი სახელმწიფოები არიან, ჩივამე იყო გამორჩეული და მსოფლიოში ყველაზე დიდი სახელმწიფოს ნაკრები გუნდის საჭე ვებარა. ჩივამე მიუძღოდა წინ 15 რესპუბლიკის ნაკრებს მსოფლიოს სტადიონებზე და მან აღმართა ქართული ფეხბურთის ისტორიაში ყველაზე მნიშვნელოვანი ჯილდო თავს ზემოთ პირველმა... და **იქნებოდა ჩივამე ლეგენდა, ბურთის ნაცვლად ერთი ადგილის თამაში რომ დაეწყო და ჰომოსექსუალების მხარდაჭერა საჯაროდ გამოეხატა**.

ბა?! — არა, რადგან იმხანად ფეხბურთის კაცები თამაშობდნენ. ჰო, კაცები, რომლებიც დღემდე იმეორებენ, რომ ჯერ პიროვნება უნდა იყო და მერა სპორტსმენი იქნები. ჩივამედე იყო მანუჩარ მაჩაიძე, უფრო ადრე — შოთა იამანიძე, ბორის პაიჭაძე, მიხა მისხი... „დინამოსა“ და მსოფლიო ფეხბურთის ლეგენდები, რომლებმაც სახელი ბურთის თამაშით გაიტყვეს.

ისევე კაშიას დაუბრუნდეთ. სოციალურ ქსელებში ამტყდარი აუიოტაჟის შემდეგ, ნაცვლად იმისა, რომ გამოსულიყო და აეხსნა, ჰოლანდიის ვთამაშობ და ამ აქციამი მონაწილეობა მაიძულესო, პირიქით — თავისი საქციელის გამო კმაყოფილება გამოთქვა და მხარდამჭერებს გულითადი მადლობაც გადაუხადა.

„ძალიან დიდი მადლობა ყველა ადამიანს, მიყვარხართ და ვაფასებ თქვენს თანადგომას, მე მაქსიმუმს გავაკეთებ იმისთვის, რომ ჩემი წარმატებებით გავახაროთ. ახლა მხოლოდ მოახლოებული სანაკრებო მატჩებზე ვფიქრობ“, — განაცხადა კაშიამ.

ბურამ, იმავა თუ გიფიქრია, რომ სანაკრებო მატჩებზე შენი ხილვა ეროვნული გუნდის მაისურით გავს არაა სურს? ან იმავა თუ გიფიქრია, რომ ნაკრებს, რომელმაც მიმდინარე შესარჩევანი ერთ-ერთი შეხვედრაც ვერ მოიგო და ორ ნაღვეს მატჩი, ოფიციალურ მატჩში სამი თულა არ აუღია, პარტიკულური რისთვის ქომავი-ბანე? იმისთვის, რომ ჩივამეებმა, პაიჭაძეებმა, მაჩაიძეებმა, მესხებმა, იამანიძეებმა, ყიფიანებმა და სხვებმა ფეხბურთი, კაცების თამაში, შეგვაყვარეს; ან ის თუ იცი, მორაგბეები რომ გაემიჯნენ ჰომოსექსუალებს და მთავრობაში გაგზავნილ პეტიციას, ერთნაირს ქესიანთა ქორწინების განხილვის აკრძალვის მოთხოვნით, ხელი მოაწერეს?! რომ გაიძახი, მხარს ვუჭერ ჰომოსექსუალებსო, ერთი ძმაკაცი დამისახელებს ჰომოსექსუალი, რომელიც გყავს! ვერ მეტყვი, რადგან იცი, რომ ამას ქართულში არ მოგინონებენ, მაგრამ ჰოლანდიამო უარი ვერ თქვი, ცისარტყელა გაიკეთე და არ გეგონა, თუ ამას არ გაატარებდნენ. **შენი თანაგზავნილებისთვის ვალუბრადი სხვა არ ვარა?! სხვა არ გეუბნებიან, თურამ სად მსოფლიო და შენ კიდევ მსოფსხვი ღიმილით თავს ხრი?**

წლების წინათ ლონდონის „არსენალის“ მოთამაშემ, შევედო ფრადერიკ იუნგბერგმა თქვა, გვი ვარო და ვითომ

ბეიბურთი

თუ ფიქრობ, რომ სწორად მოიქეხი, საქართველოში რომ ჩამოხვალ ნაკრები სთამაშოდ, მაშინ გაიქათე ებ სამკლავური...

ჰოლანდიელმა რომ გადაწყვიტონ, შეეღებ თამაშზე კაპიტნები ტანგათი უნდა გავიდნენ სთამაშოდ, რას იზამს კაშია?

რომ გაიქათი, მხარს ვუჭერ ჰომოსექსუალებსო, ერთი კმაკახი დაიხსნა, ჰომოსექსუალი, რომელიც გყავს! ვერ ვიტყვი, რადგან იცი, რომ ამას ქართველები არ მოგინონებენ, მაგრამ ჰოლანდიამო უარი ვერ თქვი, ცისარტყელა გაიკეთე და არ გეგონა, თუ ამას არ გაატარებდნენ. შენი თანაგზავნილებისთვის ვალუბრადი სხვა არ ვარა?! სხვა არ გეუბნებიან, თურამ სად მსოფლიო და შენ კიდევ მსოფსხვი ღიმილით თავს ხრი?

მხარში ამოუდგენ ვიღაცები, გამბედაობისთვის შეაქეს კიდეც, მაგრამ „არსენალისა“ და საფრანგეთის ნაკრების იმჟამინდელი კაპიტანი, **პატრიკ ვიეირა**, გადვირია: რა გამოდის, საშხაპეში იუნგბერგის უკანაზე მიყურებდით? ან იცით თუ ვინაა, იქ ვცემო... ჰო, ფრანგი ვიეირა და მაშინ არავის უთქვამს, ხედავთ, ვიეირა ველურიყო...

გურამ, შენმა მხარდამჭერებმა ისიც გაიხსენეს, ელტონ ჯონის კონცერტზე 24 ათასი ბილეთი გაიყიდა და მაშინ რატომ არავინ ამოიღო ხმაო?! კარგი შედარებაა, ხო? უფრო სწორად, თავის გასამართლებლად კარგი საბუთია, ხო?! პროფესიონალი მოკრივე, პუერტო რიკოელი **ორლანდო პრუზი** ქვემძიმე წონაში მსოფლიოს ჩემპიონია და 2012 წელს გამოაცხადა: გვი ვარ, ამის დამალვას აღარ ვაპირებო. დაუდგენ გვერდით ის ადამიანები, რომლებიც კრუ-

ზისგან ხელფასს იღებდნენ და გაამართლეს: რა გამბედავი ყოფილაო, თუმცა... მოკრივის მამამ განაცხადა, მეგონა, ნამდვილ კაცს ვზრდელი, მაგის არაფერი მინდაო და შვილს დღემდე არ ნახულობს... ხედე, იმ განსხვავებას?! იმას თუ ხედე, შენი კოლეგა, **ტიმოტე პიტცლსპარბერი**, რომელიც გერმანიის ნაკრებშიც თამაშობდა და „შტუტგარტის“ კაპიტანიც იყო, ამ აღიარების შემდეგ ფეხბურთიდან რატომ წავიდა? ჰო, გამოაცხადა ტომასმა, — გვი ვარო და დაუდგა გვერდით ნახევარი გერმანია, რეალურად კი მისი დანახვა ვასახდელშიც აღარავინ ისურვავდა 31 წლისამ კარგად დაასრულა... 31-ის ხდები შენც გაიხსენა...

ჰოდა, იმას გეუბნებოდით, როცა რაღაცას აკეთებ, კითხვის ნიშნები არ უნდა დატოვო. **რომ თურმე კაშია ჰოლანდიელს უარს ვერ ეტყობო, გამბედაობისთვის ვალუბრადი**

არის. ჰოლანდიელმა რომ გადაწყვიტონ, უფრო კარგად უნდა ამოვიდგეთ ლგბტ თემს მხარში და შემდეგ თამაშზე კაპიტნები ტანგათი უნდა გავიდნენ სათამაშოდ, რას იზამს კაშია? უარს იტყვის? რატომ? ცისარტყელაზე ხომ არ თქვა უარი? ან იქნებ საქველმოქმედო ორგანო მოაწყონ ჰოლანდიელებმა და უარის თქმა ხომ „ტეხავს“, რას იტყვის „პრადვიუსტი“ საზოგადოება?

საქართველოში ეს თემა პოპულარული რომ არ არის, ბოლო არჩევნებზეც წარმოაჩინა. **რესპუბლიკური პარტია, რომელმაც გამომაცხადა, სანაკრებო სიაში ლგბტ თემის წარმომადგენელი მყავსო, აბამდა თუ ერთპარტიულად ბარბარულად დააბრუნა 0.74% დააბრუნა. სხვები ხომ მოსახლეობის განწყობას და მადლოებას რომ უხდი მხარ-**

დამჭერებს მხარში ამოღებოდა, ვის უხდი 0.74%-ს? მამაზე მიტანილი ხალხი ნაკრების ერთ თამაშზე დადის, გურამ, და ეს უნდა გახსოვდეს. უნდა გახსოვდეს ისიც, რომ შენ ტანს ბურთის თამაშის გამო გიქრავინ და სხვა რამეს ვერაფერს აიტანს.

ისე, შეიძლება, მე ვცდები, მაშინ შენ გამახსენე რუსი სპორტსმენი, რომელმაც ლგბტ თემის წარმომადგენლებს მხარი დაუჭირა? ვერ გამახსენებ და იცი, რატომ? იმ ქვეყანამ, რომელსაც ოკუპანტს ვეძახით, და იმ პრეზიდენტმა, რომელიც თურმე დიქტატორია, ოფიციალურად აკრძალა რუსეთში ლგბტ თემის არამხოლოდ მიმდევრები, არამედ მათი დამცველი არასამთავრობო ორგანიზაციები. შესაბამისად, ხმის ამოღებას და მამათმავლობის პროპაგანდას ვერაფერს შეუძლია და სიმართლე გითხრათ, ბევრს არც მანამდე ჰქონდა სურვილი, ლგბტ თემი დაეცვა. კარგად გვახსოვს, მათ მიერ გამართულ „ფერად აქციებზე“ რიგითი მოქალაქეები რომ შეეგარდებოდნენ და უზრუნველდნენ, მერე სპეცდანიშნულების რაზმი რომ აშველებდა. ჰო, ეს იყო მათი დამოკიდებულება, ეს არის ჩვენი დამოკიდებულებაც და არ გვინდა, ვიღაცებისთვის კოჭის გასაგორებლად ცისარტყელას ფერებში ვირბინოთ. **თუ ფიქრობ, რომ სწორად მოიქეცი, საქართველოში რომ ჩამოხვალ ნაკრები სათამაშოდ, მაშინ გამოეღებ თამაშზე კაპიტნები ტანგათი უნდა გავიდნენ სათამაშოდ, რას იზამს კაშია? უარს იტყვის? რატომ? ცისარტყელაზე ხომ არ თქვა უარი? ან იქნებ საქველმოქმედო ორგანო მოაწყონ ჰოლანდიელებმა და უარის თქმა ხომ „ტეხავს“, რას იტყვის „პრადვიუსტი“ საზოგადოება?**

საქართველოში ეს თემა პოპულარული რომ არ არის, ბოლო არჩევნებზეც წარმოაჩინა. **რესპუბლიკური პარტია, რომელმაც გამომაცხადა, სანაკრებო სიაში ლგბტ თემის წარმომადგენელი მყავსო, აბამდა თუ ერთპარტიულად ბარბარულად დააბრუნა 0.74% დააბრუნა. სხვები ხომ მოსახლეობის განწყობას და მადლოებას რომ უხდი მხარ-**

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ენუშიძის შედგენილი გაგზის მიხედვით, 1933 წელს ვაპირებდით „სასახლის გადატრიალებას“ მოწყობას. ამ ოპერაციაში გადაწყვეტილი როლი ეპისკოპოსმა იბრაჰიმს და სამხედროების ჯგუფს ტუხაჩევსკის, ეპოროვის, უპოროვიჩისა და კორკის მეთაურობით. ამ ამოცანის შესასრულებლად შეიქმნა ცენტრი, რომელშიც შევიდით კამენევი, პიატაკოვი, ენუშიძე, ზუსარინი, ტომსკი და მე. ამ ცენტრთან დაკავშირებული იყო ტუხაჩევსკისა და იბრაჰიმის ჯგუფები. გაგზის განხორციელებაზე ხელი აგვავსებდა ქვეყნის იმდროინდელი მდგომარეობა; კერძოდ, პარტიის მიღწევაზე და ხალხში სტალინის პოპულარობა“.

გაგრძელება. დასაწყისი ნი. №36-39 (412-415)

«სასახლის გადატრიალების» ქრახი

1918 წელს შეთქმულთა ჯგუფს, ტროცკისა და ბუხარინის მეთაურობით, განზრახული ჰქონდა ბრესტის ზავის ჩაშლა, ლენინის, სტალინისა და სპირდლოვის ფიზიკური განადგურება, ძალაუფლების ხელში ჩაგდება. კამენევი განაცხადა, რომ „ბუხარინმა ახალი მთავრობის მეთაურად პიატაკოვი დაასახელა“. ბუხარინმა კი სასამართლოს აუწყა, რომ ამ შეთქმულებაში აქტიურ როლს ტროცკი ასრულებდა.

განსახილველმა ბრინკომ შეთქმულთა ბლოკის ხელმძღვანელებად დაასახელა რიკოვი, ბუხარინი, გამარინი, კრესტინსკი, როზენგოლცი, იბრაჰიმი, რუშტაქი და დასინა, რომ ეს ბლოკი, ძირითადად, აგრესორთა სამხედრო დახმარებაზე იყო ორიენტირებული.

ვიშინსკი (რიკოვი): — თქვენ ადასტურებთ გრინკოს ჩვენების ამ ნაწილს?

რიკოვი: — დიახ, ჩვენ მათ ორჯერ შევხვედით... როგორც არალეგალური ორგანიზაციის წევრებს.

ვიშინსკი: — თქვენ ესაუბრეთ გრინკოს კრესტინსკის შესახებ?

რიკოვი: — ჩემთვის საჭირო არ იყო მის შესახებ გრინკოსთან საუბარი, ვინაიდან ვიცოდი, რომ კრესტინსკი არის ტროცკის... არალეგალური ორგანიზაციის წევრი.

ვიშინსკი: — გამოდის, რომ კრესტინსკი ცრუობს, თავის დაძვრენას ლამობს.

რიკოვი: — იგი არამხოლოდ ცრუობს, არამედ არ სურს სიმართლის მოსმენა, რომელიც აქ ითქმის.

იგივე გაიმეორეს ბუხარინმა, როგორც ცხელი, იაგოდამ. გენერალური პროკურორი იწყებს განსახილველ რაკოვსკის დაკითხვას:

ვიშინსკი: — განსახილველ რაკოვსკი... თქვენ აქ მოისმინეთ კრესტინსკის პასუხები, რომლებშიც იგი უარყოფს ნინასნარი გამოძიებისას მიცემულ ჩვენებებს, უარყოფს, რომ არის ტროცკისტი, ასევე უარყოფს დანაშაულის ჩადენას. რა იცით თქვენ მის ტროცკისტულ მოღვაწეობაზე ბოლო პერიოდში?

რაკოვსკი: — მიუხედავად იმისა, რომ კრესტინსკი 1927 წლის ბოლოს ტროცკის გაუგზავნა წერილი, რომელშიც თითქოს ემიჯნებოდა ტროცკის ტულ პოზიციებს, იგი დარჩა ტროცკისტად და მათთან კავშირი არასდროს გაუწყვეტია.

ვიშინსკი: — თქვენთვის ცნობილია, რომ კრესტინსკი მოგვიანებითაც იყო ტროცკისტი?

რაკოვსკი: — ცნობილია. 1929 წელს, როცა ასტრახანში ვიყავი გადასახლებული, ჩემმა დამ გადმომცა კრესტინსკის წერილი. ის მოხვდა, დავბრუნებულიყავი პარტიაში და განმეგრძო ტროცკისტული მოღვაწეობა.

ვიშინსკი: — განსახილველ კრესტინსკი, სწორად გაიგო თქვენი წერილის შინაარსი განსახილველ რაკოვსკიმ?

კრესტინსკი: — სწორად გაიგო.

ამის შემდეგ ვიშინსკიმ ნაიკითხა კრესტინსკის წერილი ტროცკისადმი, დათარიღებული 1927 წლის 27 ნოემბრით (წერილი ამოიღეს კრესტინსკის ბინის ჩხრეკისას), რომელშიც საუბარია ტროცკისტების

ტაქტიკური ხაზის შეფასებაზე და არაფერია ნათქვამი მისი ავტორის ტროცკიზმთან კავშირის განყვეტაზე. წერილის ავტენტურობა დაამოწმა, როგორც კრესტინსკიმ, აგრეთვე, რაკოვსკიმაც.

ვიშინსკი: — თუ ყველაფერი, რაც აქ რაკოვსკიმ ისაუბრა, სიმართლეს შეეფერება, თქვენ ისევე შეეცდებით სასამართლოს მოტყუებას თუ იტყვიით სიმართლეს თქვენ მიერ გამოძიებისთვის მიცემული ჩვენებების სისწორეზე?

კრესტინსკი: — ნინასნარი გამოძიებისათვის ჩემ მიერ მიცემულ ჩვენებებს მთლიანად ვადასტურებ.

ვიშინსკი: — ასეთ შემთხვევაში, შეგიძლია თქვენი გუშინდელი განცხადება ტროცკისტულ პროვოკაციად ჩავთვალოთ?

კრესტინსკი: — გუშინ ჩემში აღძრულმა წუთიერმა სირცხვილის განცდამ, რომელიც გამოწვეული იყო განსახილველის სკამზე ჯდომით და საბრალდებო დასკვნის შინაარსით, არ მომცა სიმართლის თქმის საშუალება და, იმის ნაცვლად, რომ მეთქვა, დამნაშავე ვარ-მეთქი, მექანიკურად წამომცდა: არა, არ ვარ დამნაშავე. მე არ აღმომაჩნდა ძალა, რომ მსოფლიოს საზოგადოებრიობის წინაშე მეთქვა სიმართლე, მეთქვა, რომ **ამ წლის განმავლობაში ვენეციის ტროცკისტულ სამხედრო მხარეზე ვარ და მისი მეთაური ვარ**.

ვიშინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

კრესტინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

ვიშინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

კრესტინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

ვიშინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

კრესტინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

ვიშინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

კრესტინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

ვიშინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

კრესტინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

ვიშინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

კრესტინსკი: — თქვენ ამ წინადადებაში რა იმეორებთ?

სტალინი — გზა 1937 წლამდე

კორკის დაპყრობა

— მე ვიყავი ანტისახელმწიფოებრივი ბლოკის ერთ-ერთი ლიდერი. ამ ბლოკის მიზანი იყო საბჭოთა ხელისუფლების დამხობა და რუსეთში კაპიტალიზმის რესტავრაცია, — განაცხადა ბუხარინმა, — არსებული ხელისუფლების დამხობას ჩვენ ვგრაუდობდით უცხო სახელმწიფოების სამხედრო დახმარების საშუალებით, რის საფასურადაც გერმანიის, იაპონიისა და ნაწილობრივ ინგლისის სასარგებლოდ ვთმობდით უკრაინას, ბელორუსიას, სხვა მოკავშირე რესპუბლიკებს, აგრეთვე, ზღვისპირეთს.

ბუხარინმა თქვა, რომ მისი კონტრრევოლუციური საქმიანობა სათავეს 1920 წლიდან იღებდა. თავდაპირველად იგი დაუახლოვდა ტომსკის, რიკოვსს და უზლანოვს. იაგოვს და განზე იდგა, თუმცა მათთან ურთიერთობას ინარჩუნებდა. საბჭოთა ხელისუფლების ძალადობრივი გზით დამხობაზე ფიქრი მათ 1932 წლიდან დაიწყეს. თათბირზე, რომელსაც ესწრებოდნენ ბუხარინი, რიკოვი, ტომსკი და უზლანოვი, შემოუბრუნდა ტარკოვის გზით „სასახლის გადატრიალების“ განხორციელების პლან-ფორმა. ეს იდგა მოდიოდა ენუშიძისგან, რომელიც იმ დროს კრემლის დატოვების შემდეგ ბუხარინი, რიკოვი, ტომსკი და უზლანოვი, შემოუბრუნდა ტარკოვის გზით „სასახლის გადატრიალების“ განხორციელების პლან-ფორმა. ეს იდგა მოდიოდა ენუშიძისგან, რომელიც იმ დროს კრემლის დატოვების შემდეგ ბუხარინი, რიკოვი, ტომსკი და უზლანოვი, შემოუბრუნდა ტარკოვის გზით „სასახლის გადატრიალების“ განხორციელების პლან-ფორმა.

ნიკოლაი კრესტინსკი

დელმა მდგომარეობამ; კერძოდ, პარტიის მიღწევაზე და ხალხში სტალინის პოპულარობამ“.

ვიშინსკი (რიკოვი): — თელთ თუ არა ბუხარინის მოლატადე?

რიკოვი: — ვთვლი ისევე, როგორც საკუთარ თავს.

ვიშინსკი (კრესტინსკის): — გვითხარით, რა იცით ჯგუფის მემარჯვენე-ტროცკისტულ ბლოკში ტუხაჩევსკის მონაწილეობის შესახებ?

კრესტინსკი: — გერმანიის ქალაქ მერანაში 1933 წელს, ტროცკისთან შეხვედრისას, მან მითხრა, რომ სახელმწიფო გადატრიალებისას არავითარ შემთხვევაში არ უნდა დავეყრდნოთ მხოლოდ ჩვენს, ტროცკისტულ ძალებს, იმიტომ, რომ ეს ძალები არ არის საკმარისი. იმიტომ აუცილებლად უნდა მოველაპარაკოთ მემარჯვენეებს და სამხედრო-ტროცკისტულ პირებს, რომლებსაც უნდა მივაპყრო ტუხაჩევსკის, ადამიანს, რომელიც, მისი თქმით, ავანტიურისტულად მიიღებდა მათი მოლაპარაკების შესახებ მე შევეცხეე პიატაკოვისგან 1935 წლის თებერვალში. ამის შემდეგ ამ თევისთვის, ხოლო ტუხაჩევსკის

პირადად გავსაუბრებოდი. ...მე მას ვესაუბრე 1934 წლის დასაწყისში, მანამდე იგი უკვე იყო ნასაუბრები პიატაკოვთან. ტუხაჩევსკის გადაცეცი ტროცკისთან ჩემი საუბრის შინაარსი. მან მითხრა, რომ იგი მხარს უჭერს, როგორც ძალების გაერთიანებას, ასევე მის წინაშე დასმულ ამოცანას, ამიტომაც მან მოითხოვა კონტრრევოლუციური გამოსვლის დაჩქარება. ჩვენ ეს საკითხი განვიხილეთ **გამარინისა და რუშტაქთან** ერთად და დავაკვირეთ, რომ ტუხაჩევსკი მართალია. ამის შემდეგ მე ბესონოვის მეშვეობით წერილით დაუკავშირდი ტროცკის, რომლისგანაც მივიღეთ დადებითი პასუხი.

ტუხაჩევსკის. ერთ-ერთი საუბრისას, 1935 წელს, მან დამისახელა რამდენიმე პირი, რომლებსაც იგი ეყრდნობოდა: **იაპირი, უპოროვიჩი, კორკი, ვილმანი.** ჩვენი შემდეგი საუბარი გაიმართა საბჭოების მერვე საგანგებო ყრილობაზე. ტუხაჩევსკიმ ჩემ წინაშე დააყენა საკითხი გადატრიალების დაჩქარების შესახებ. ეს გამოწვეული იყო იმით, რომ ჩვენ გადატრიალების გეგმას ვუკავშირებდით გერმანიის თავდასხმას საბჭოთა კავშირზე, ეს კი ჭიანჭურდებოდა. ამასთანავე, დაიწყო კონტრრევოლუციური ძალების თანდათანობით განადგურება. დააპატიმრეს პიატაკოვი, რადევი, დაიწყო სხვა ტროცკისტების დაპატიმრება, შეთქმულთა თავდასხმის დაჩქარება, ამიტომაც მან მოითხოვა კონტრრევოლუციური გამოსვლის დაჩქარება. ჩვენ ეს საკითხი განვიხილეთ **გამარინისა და რუშტაქთან** ერთად და დავაკვირეთ, რომ ტუხაჩევსკი მართალია. ამის შემდეგ მე ბესონოვის მეშვეობით წერილით დაუკავშირდი ტროცკის, რომლისგანაც მივიღეთ დადებითი პასუხი.

ვიშინსკი: — თქვენს ბლოკს თუ ჰქონდა მითითება, ტერორის გზით დაეხოცა პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელები?

ბუხარინი: — ჰქონდა და, ვფიქრობ, იგი თარიღდება 1932 წლის შემოდგომით.

ვიშინსკი: — როგორია თქვენი დამოკიდებულება კორკის მკვლელობის თაობაზე? ეს მკვლელობა მემარჯვენე-ტროცკისტული ბლოკის მითითებით განხორციელდა?

ბუხარინი: — ეს ჩემთვის უცნობია.

ვიშინსკი (რიკოვი): — რა იცით კორკის მკვლელობის შესახებ?

რიკოვი: — ჩემთვის უცნობია, მონაწილეობდნენ თუ არა ამ მკვლელობაში

1918 წელს შეთქმულთა ჯგუფს, ტროცკისა და ბუხარინის მეთაურობით, განხრახნული ჰქონდა ბრესტის ზავის ჩაშლა, ლენინის, სტალინისა და სვერდლოვის ფიზიკური განადგურება, კალაუფლების ხელში ჩაგდება. კამენევა განაცხადა, რომ „ბუხარინმა ახალი მთავრობის მეთაურად პიატაკოვი დაასახელა“. ბუხარინმა კი სასამართლოს აუწყა, რომ ამ შეთქმულებაში აქტიურ როლს ტროცკი ასრულებდა.

მემარჯვენეები.
ვიშინსკი: — მე გეკითხებით, ჰქონდა თუ არა მემარჯვენე-ტროცკისტულ ბლოკს შეხება კიროვის მკვლელობასთან?
რიკოვი: — დარწმუნებული ვარ, რომ კიროვი მოკლეს ტროცკისტებმა, მემარჯვენეთა ჩარევის გარეშე.
ვიშინსკი: — თქვენ დაკავშირებული იყავით ენუქიდესთან?
რიკოვი: — 1933 წლიდან.
ვიშინსკი: — ის ამ ბლოკში რომელ ფრთას მიეკუთვნებოდა — ტროცკისტულს თუ მემარჯვენეებს?
რიკოვი: — ალბათ, მემარჯვენეების.
ვიშინსკი: — განსახილველი იყო, ცნობილია თუ არა თქვენთვის, რომ ენუქიძე ბლოკის მემარჯვენეთა ფრთას წარმოადგენდა და მას უშუალო შეხება ჰქონდა კიროვის მკვლელობის ორგანიზებასთან?
იაგოლა: — რიკოვიცა და ბუხარინიც ტყუილს ამბობენ. რიკოვი და ენუქიძე მონაწილეობდნენ ბლოკის იმ სხდომაში, რომელზეც კიროვის მკვლელობის საკითხი იხილებოდა.
ვიშინსკი: — იყვნენ თუ არა გარეული ამ საქმეში მემარჯვენეები?
იაგოლა: — რა თქმა უნდა. ბლოკი ხომ მემარჯვენე-ტროცკისტულია.
ვიშინსკი: — ჰქონდათ თუ არა ამ მკვლელობასთან შეხება, კერძოდ, რიკოვისა და ბუხარინის?
იაგოლა: — პირდაპირი.
ვიშინსკი: — გქონდათ თუ არა თქვენ ამ მკვლელობასთან შეხება, როგორც მემარჯვენე-ტროცკისტული ბლოკის წევრი?
იაგოლა: — მქონდა.
ვიშინსკი: — მართლაც ამბობენ ახლა ბუხარინი და რიკოვი, რომ ამის შესახებ არ იცოდნენ?
იაგოლა: — ეს შეუძლებელია... ბლოკის სხდომაზე ეს საკითხი მათი მონაწილეობით გადაწყდა.
ვიშინსკი: — თქვენ ამის შემდეგ გაატარეთ რაიმე ღონისძიება, რომ კიროვის მკვლელობა მომხდარიყო?
იაგოლა: — მე მივეცი განკარგულება **ზაპოროჟიეცის** ლენინგრაფში, როცა დააკავებს **ნიკოლაევი...** მას პორტფელში რევოლვერი და დღიური ჰქონდა... და მან იგი გაათავისუფლა.
ვიშინსკი: — და თქვენ ეს მოიწონებთ?
იაგოლა: — მე ეს ცნობად მივიღე.
ვიშინსკი: — შემდეგ კი თქვენ მიეცით მითითება, დაბრკოლება არ შეექმნათ კიროვის მკვლელობისათვის?
იაგოლა: — დიახ, მივეცი. ვადასტურებ.
შემდეგ **ბუხარინს ჰქითხეს, რა ღამოკიდებულა ჰქონდა მას ტაროვიზმით. მან უპასუხა, იმუხად-აპად იმისა, ტროცკი ახას დაწინააღმდეგებდა, მან წინააღმდეგობა ვიყავი. მან ვიშინსკიმ ჰქითხა რა ღამოკიდებულა ჰქონდა მას ტაროვიზმით. მან უპასუხა, იმუხად-აპად იმისა, ტროცკი ახას დაწინააღმდეგებდა, მან წინააღმდეგობა ვიყავი.**
ვიშინსკი: — 1918 წელს თქვენ არ იყავით ჩვენი პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელები.

მარცხნიდან მარჯვნივ: ბუხარინი, კაბანოვიჩი, მიქოინი, რიკოვი, კუზიბოვი, სტალინი, ვოროშილოვი და რუშუბაკი. 1927 წ.

ნელთა მკვლელობის მომხრე?
ბუხარინი: — არ ვიყავი.
ვიშინსკი: — თქვენ ხომ იყავით ლენინის დაპატიმრების მომხრე?
ბუხარინი: — იყო ორი ასეთი შემთხვევა, რომელთაგან პირველის შესახებ მე თვით ლენინს ვუთხარი; მეორეზე, კონსპირაციული თვალსაზრისით, დუმილი ვარჩიე.
ვიშინსკი: — ვლადიმერ ილიჩის მკვლელობის განზრახვაზე ლაპარაკობთ?
ბუხარინი: — 24-სათიან დაკავებაზე იყო ლაპარაკი...
ვიშინსკი: — და თუ ვლადიმერ ილიჩი არ დანებდებოდა?
ბუხარინი: — მაგრამ, ვლადიმერ ილიჩი, როგორც ცნობილია, არ ემზობოდა შეიარაღებულ ბრძოლას.
ვიშინსკი: — თქვენ იმედოვნებდით, რომ ლენინი დაპატიმრების მცდელობისას წინააღმდეგობას არ გაგიწევდათ?
ბუხარინი: — მაგალითად ძერჟინსკი გამოდგება. დაპატიმრებისას მას ესერებისთვის შეიარაღებული წინააღმდეგობა არ გაუწევია.
ვიშინსკი: — ამხანაგ სტალინის დაპატიმრება 1918-ში არ გიცდიათ?
ბუხარინი: — არა სტალინის, არამედ იყო გეგმა ლენინის, სტალინის, სვერდლოვის დაპატიმრებისა.
ვიშინსკი: — სამივესი?
ბუხარინი: — ნამდვილად.
ვიშინსკი: — რაც შეეხება ლენინის მკვლელობას...
ბუხარინი: — ამას არავითარ შემთხვევაში არ ვაპირებდი.
ვიშინსკი: — მე შუამდგომლობა შემაქვს სასამართლო კოლეგიაში, გამოიძახოს დღევანდელ სასამართლო სხდომაზე განსახილველი საქმის მონაწილეები, მემარცხენე კომუნისტების ჯგუფის აქტიური მონაწილეები: **ნიკოვლევა, ოსინსკი, მანცევი, კარალინი, კაგოვი.**
სასამართლომ დააკავიფილა სახელმწიფო ბრალმძებლის შუამდგომლობა.
ჩვენების მიცემა იაკოვლევიამ დაიწყო. მან თქვა, რომ 1918 წელს მემარცხენე კომუნისტებს ხელმძღვანელობდა ბუხარინი და იგი და მთლიანად მისი ჯგუფი ბრესტის ზავის წინააღმდეგ იყო. ერთ-ერთ სხდომაზე, 1918 წლის

თებერვალში, ბიუროს წევრმა სტუკოვმა ბუხარინის დავალებით შემოიტანა რეზოლუციის პროექტი, რომელშიც ნათქვამი იყო, რომ პოლიტიკური ბრძოლისას ძალაუფლების ხელში ჩაგდებას მიზნით, ისინი არათუ ლენინის, სტალინისა და სვერდლოვის დაპატიმრებას, არამედ მათ ფიზიკურად განადგურებასაც კი არ მოერიდებოდნენ.
ვიშინსკი (ბუხარინს): — კარელინსა და კამკოვთან გქონდათ საუბარი ლენინის დაპატიმრების შესახებ?
ბუხარინი: — ვადასტურებ, მქონდა... და იმ სამიველის შესახებაც, რომლებზეც იაკოვლევიამ ისაუბრა.
ვიშინსკი: — როგორ უნდა დაგეპატიმრებინათ, რის გამო და რა მიზნით?
ბუხარინი: — ახალი მთავრობის შექმნის მიზნით.
ვიშინსკი: — ვინ იყო ლენინის, სტალინისა და სვერდლოვის დაპატიმრების ინიციატორი?
ბუხარინი: — ინიციატორი იყო ტროცკი.
ვიშინსკი: — თქვენ დაეთანხმეთ, მხარი დაუჭირეთ?
ბუხარინი: — დიახ. ფაქტობრივად, მხარი დაუჭირე. იაკოვლევიას ჩვენება დადასტურეს მანცევმა, ოსინსკიმ, კამკოვმა. მანცევმა დასძინა, რომ გადანყევტილი იყო პარტიის ბელადების ფიზიკური განადგურება.
ვიშინსკი: — წინასწარი გამოძიებისას თქვენ თქვით, 20 წლის განმავლობაში საბჭოთა ხალხისგან დამატებით იყო ფაქტი, რომ თქვენ ბუხარინისგან დავალებული გქონდათ ლენინის მოკვლა. ამას ადასტურებთ?
კარალინი: — ვადასტურებ.
სასამართლო გადავიდა ექიმების დაკითხვაზე, რომლებმაც განზრახ, არასწორი მკურნალობის შედეგად, სიცოცხლეს გამოასალმეს **მადსონი გოკი, მისი შვილი — მადსონი ავაკოვი, კუზიბოვი, მანცინსკი.** ექიმმა ლენინმა სასამართლოს განუცხადა, რომ ერთ-ერთი საუბრისას იაკოვლამ მითხრა, მაქსიმ გორკის შვილი, მაქსიმ პეშკოვი, უვარგისი ადამიანია, იგი ცუდ ზეგავლენას ახდენს მასზე და მისი მოცილება აუცილებელია.
ვიშინსკი: — ესე იგი?
ლაივინი: — უნდა მომეხერ-

ხებინა მისი მოკვლა.
ვიშინსკი: — ე.ი., უნდა მოგეკლათ?
ლაივინი: — დიახ.
ვიშინსკი: — მაშასადამე, იაკოვლამ თქვენ დაგავალათ ამ საქმის გაკეთება?
ლაივინი: — მან მითხრა, ამ საქმეში უნდა დაგვეხმაროთ, წინააღმდეგ შემთხვევაში, თქვენც და თქვენც ოჯახსაც დალუპავთ გელითო. და მეც ჩავთვალე, რომ სხვა გამოსავალი არ მქონდა, უნდა დაემორჩილებულიყავი.
ვიშინსკი: — პროტესტის გამოთქმა არ გიცდიათ ან ვინმესთვის გამებლა?
ლაივინი: — არა. იაკოვლასთან ჭიდილი შეუძლებელი იყო. პირიქით, მოვიანებო, უკვე 1933-ში, იგი შემეკითხა მენუინსკის ჯანმრთელობის შესახებ და, როცა ვუთხარი, რომ იგი მძიმე ავადმყოფია, მითხრა, რასაჭიროა გაჭიანურება, დაეაჩქაროთ. ის მაინც განწირულია.
ვიშინსკი: — თქვენ არ უთხარით იაკოვლას, რომ მენუინსკი კიდევ იცოცხლებს?
ლაივინი: — რა თქმა უნდა, ვუთხარი.
ვიშინსკი: — რა გიპასუხათ?
ლაივინი: — მან მითხრა: მე

მაქვს ინფორმაცია, რომ იგი ცოცხალი ლეშიაო.
ვიშინსკი: — გითხრათ იაკოვლამ, რომ მენუინსკის მოკვლევა აუცილებელია?
ლაივინი: — მითხრა.
ვიშინსკი: — და თქვენ უთხარით, რომ საჭირო იყო ამ საქმეში ჩაერთოთ...
ლაივინი: — ექიმი კაზაკოვი.
ვიშინსკი: — თქვენ კაზაკოვი მენუინსკის სამკურნალოდ მოიწვიეთ თუ მოსაკლავად?
ლაივინი: — მოსაკლავად.
ვიშინსკი: — ბრალდებულ კაზაკოვს, ადასტურებთ ლენინის ჩვენებებს?
კაზაკოვი: — ძირითადად, ვადასტურებ.
ლაივინი ყვება: — ერთხელ იაკოვლამ პირდაპირ გვითხრა: აუცილებელია მაქსიმ პეშკოვის მოკვლა. საქმე ის არის, რომ გორკის ძალიან უყვარს მითხრა, მისი სიკვდილი მძიმე დარტყმა იქნება მამისთვის, იგი მას უწყინარ მოხუცად აქცევს... თქვენ უნდა მოკლათ მაქსი. ჩვენი ერთობლივი მავნებლური მოქმედების შედეგად 1934 წლის 10 მაისს გარდაიცვალა მენუინსკი, ხოლო მეორე დღეს — მაქსიმ პეშკოვი. შემდეგ მსხვერპლად იაკოვლამ კუბიშევი დაასახელა.

ვიშინსკი: — განსახილველი იაკოვლა, ადასტურებთ ლენინის ჩვენებას?
იაგოლა: — დიახ, ვადასტურებ.
ვიშინსკი: — თქვენ ასეთ დავალებებს აძლევდით?
იაგოლა: — კი, ვაძლევდი. ლენინმა ისაუბრა იმაზეც, როგორ მოკლეს კუბიშევი და გორკი. „ეს იყო მათი უაღრესად არასწორი, მავნებლური „მკურნალობის“ შედეგი, — დაასკვნა მან.
ვიშინსკი: — რა როლი ითამაშეს რიკოვმა და ბუხარინმა მაქსიმ გორკის მკვლელობაში?
იაგოლა: — ენუქიძის გადაცემით, ვიცოდი, რომ ისინი მონაწილეობდნენ აღნიშნული საკითხის განხილვაში.
ვიშინსკი (ბუხარინს): — თქვენთვის ცნობილი იყო, რომ გორკის მიმართ მტრულად განწყობილი იყო არა მხოლოდ ტროცკი, არამედ ტროცკისტებიც?
ბუხარინი: — 1935 წელს ტროცკიმ მითხრა, რომ ტროცკი გორკის მიმართ რაღაც მტრულ აქციას ამზადებდა.
ვიშინსკი: — მაშასადამე, იცოდით, რომ გორკის მიმართ მზადდებოდა მტრული აქცია?
ბუხარინი: — ვიცოდი.
შემდეგ ჩვენება მისცა **კრიშკოვმა**, რომელმაც განაცხადა, რომ მაქსიმ გორკისა და მისი შვილის, მაქსიმ პეშკოვის, სიკვდილი მის სინდისზეა, და რომ ეს ჩაიდინა იაკოვლას დავალებით.
სამედიცინო ექსპერტმა დადასტურა, რომ დაღუპულთა გარდაცვალების მიზეზი ექიმების მხრიდან დანაშაულებრივი, არასწორი მეთოდებით მკურნალობის შედეგი იყო.
საბოლოო საბრალდებო სიტყვაში ვიშინსკიმ აღნიშნა, რომ პროცესმა ბოლომდე გამოაშკარავა მემარჯვენე-ტროცკისტული ბლოკის საქმიანობის ანტისახელმწიფოებრივი ხასიათი; დაასაბუთა, რომ ისინი იყვნენ ფაშისტური და ზევრვის დაქირავებული აგენტები და მოქმედებდნენ მისი დავალებით. ბუხარინმა და რიკოვმა, იაკოვლა და ბულანოვები, კრესტინსკები და როზენგოლცები... ეს იგივე „მეხუთე კოლონაა“, ეს ერთ-ერთი რაზმი საერთაშორისო არენაზე მოქმედი პროვოკატორებისა და ომის გამწვანებლებისა.
(გაბრკილება იძენა)

ვიშინსკი წარმოთქვამს საბრალდებო სიტყვას

«ღმერთმა მინა გვიწყალოვს, რათა თაობიდან თაობამდე დაგვიმუშავებინა და გვესარგებლა მისი ნაყოფით, მაგრამ ღმერთის ნაწყალობების გაყიდვის უფლება არ გვაქვს»

დამოუკიდებლობის გამოცხადებიდან უკვე 26 წელიწადზე მეტი გავიდა, მაგრამ პრობლემები, რომლებიც საქართველოს მოსახლეობას 1991 წლიდან აწუხებდა, დღესაც მოუგვარებელია, მეტიც — უფრო დამძიმდა. დღეს ქართველი ერი, მართლმადიდებელი ეკლესია, ეროვნული ფასეულობები, რომლებმაც აქამდე მოგვიყვანა, ფაფხორებულ თავდასხმას განიცდის დასავლეთის მიერ ნაქეზებული ულტრალიბერალებისგან, რომლებიც ცდილობენ, ქვეყნისთვის ისეთი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი პრობლემებისგან, როგორიც არის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, დემოგრაფიული კრიზისი, უცხოელებისთვის მიწის მიყიდვა, უმუშევრობა, უცხოელების მოძალბა თუ ქართველების ემიგრაცია, ყურადღება გადაიტანონ თითქმის გამონოვლ პრობლემებზე — ქალების სექსუალურ შევიწროებაზე, ოჯახურ ძალადობაზე, ე.წ. სექსუალური უმცირესობების უფლებების დაცვაზე, და ერი ეროვნული ფასეულობების უარყოფისა და დასავლეთისგან თავსმოხვეული ე.წ. ფასეულობების დამკვიდრების პროცესში ჩაითრიონ.

სთვის, არამედ ქართველი ერის მომავალი თაობებისთვისაც. ასეთი გადაწყვეტილებების რიცხვს მიეკუთვნება პარლამენტის მიერ მიღებული კანონი მიწის შესახებ, რომელიც მის კერძო საკუთრებაში გადაცემას ითვალისწინებს. მიწის ყიდვა-გაყიდვა საქართველოში, ქვეყანაში, სადაც ადგილობრივი მოსახლეობა სიღატაკში იმყოფება და ფიზიკური გადარჩენისთვის იბრძვის, შეუძლებელია, ქართველთა ინტერესებს ემსახურებოდეს. კანონში არსებული დებულება უცხოელების მიერ საქართველოში მიწის ყიდვის აკრძალვის შესახებ ისეთი თმსუხურია, რომ მასზე ლაპარაკიც არ ღირს. ანალოგიური აკრძალვა პოლონეთშიც იყო მიღებული, მაგრამ, როდესაც უცხოელების მიერ ცრუმადგინების პირების მეშვეობით მი-

«ქართველი კახისტვის მინა ღვთით გოქავალი სიძლიერაა. ეს სიძლიერა არ შეიძლება ვაჭროვის მიზნით გამოიყენებოდეს. მინამ აღაშინა შვეიცარიული დასარჯული შრომისა და დაწესებულების საფასურად უნდა მისხვს. ამასთანავე, ღმერთმა მინა, ერთ თაობას კი არა, მთელს ერს უბოძა, ერი კი მოეხალა, ჯერ არდაბადებულ თაობასაც მოიხვას. ამიტომ დღეს მცხოვრებ ადამიანთაგან არავის აქვს უფლება, განაგებდეს იმას, რაც მხოლოდ მისი პაპებისა და ბაბუებისაა»

დღეს ქართველი ერი არა მხოლოდ სულიერი გადაგვარების, არამედ ფიზიკური განადგურების პირასაა. 2002 წელს საქართველოში 4 371 534 ადამიანი ცხოვრობდა, 2014 წლის საყოველთაო აღწერის მონაცემებით კი — 3 713 804 ადამიანი, ანუ 12 წელიწადში საქართველოს მოსახლეობა 657 730 კაცით შემცირდა. 2003-2014 წლებში საქართველოდან უცხოეთში წავიდა და იქ, ერთ წელზე მეტია, ცხოვრობს დაახლოებით 750 ათასი კაცი. ამას ემატება უცხოელების მოძალბა, რომლებიც ისედაც მცირემიწიან საქართველოში მიწებს ყიდულობენ და სახლებიან.

ნიან ამ კანონის მიღების აუცილებლობას) სურთ, დაუინებებ სთხოვდნენ ხელი-სუფლებას, არ მოქცეულიყვნენ ასე, რადგან ხვდებოდნენ, რომ ეს კანონი მხოლოდ ზიანს მოგვაცემდა, მაგრამ ჩვენმა «განათლებულმა», «სწავლულმა» მინისტრებმა გლეხთა მოსაზრება მათი «ჩამორჩენილობის», «ველურობისა» და «არაცივილიზებულიობის» გამოვლენად ჩათვალეს. მათი ლოგიკა ხომ ასეთია: ამერიკისა და კანადაში ნანახი ჰყავთ მინის მფლობელი ფერმერები; რადგან ამერიკელები და კანადელები «ცივილიზებული» ხალხია, ე.ი., საქართველოშიც მათ მსგავსად უნდა მოვიქცეთო. გარდა ამისა, თუ არ იქნება კანონი მიწის გაყიდვის შესახებ, სავალუტო ფონდი კრედიტებს არ გამოყოფს, ხოლო თუ კრედიტები არ იქნება, რაღა დაიტაცონ? მინის შესახებ კანონის თავს მოხვევის მექანიზმი «კლასიკურად» პრიმიტიული იყო. გერმანიაში მიაკვლინეს რომელიღაც ახალგაზრდა იუსტიციის სამინისტროდან, რომელმაც იქ

ნის შესყიდვის პროცესმა გარკვეულ დონეს მიაღწია, ფაქტობრივად მფლობელებმა უკმაყოფილება გამოხატეს და საერთაშორისო სავალუტო ფონდმა პოლონეთისგან აკრძალვის გაუქმება მოითხოვა, რაც სიმბა დაუყოვნებლად შეასრულა კიდევ, ასე მოხდებოდა საქართველოშიც. * დასავლური პრინციპების ძალდატანებით გადმოტანაზე, საერთაშორისო სავალუტო ფონდის რეკომენდაციებისადმი მორჩილებასა და ამ რეკომენდაციების შედეგად მიღებულ დამლუპველ გადაწყვეტილებებზე ალექსანდრე ჭაჭიას შემდეგ სხვა ექსპერტებიც ალაპარაკდნენ. **«კონსტიტუციის 20-ე მუხლი»** (№20 (207), 5-11 ივნისი, 2013 წ.) ფურცლებში: «თუ გასხოვთ, ყოველთვის გამოვადოთ მინაზე კერძო საკუთრების შემოღების წინააღმდეგ, მომყავდა მაგალითები რამე ქვეყნებისა, რომლებიც იმ მახეში გაეგებნენ,

ვარწმუნებდი საზოგადოებას, რომ გაპარტახებულ ქვეყანაში კერძო საკუთრებაში გადაცემული მიწა გახდება ღარიბი გლეხისთვის ერთადერთი, მაგრამ მკვდარი კაპიტალი და ის აუცილებლად შეეცდება მის გაყიდვას, ხოლო ყიდვას შეძლებენ მხოლოდ უცხოელები. ჩემი ოპონენტები აცხადებდნენ, რომ ეს არის «ყველა ცივილიზებული სახელმწიფოს პრაქტიკა» და, «თუ ჩვენ ვეროპაში გვინდა», უნდა ვიყოთ ასეთივე ცივილიზებულები. მთავარი, რა თქმა უნდა, ისაა, რომ ეს იყო საერთაშორისო სავალუტო ფონდის მოთხოვნა და მის მიერ დაქირავებული საქართველოს მთავრობის წევრები და საზოგადო მოღვაწეები არწმუნებდნენ ერს, რომ ეს სწორი გადაწყვეტილებაა, რომელიც ქვეყნის სოფლის მეურნეობას «საბჭოთა ჩინიდან» გამოიყვანს. ეს ასეა — ტყე გაზრდილი «ექსპერტები» არწმუნებდნენ საზოგადოებას, რომ, თუ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს გააუქმებდნენ და მიწას გლეხებს კერძო საკუთრებაში დაურიგებდნენ, მაშინ მადლიერი და გახარებული გლეხობა გამორჩეული ენთუზიაზმით დაამუშავებდა მას, მოსავლიანობა ათმაგად გაიზარდებოდა და ყველა იქნებოდა ბედნიერი და კმაყოფილი. საინტერესოა, რომ თავად გლეხები სხვა აზრისა იყვნენ, მაგრამ «ექსპერტები» ამას მათი «ჩამორჩენილობითა» და «საბჭოთა მენტალიტეტით» ხსნიდნენ. მანსოვს ტელერეპორტაჟი კახეთიდან, რომელიც ფურნალისტმა ჰკითხა მოხუც გლეხს, რას გააკეთებდა იგი, როდესაც მინას საკუთრებაში მიიღებდა. მან დაღობულმა შეხედა მას და უპასუხა: «გაყვირი, შვილო, თუ ვინმე იყიდის, რით ან როგორ დავამუშავებ?» ჩვენს «ცივილიზებულ» ექსპერტებს არ ესმდათ, რომ თავად მინა გლეხისთვის არანაირ ღირებულებას არ წარმოადგენს. ღირებულებას წარმოადგენს მოსავალი და მისი რეალიზაციის შესაძლებლობა. ხოლო რათა მიიღო მოსავალი, მინა უნდა დაამუშავო, ამისთვის საჭიროა შესაბამისი ტექნიკა, სანავი, სასუფი და ა. შ. თუ ეს ყველაფერი გლეხს არ გააჩნია, მაშინ მინაც არ სჭირდება და იგი ეცდება მის გაყიდვას; ხოლო მცირემიწიანი საქართველოს პირობებში ეს ნიშნავს, რომ დროთა განმავლობაში ჩვენი ერი დაკარგავს საკუთარ მიწაზე უფლებას. მინაზე კერძო საკუთრების შემოღება არის დანაშაული არა მხოლოდ, არამედ იმპროვიზაცია, რომ ქართული მინა ეკუთვნის ქართველ ერს და ერი არაა მხოლოდ დღეს, არამედ მთელი ისტორიის განმავლობაში. მინაზე კერძო საკუთრების შემოღების წინააღმდეგ, მომყავდა მაგალითები რამე ქვეყნებისა, რომლებიც იმ მახეში გაეგებნენ,

დღეს, როდესაც საქართველოს კონსტიტუციაში შეტანილი ცვლილებები დამტკიცებულია, აღნიშნული კანონპროექტი აზრს კარგავს, რადგან ქართული მიწის ბაჟი კვლავ სრულიად თავისუფალია! კიდევ ერთხელ მივახსენებთ თქვენს ყურადღებას იმ გარემოებას, რომ მორატორიუმი „საქართველოს კონსტიტუციაში ცვლილების შეტანის შესახებ კანონის“ ამოქმედებამდე ვადით იყო დადებული. საქართველოს კონსტიტუციის ახალი რედაქცია კი უკვე ძალაშია, ე.ი. მორატორიუმის ვადა ამოწურულია.

რეზიუმე გადაცემის თაობაზე

* თუ ხელისუფლება კვლავ განაგრძობს ტერიტორიულ-სამხარეთო-საქართველოს მიწის უცხოელებისთვის მიყიდვას, იმის გათვალისწინებით, რომ სიღარიბის ზღვარს ქვემოთ მყოფ მოსახლეობას მიწის დასამუშავებლად სახსარი არ აქვს და ლუკმაპურის ფულის საშოვნელად უცხოეთში გარბის, საქართველოში ქართველები მალე უმცირესობა ვიქნებით, მიწას კი უცხოელები დაეპატრონებიან.

ალექსანდრე ჭაჭია ქართველი ერის გადარჩენის გზაზე

ქართველმა საზოგადოებამ უნდა განსაზღვროს ეროვნული ღირებულებებისა და პირობების სისტემა. 15 წლის წინათ შევიწყობე და გამოვექვეყნე „საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია“, რომელიც ჩამოვყალიბე ქვეყნის ეროვნული ინტერესები, მიზნები და ამოცანები განვითარების გარდასაჭერად. მთავარ მიზანს ქართველი ერის ფიზიკური განადგურებისგან და ზნეობრივი დეგრადაციისგან დაცვა მივიჩნე. მასშივე დავასახელე ლოზუნგი პატრიოტული ძალებისთვის — „ქართველობის გადასარჩენად!“ შევარდნამდე და მისმა კანონიერი ძალიდან შემდგომში კი სააკაშვილმა და მისმა გუნდმა მე „ნაციონალისტი“ და „კრემლის რუმორი“ მინოდეს, პოლიტიკურმა ძალებმა, რომლებიც თავის თავს „ოპოზიციას“ ეძახდნენ, მკვეთრად დაგმეს ჩემი „ანტიიმპერიკანიზმი“ და „ანტიევროპეიზმი“. დღეს ის ჩემი ლოზუნგი კიდევ უფრო აქტუალურია, თუმცა, შესაძლოა, უკვე გვიანცა... თითქმის მთელი პოლიტიკური სპექტრი და საზოგადოების მნიშვნელოვანი ნაწილი განაგრძობს ზურაბ ჟვანიას ბოდიშით განცხადებით ხელმძღვანელობას: „მე ვარ ქართველი, მაშასადამე, ვარ ევროპელი“.

საკაშვილი და მისი ცხვირმოუხრავი თანამზრახველები 10 წელი უდებდნენ ხალხს თავში, რომ საქართველო „ბრუნდება“ ევროპაში, რომ ჩვენ ევროპული საზოგადოების განუყოფელი ნაწილი ვართ და ა. შ. ამისთვის ჩამოყვადათ აქ ვიღაც ევროპელი მასხარები — მესამეხარისხოვანი ქვეყნების პრეზიდენტები, ევროპარლამენტარები, მოედნებზე სამარცხვინო შოუებს დაგმდნენ... საქართველო არასოდეს ყოფილა ევროპის ნაწილი და ევროპა არასოდეს თვლიდა საქართველოს თავის ნაწილად. ევროპულმა კულტურამ, ევროპულმა ღირებულებებმა საქართველოში XIX საუკუნის მეორე ნახევარში შემოაღწია რუსეთიდან. XIX საუკუნის ბოლოს და XX საუკუნის დასაწყისში „თერგდალეულთა“, დიდი ქართველი განმანათლებლების დამსახურებით, ეს პროცესი გაძლიერდა. მაგრამ მაშინ ევროპა სწრაფად ვითარდებოდა, ევროპული ღირებულებები იყო ჭეშმარიტი პროგრესული ღირებულებები განათლებაც, მეცნიერებაც, ხელოვნებაც, ტექნიკაც, წარმოების ორგანიზებაც და საზოგადოებრივი ცხოვრებაც. დღეს ევროპა მძლავრად დე-

გრადირებს. ევროპული სახელმწიფოები აღარ არიან და მოქცეული ეროვნული სახელმწიფოები თავისი ეროვნული ტრადიციებით, წესჩვეულებებით, ზნეობრივი ნორმებით. უმრავლესობის ნება — დემოკრატიის საფუძველი — აღარაფერს წყვეტს. იგი შეცვალა საგარეო პოლიტიკაში აშშ-ისა და საერთაშორისო კაპიტალის ნებამ, საშინაოში — უმცირესობათა მოთხოვნებმა... მულტიკულტურალიზმის პოლიტიკამ და მცდელობებმა, მომხდარიყო მილიონობით მიგრანტის ინტეგრაცია, კრახი განიცადა. კომფორტით განვითარებული ევროპელები, რომლებიც ორიენტირებული არიან მოხმარებაზე, რომლებმაც დაივიწყეს ქრისტიანული პოსტულატები და მიეჩვივნენ „უმცირესობათა უფლებების“ დაცვას, დაუტყველეს აღმორჩნდნენ ეროვნულად და რელიგიურად ერთსულოვანი მიგრანტების სათემოების უხეში ზენოლის წინაშე, რომლებიც დაუჩინებელი და აგრესიულად ახვეწენ თავს ევროპის საკუთარ ნორმებსა და ქვეყნის წესებს... ევროპულ ერებს, თუ მათ გადარჩენა სურთ, არ აქვთ სხვა გზა, გარდა იმისა, რომ დაუბრუნდნენ ეროვნულ სახელებს და რადიკალურად შეცვალონ დემოკრატიისა და ადამიანის უფლებების შესახებ საკუთარი მოსაზრებები“ (გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“, №19 (206), 29 მაისი — 4 ივნისი, 2013 წ.).

როგორც ხედავთ, ალექსანდრე ჭაჭიას პოლიტიკური პროგნოზები საქართველოში პროცესების განვითარების შესახებ, რომლებიც ხელი-სუფლებამ, სამუხაროდ, არ გაითვალისწინა, ზედმინებით ზუსტი აღმოჩნდა — დღეს ქართველ ერს თავს ახვეწენ ე.წ. დასავლურ ღირებულებებსა და ფასეულობებს, რომლებიც საფრთხეს უქმნის ოჯახის კულტსა და ეროვნულ ტრადიციებს, უტყვეს მართლმადიდებლობას, როგორც ერის თვითმყოფადობის შენარჩუნების უკანასკნელ ბასტიონს. დასავლური თანამედროვე ღირებულებებისადმი გაუაზრებელი თავყვანის ცემით ერი გადაგვარების გზას დაადგა. დღეს ახალგაზრდა თაობის დიდ ნაწილს ქართული მამაკაცური ტრადიციების დაცვა ჩამორჩენილობად მიჩნია, დაბალია შობადობის, განათლებისა და სოციალური დაცვის დონე, დიდია მიგრაცია და, შესაბამისად, ერი გადაშენების პირასაა. ამიტომ, თუ გვინდა, გადავრჩეთ ფიზიკურად და სულიერად, ენა, მამული (მინა) და სარწმუნოება უნდა შევინარჩუნოთ.

მოამზადა ბიორგი განვითარება

ცნობისთვის: მსოფლიო ბანკის მონაცემებით, 6 ქვეყანაში არ არის მიწის თავისუფალი ბაზარი. ეს ქვეყნებია: სამხრეთი კორეა, კუბა, ვენესუელა, ტაივანი, კონგო და უკრაინა. ხოლო ისეთ ქვეყნებში, როგორც არის ესტონეთი, ბულგარეთი, პოლონეთი, ავსტრია, შვეიცარია, ახალი ზელანდია და სხვ, სხვადასხვა შეზღუდვაა დაწესებული მიწის შეძენაზე. ხორვატიაში, სერბეთში, ისრაელსა და დიდ ბრიტანეთში კი უცხოელი მიწას ვერ იყიდის.

კიდევ ერთხელ მიწის საკითხზე

ლია ნარილი საქართველოს პრეზიდენტის — ბიორგი კვიციანიშვილს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარეს — ირაკლი კობახიძეს

ბატონო!

2017 წლის 21 ოქტომბერს ჩატარებული არჩევნების ოფიციალური მონაცემებით, თქვენმა პოლიტიკურმა გუნდმა მოიპოვა საქართველოს (კონტროლს დაქვემდებარებულ ტერიტორიაზე) ადგილობრივი თვითმმართველობის სრული ძალაუფლება. გილოცავთ ამ გამარჯვებას!

გამარჯვების ბუნებრივად დებით ემოციური ფონზე, იმ იმედით, რომ ეს მდგომარეობა სასიკეთოდ აისახება შემდეგ პოლიტიკურ გადაწყვეტილებებზე, კიდევ ერთხელ მოგმართვთ ე.წ. მიწის გასხვიების მორატორიუმის შესახებ. როგორც ხედავთ, 2017 წლის 16 ივნისს მიღებული იქნა კანონი „სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის საკუთრების შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე (https://matsne.gov.ge/ka/document/view/3707384), რომლის მიხედვით „საქართველოს კონსტიტუციაში ცვლილების შეტანის შესახებ კანონის“ ამოქმედებამდე შეჩერდა „სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის საკუთრების შესახებ“ საქართველოს კანონის იმ ნორმის მოქმედება, რომელიც სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკ-

ვეთებზე საკუთრების უფლებას ანიჭებს უცხოელს, საზღვარგარეთ რეგისტრირებულ იურიდიულ პირსა და, საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად, უცხოელის მიერ საქართველოში რეგისტრირებულ იურიდიულ პირს.

ეს იყო არა უბრალო კანონი, არამედ საზოგადოებასა და ხელისუფლებას შორის საკონსტიტუციო ცვლილებების განხილვის დროს მთავარი კონსენსუსის — მიწის ორგანული კანონი — „მიწის კოდექსით“ დარეგულირების შეთანხმება.

ამ შეთანხმების დარღვევით, საქართველოს პარლამენტმა 2017 წლის 20 სექტემბერს პირველი ნაკითხვით მიიღო კანონი „სასოფლო-სამეურნეო მიწის საკუთრების შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე“, რომლის მიხედვით შეზღუდვები არის ყველასთვის, გარდა ბანკებისა და მთავრობისა, ანუ საზოგადოებას კანონმდებელმა შესთავაზა იმის გაგრძელება, რაც იყო მორატორიუმამდე. ნიშანდობლივია, რომ საპარლამენტო განხილვის დროს ამ ჩამონათვალს დამატებითი მიკროსაფინანსო ორგანიზაციები.

დღეს, როდესაც საქართველოს კონსტიტუციაში შეტანილი ცვლილებები დამტ-

კიცებულია, აღნიშნული კანონპროექტი აზრს კარგავს, რადგან ქართული მიწის გაყიდვა კვლავ სრულიად თავისუფალია.

კიდევ ერთხელ მივაქცევთ თქვენ ყურადღებას იმ გარემოებას, რომ მორატორიუმი, „საქართველოს კონსტიტუციაში ცვლილების შეტანის შესახებ კანონის“ ამოქმედებამდე ვადით იყო დადებული. (https://matsne.gov.ge/ka/document/view/3707384) საქართველოს კონსტიტუციის ახალი რედაქცია კი უკვე ძალაშია, ე.ი. მორატორიუმის ვადა ამოწურულია.

საქართველოს კონსტიტუციის ახალი რედაქცია მიწის საკითხის დამარეგულირებელი ორგანული კანონის მიღებას ითვალისწინებს, მაგრამ რა ხდება ამ კანონის მიღებამდე? მანამდე ხომ სრული სამართლებრივი განუკითხაობის ახალი პერიოდი დაიწყო? ამიტომ მოგიწოდებთ, გაახანგრძლივოთ მარატორიუმის ვადა ორგანული კანონის — „მიწის კოდექსის“ — მიღებამდე.

ვშიშობ, არ განვიმარდებს 2013 წლის ისტორია, როდესაც წლის ბოლომდე მიწის გაყიდვის მორატორიუმს მიწის კანონმდებ-

ლოვის შექმნა უნდა მოეყოლოდა. სინამდვილეში მიწის კოდექსი არ შეიქმნა, ხელისუფლებამ დაარღვია მორატორიუმი დროებითი ნებადართვით. შედეგად, დღემდე მიწის ყიდვა-გაყიდვა სრულიად თავისუფალ ბაზარზე მიმდინარეობს მსოფლიოში მსოფლიო ერთადერთ ქვეყანაში — საქართველოში.

როდის იქნება მზად „მიწის კოდექსი“? როდის დასრულდება ქართული მიწის საკვლელო და მევახშეების საზრდოობა?

ხომ არ მოხდება ისე, რომ გაიყიდება ის დარჩენილი მიწა, რომელიც ჯერ კიდევ შემორჩა და შემდეგ მივიღებთ მიწის კოდექსს უკვე ქართველების ჩამნაცვლებელი მესაკუთრების დასაცავად?

მოგიწოდებთ, საზოგადოებას აცნობოთ ხელისუფლების მკაფიო პოზიციის, როდის აპირებთ მიწის კოდექსის მიღებას და რა გზებით აპირებთ მიწის გაყიდვისა და უშიშრო ქართველების (სამშობლოში სიხანძრავი) ჩამოყვალვას პარლამენტის შეჩერებას.

თქვენ ეს შეგიძლიათ, ეს გადაწყვეტი მომენტი მნიშვნელოვანია საკითხის მომავალში თქვენი მოღვაწეობის შესაფასებლად.

მოგიწოდებთ, გამოიყენოთ აღნიშნული მანძილი, შექმენით წარმატების ისტორია, წინააღმდეგ შემთხვევაში მინანქრითელ ქართველთა ხვედრის გამო სრული პასუხისმგებლობა დაგეგმისებათ.

- პატივისცემით,
- პიტროპოლიტი იოზი (აქიაშვილი),
- პიტროპოლიტი დავითი (მანარაძე),
- დამკანონო თავმჯდომარე (ამბროსიძე),
- აკადემიკოსი: გოგოლა პარპელაშვილი,
- გიბა ბათიაშვილი,
- კახა კოლაშვილი,
- ჯიჟი კაციტაძე,
- ვლადიმერ (ლადო) კაკაშვილი,
- პიპო ბიჭო
- პურუაძე, ანთონი
- სილაგაძე, ნოდარ
- ჭითანაძე;
- პროფესორები:
- თინათინ ჩხეიძე,
- თეიმურ კანდელაკი,
- პარფენ ლომოჯაძე,
- რაქო მანუაშვილი,
- გივი თალაქაძე,
- ანდრო მუსხიშვილი,
- გივი გუცხრაძე,
- რაქო გოგოლაძე,
- ბადრი რამიშვილი,
- ჯუჟუაზე ფანჯულიძე,
- ნაუბ ტურაბალიძე,
- ნიკოლოზ ჩხეიძე,
- გურამ ყუყუნი,
- ჯაურ ჯინჯოლაძე,
- ვიხეილ ჯიჯუაძე

ხომ არ მოხდება ისე, რომ გაიყიდება ის დარჩენილი მიწა, რომელიც ჯერ კიდევ შემორჩა და შემდეგ მივიღებთ მიწის კოდექსს უკვე ქართველების ჩამნაცვლებელი მესაკუთრების დასაცავად? მოგიწოდებთ, საზოგადოებას აცნობოთ ხელისუფლების მკაფიო პოზიციის, როდის აპირებთ მიწის კოდექსის მიღებას და რა გზებით აპირებთ მიწის გაყიდვისა და უშიშრო ქართველების (სამშობლოში სიხანძრავი) ჩამოყვალვას პარლამენტის შეჩერებას.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ისტორია, როგორც სარკე, იწინააღმდეგება იმ ღონესა და საზოგადოებას, რომელიც ამა თუ იმ ერს მომადლებული აქვს დღეობისთვის და გააძლიერებისთვის, წარდა ილია. ქართველ ერს ეს საზოგადოებრივი საკითხები მეტი არგუნენ წინააღმდეგობა, მაშ, როდისღა ვიძინებთ მზად „კაცურად ცხოვრებისთვის“? როდის გაიზრდება ის ყრმა, რომელსაც „ღღე და ღამ ნატრულოვს ჩუმის ნატვრითა ქართველი“?

ილია ჭავჭავაძემ საქართველოს აღმშენებლობის საძირკველში პირველი მაგარი ქვა ჩადო და ქართველ ერს ერთიანი, ძლიერი, დემოკრატიული ღირებულებებით დაამშენებელი ახალი საქართველოს მშენებლობის გზა უჩვენა. დღესაც ყველა ქართველის ვალია ამ გზით გონივრული სიარული. ვაჟა-ფშაველა მოგვინოვებდა: „ილაპარაკეთ, ბავშვი ილაპარაკეთ, ბავშვი წერეთ, ბავშვი ილაპარაკეთ, ბავშვი წერეთ, ბავშვი ილაპარაკეთ, ბავშვი წერეთ!“ მაგრამ, მგონი, ისე სიღრმისეულად ვერავინ დაგვიხატავს ილია ჭავჭავაძის როლსა და მნიშვნელობას საქართველოს დღევანდელი და ხვალისდელი დღის მშენებლობის საქმეში, როგორც ამას თვითონ აღწერს წერილში „ღამით აღმშენებელი“, ოღონდ, თუ მის მიერ ნათქვამს გადატანით მნიშვნელობას მივცემთ და ამ სიტყვების ადრესატად ილია ჭავჭავაძეს ვიგულისხმებთ.

„არ ვიცი, სხვა როგორ ვიფიქრობს და ჩვენ კი ასე გვგონია, რომ ერს დაცემა და გათავსობა მამინ ინყება, როცა ერი, თავისდა საუბედუროდ, თავის ისტორიას ივიწყებს. როგორც კაცად არ იხსენება ის მანანალა ბოგანა, ვისაც აღარ ახსოვს — ვინ არის, საიდან მოდის და სად მიდის, ისეც ერად სახსენებელი არ არის იგი, რომელსაც ღმერთი გასწვრივს და თავისი ისტორია არ ახსოვს.“

დამულობთ, ამათ სხვა მნიშვნელობაც აქვთ ერისათვის. ერი თავის გმირებში ჰპოვებს თავის სულსა და გულს, თავის მწვრთნელსა, თავის ღონეს და შემძლეობას, თავის ხატსა და მაგალითს. ამიტომაც იგი ზოგს იმითგანს წმინდანების გვირგვინითა ჰპოსავს და ჰლოცულობს, ზოგს დიდ-ბუნებოვნების შარავანდედითა, და თავიანთ-საცემს სასოებით და მადლობითა, ამიტომაც საჭიროა იმათი ხსოვნა, იმათი დაუვიწყრობა.

...საქართველოს ეკლესია, რომელიც ყოველთვის თავდადებით ჰპატირობდა ჩვენს ერს და არასდროს დიდებას ერისას დაიწყებდა არ აძლევდა, 26 იანვარს აქებს და ადიდებს სახელოვან დავით მეფეს, რომელსაც უტყუარმა განაჩენმა ერისამ ეკლესიის დალოცვითა და კურთხევით, აღმშენებლის სახელი დაარქვა საუკუნო სახსენებლად.

...დავით აღმშენებელი სადიდებელია ჩვენგან არა მარტო სახელოვან მეფობითა, არამედ თავის დიდ-ბუნებოვან კაცობითაც. იგი, თავდადადებული მოყვარე თავის ეროვნებისა და მართლმადიდებლობის სარწმუნოებისა, დიდ პატივისმცემელი იყო სხვისი ეროვნებისა და სარწმუნოებისა. ამისთანა შემწყნებელი სხვისა მამინ, როდესაც იგი ყოვლად-შემძლებელ მბრძანებლად შეიქმნა სხვადასხვა თესლის და სხვადასხვა სარწმუნოების კაცისა, ამისთანა სხვა ერის ღირსების თავყვანისმცემელი იმ დროში, როცა კაცი კაცს შესაწყმედდაც არ ჰზოგავდა, ამისთანა კაცთმოყვარული პატივისცემის სხვის ეროვნებისა, სხვის სარწმუნოებისა, ნუთუ საკვირველი და საოცარი მაგალითი არ არის მე-12 საუკუნის კაცისა-გაი!

ყოველივე ეს დიდსულოვნება და სულგრძელობა დავითისა მამინ არის მომხდარი, როცა ძლევამოსილი იგი მეფე სრულად გაბატონდა თავის ქვეყანაში და, მამასადამე, ამისთანა პატიოსანი და განათლებული ქცევა მარტო იმის დიდ-ბუნებოვან გულს და გონიერებას უნდა მიეწეროს და არა-ფერს სხვას. იმას აღარ ვამბობთ, რომ სწულთა, უღონოთა და საყვარათვის დავითისა ააშენა სამკურნალო, თითონ ხშირად დადიოდა ამ უბედურთა სანახავად და მისაკითხავად...

კაცს ორი სახელი უნდა ჰქონდესო, — ამბობს ჩვენი ერთი აქ დასარჩენი, მეორე თან წასაყოლო. ეს ანდერძი ქართველისა ისე არავის შეუსრულებელია, როგორც დავით მეფესა. აქ აღმა-

ვინ დაგვიბრუნებს ჩვენს, რათა დავიწინაოთ და დავაფასოთ სწორად ის აღამიანები, რომლებსაც მართლ უნებაროდ სურთ ერის სამსახური?

- ჯანსაღი ეკონომიკური გარემო
- ქალაქის ეკონომიკური პოტენციალის მაქსიმალურად ათვისება;
- ტურისტული ნაკადების მნიშვნელოვნად ზრდა
- ქალაქის ბიუჯეტის ოპტიმიზაცია მილიარდ ლარამდე გაზრდა.

ხალხს იმდენჯერ გაუხარებდა იმედი, რომ ყველა პოლიტიკოსს უნდოდად უყუარებდა, აქვი ეპარება მათ გულწრფელობას და მამულისეობას, რადგან ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ ვერავინ (არ თუ ვერ) შეძლო ეროვნული საქმის კეთება. ქართული სახელმწიფოს აშენების, კატასტროფული დემოგრაფიული ვითარების გამოსწორებაზე ზრუნვის ნაცვლად, ხელისუფლება ლგბტ თემის უფლებების დაცვაზე, მათთვის დღესასწაულის დანახვაზე და მსგავს სისაბაგლეზე უფრო მეტს ფიქრობს (თუ აიძულებენ, იფიქროს?), ვიდრე ეკონომიკის, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის განვითარებაზე, სამუშაო ადგილების შექმნაზე და ამ გზით უცხოეთში ლუკმაპურის საშოვნელად გადახმული ქართველების მინ დაბრუნებაზე...

შენებლის სახელი დარჩა, როგორც მეფეს, და იქ, როგორც დიდ-ბუნებოვანმა კაცმა — ნაიყოლა სახელი წმინდანისა, დიდების გვირგვინით შემკობილი“ (გაზეთი „ივერია“, №17, 1888 წ.). ვერ ვიტყვით, რომ ქართველ ხალხს საკუთარი ერის შვილების, მათი ნამოღვანარისადმი სკეპტიკური დამოკიდებულება ახასიათებს, თუმცა ისიც ცნობილია, რომ „დიდი კაცი თუ გამოგვერია, მას ისე დავკორტინით, როგორც დაკოდლი ძერას ყვავები“ (რადგან „ჩვენში მოლაღატევერის გამოფხიზლებად, მის თვალის ახელად მიიჩნევა. დღეს კი ვინ ვის ლანძღავს, კაცმა არ იცის. ამდენი სიც-

რუის, თვალთმაქცობის, სიძულვილის ფონზე ძნელია, გაარჩიო, ალაღად, სულგრძელოდ, პატიოსნად ვინ იღვევს ქვეყნისთვის. ნეპოტიზტური აზროვნების, გნებათ, მსოფლმხედველობის, „საუცხოო“ ნიმუშია ზაბარია ძუცნაშვილის „აღსარება“, როდესაც ამბობს, რომ ხელი შეუწყო პარლამენტში კორუპტირებული ლოთის (მეჭაურის) მოხვედრას და ამ ამკარა ნეპოტიზმს მთიელების ტრადიციებიდან გამომდინარე ვალდებულებებით ამართლებს. ეს დიდი სიორცხილია, ხელისუფლება ნეპოტიზტი კარიერისტების ასპარეზად რომ იქცა.

ამიტომაც, რომ ერთ ვერ ხედავს მის გადამრჩენს საერო პირთა შორის. ხალხს თავის ერთადერთ დამცველად ეკლესია და საქართველოს კათო-

ღა მამულიშვილობაში, რადგან ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ ვერავინ (არ თუ ვერ) შეძლო ეროვნული საქმის კეთება. ქართული სახელმწიფოს აშენების, კატასტროფული დემოგრაფიული ვითარების გამოსწორებაზე ზრუნვის ნაცვლად, ხელისუფლება ლგბტ თემის უფლებების დაცვაზე, მათთვის დღესასწაულის დანახვაზე და მსგავს სისაბაგლეზე უფრო მეტს ფიქრობს (თუ აიძულებენ, იფიქროს?), ვიდრე ეკონომიკის, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის განვითარებაზე, სამუშაო ადგილების შექმნაზე და ამ გზით უცხოეთში ლუკმაპურის საშოვნელად გადახმული ქართველების მინ დაბრუნებაზე...

ისტორია, როგორც სარკე, იწინააღმდეგება იმ ღონესა და საზოგადოებას, რომელიც ამა თუ იმ ერს მომადლებული აქვს დღეობისთვის და გაძლიერებისთვის, წარდა ილია. ქართველ ერს ეს საზოგადოებრივი საკითხები მეტი არგუნენ წინააღმდეგობა, მაშ, როდისღა ვიძინებთ მზად „კაცურად ცხოვრებისთვის“?

როდის გაიზრდება ის ყრმა, რომელსაც „ღღე და ღამ ნატრულოვს ჩუმის ნატვრითა ქართველი“?

„როცა ერი ყოველს მოვლინებას და საქმეს მის გარშემო მომხდარს, ყოველს ნახულს, გაგონილს და ყოფილს საზოგადო მნიშვნელობისას — გონებით დააკვირდება, ღირსსახსოვარს, ავსა თუ კარგს — ხსოვნისათვის გულში ჩაირჩენს და სასწორზედ წინის ფასის დასადებლად, — მამინ პირდაპირ და უტყუარად შეიძლება კაცმა სთქვას, რომ იგი ერი გონებითად ჰასაკში შედის, ჭკუა, გული და ცნობიერება დასძვრია მოქმედებისათვის და ფეხი შინდამ გაერთ გამოუდგამს კაცურება ცხოვრებისთვის. ეს ნიშანი მამინ უფრო ნამეტნავად უტყუარია, როცა ესეთი ყურადღება ერისა მიიქცევა ხოლმე იმისთანა კაცზე, ვისაც რაიმე ღვაწლი მიუძღვის ერის წინაშე. ამისთანა კაცის დაფასება და დამსახურებულის პატივისცემა ცხადი მაგალითია, რომ ერის გონების თვალის ახილებულია“ („შინაური მიმოხილვა“, 1882 წ., სექტემბერი), — ასეთია ილიას პასუხი, მაგრამ საკითხავი ის არის, ჩვენ ვინ დავიბრუნებთ რწმენას, რათა დავინახოთ და დავაფასოთ სწორედ ის ადამიანები, რომლებიც ნამდვილად არიან გულმხურვალე მამულიშვილები და მართლ უნებაროდ სურთ ერის სამსახური?

აი კიდევ ერთი წყველაკრულიანი საკითხავი.
რუბრიკას უძღვება დარეჟან ანდრიაკი

ახალმა ლიდერმა „დისციპლინის შემოწმების ცენტრალური კომისიის“ თავკაცად თავისი ძველი მებრძოლი, ნიჭიერი ფინანსისტი და მენეჯერი — ვან ციხაიანი დანიშნა, რომელსაც დასავლური მედია სხირად „ჩინელ ბერიას“ უწოდებს. მან ტოტალური წმენდა დაიწყო, რომლის დროს ანტიკორუფციული შემოწმება 1,4 მილიონმა ადამიანმა გაიარა, მათგან 278 ათასი (!) ციხეში ჩასვეს. თანამდებობას დაემთხვეოდა 440 უმაღლესი რანგის სახელმწიფო მოხელე, მათ შორის ცენტრალური კომიტეტის 35 წევრი და 70 გენერალი.

პეკინში ჩინეთის კომპარტიის XIX ყრილობა დასრულდა. მიუხედავად იმისა, რომ ჩინური პოლიტიკა გაუმჭვირვალა, ექსპერტები მივიდნენ დასკვნამდე, რომ ამ ქვეყნის პოლიტიკაში მნიშვნელოვანი ცვლილებები მოხდა. დღემდე ჩინეთის მმართველი პარტია მკაცრად იცავდა დენ სიაოპინის მიერ შექმნილ წესებს, რომლებიც კოლექტიური მმართველობის პრინციპის ერთგულებას და 10 წელიწადში ერთხელ უმაღლესი ლიდერების როტაციას გულისხმობს, მაგრამ ქვეყნის ამჟამინდელმა ხელმძღვანელმა სინ ძინპინმა ერთპიროვნული მმართველობის ელემენტები გააძლიერა. კომენტატორების ნაწილი მივიდა დასკვნამდე, რომ „დარჩენილი“ 5 წლის გასვლის შემდეგ ის თანამდებობიდან არ წავა. ეს ჩინური პოლიტიკისთვის მინისძვრის მსგავსი ცვლილება იქნება.

კომპარტიის ყრილობა, რომელიც ხუთ წელიწადში ერთხელ ტარდება, ირჩევს 200-კაციან ცენტრალურ კომიტეტს, ის კი, თავის მხრივ, 25-კაციან პოლიტიბიუროს და მის 7-კაციან მუდმივმოქმედ კომიტეტს. ამ უკანასკნელს ხშირად ადარებენ დირექტორთა საბჭოს, რომელიც ქვეყანას მართავს; მას შეუძლია, პირველი პირების გადაწყვეტილებებს ვეტო დაადოს. ადრე უცხოელი დამკვირვებლები მოელოდნენ, რომ მის შემადგენლობაში პოლიტიბიუროს ორ ყველაზე ახალგაზრდა წევრს — სუნ ჯინცაისა და ხუ ჩუნხუას შეიყვანდნენ, რომლებიც ხუთი წლის განმავლობაში იმუშავებდნენ სინ ძინპინისა და პრემიერმინისტრ ლი კეციალის პირველ მოადგილეებად, შემდეგ კი ჩაანაცვლებდნენ მათ, მაგრამ ეს არ მომხდარა — სუნ ჯინცაი ივლისში დააპატიმრეს, ხოლო ტანდემის მეორე წევრის პოზიციები შესუსტდა. მუდმივმოქმედ კომიტეტში არ მოხვდა კიდევ ერთი ფავორიტი — ჩენ მინერი; კომიტეტის ყველა წევრი 60 წელს გადაცილებულია. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ვერც ერთი მათგანი ქვეყანას 2022-32 წლებში ვერ უხელმძღვანელებს, რადგან, კიდევ ერთი დაუნერული წესის თანახმად, მაღალი რანგის სახელმწიფო მოხელეები 68 წლის შესრულების შემდეგ არ უნდა დანიშნაყდნენ და პენსიაზე უნდა გავიდნენ. ადრე, ყველასათვის ცხადი იყო, ვინ ჩაუდგებოდა ქვეყანას სათავეში 5 წლის შემდეგ, ახლა კი სრული გაურკვეველობაა. გაუგებარია, წავა თუ არა სი ძინპინი საერთოდ და რამდენად ძლიერია ის იმისთვის, რომ დენ სიაოპინის მიერ შექმნილი სისტემა შეცვალოს.

ბოლო დრომდე ჩინეთის პოლიტიკა გავლენიანი ჯგუფების ინტერესთა ბალანსს ეფუძნებოდა. მათ ძედუნისა და დენ სიაოპინის ეპოქაში დიდ მნიშვნელობა კუთხუროთა ფაქტორს ენიჭებოდა — კომუნისტების ერთი პროვინციიდან ცდილობდნენ მხარი ერთმანეთისთვის დაეჭირათ. ადრე მათ სხვა კუთხეების წარმომადგენელთა დიალექტიკი კი ცუდად ესმოდათ, მაგრამ ენის ცვალებადობა სტანდარტიზაციაში (ამაში დიდი როლი მასმედია შეასრულა), კომუნისტების და ინტერნეტის განვითარებამ, აგრეთვე, დენ სიაოპინის მიერ შემოღებულმა სახელმწიფო მოხელეების როტაციის წესმა (ერთ პროვინციიდან მათქმულ 4, მათქმულ 8 წელიწადს მუშაობენ, შემდეგ სხვაგან ინიშნებიან) კუთხური იდენტურობის მნიშვნელობის დასუსტებას შეუწყობდა — ნინა პლანზე აპარატ-

ის შიგნით შექმნილი კავშირები გამოვიდა. მაღალი რანგის სახელმწიფო მოხელეების უკან მათზე კარიერულად დამოკიდებული ადამიანების მთელი არმია დგას. ექსპერტები ორ გავლენიან ჯგუფს გამოყოფენ: ერთი მხრივ, კომპარტიის მეთაურებს — მათ ლიდერად მოიაზრება ყოფილი გენმდივანი ჰუ ძინტაო, რომლის აღმასვლა სწორედ კომპარტიის დასწრით, ხოლო მთავარ წარმომადგენელად დღევანდელ ხელისუფლებაში — პრემიერმინისტრი ლი კეციანი. კომპარტიის მიმჩნევენი, რომ ჩინეთი არადასავლური სამყაროს ლიდერად უნდა იქცეს და განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევენ მდიდარი ზღვისპირა ზოლის შემოსავლების გადანაწილებას სხვა რეგიონების სასარგებლოდ — ლარიბი პროვინციების წარმომადგენელთა უმრავლესობა სწორედ კომპარტიის დასწრითაა დაჯგუფებული. მათ ე.წ. შანხაის დაჯგუფება უპირისპირდება, რომლის ბირთვს ქვეყნის ყოფილი ლიდერის, ძიან ძემინის, კადრები შეადგენენ. მათი დიდი ნაწილის კარიერული აღმასვლა მამინ დაიწყო, როდესაც ის შანხაის მართავდა. მიუხედავად იმისა, რომ მისი გავლენა ბოლო წლებში შესუსტდა, ქვეყნის ხელმძღვანელთა შორის „შანხაელთა“ წარმომადგენელი, სინ ძინპინი, აირჩიეს — ჰუ ძინტაოს ბანაკი მას კომპარტიის ფიგურად თვლიდა, თუმცა მათ ახალი ლიდერის ამბიციები, როგორც ჩანს, სათანადოდ ვერ შეაფასეს.

ამ ორი ჯგუფის გარდა, ზოგიერთი მკვლევარი გამოყოფს უხუცესი კომუნისტების ჯგუფსაც, რომლებიც საბაზრო ხასიათის რეფორმებს ეწინააღმდეგება, ორ მსხვილ დაჯგუფებას შორის მანევრირებს და ცდილობს არბიტრის როლი შეასრულოს. სი ძინპინმა პოზიციების გაძლიერება კორუფციასთან ბრძოლით დაიწყო. რეფორმების პერიოდში სახელმწიფო მოხელეებისა და მათი ნათესავების მნიშვნელოვანი ნაწილი კორუფციის წაფლად. ახალმა ლიდერმა „დისციპლინის შემოწმების ცენტრალური კომისიის“ თავკაცად თავისი ძველი მეგობარი, ნიჭიერი ფინანსისტი და მენეჯერი — ვან ციხაიანი დანიშნა, რომელსაც დასავლური მედია სხირად „ჩინელ ბერიას“ უწოდებს. მან ტოტალური წმენდა დაიწყო, რომლის დროს ანტიკორუფციული შემოწმება 1,4 მილიონმა ადამიანმა გაიარა, მათგან 278 ათასი (!) ციხეში ჩასვეს. თანამდებობას დაემთხვეოდა 440 უმაღლესი რანგის სახელმწიფო მოხელე, მათ შორის ცენტრალური კომიტეტის 35 წევრი და 70 გენერალი. დამკვირვებლები ვარაუდობენ, რომ ვან ციხაიანი და, შესაბამისად, სი ძინპინის ხელში აღმოჩნდა უამრავი კომპრომატი, რომლებიც ოპონენტების წინააღმდეგობის დაძლევაში ეხმარება. მარტვიდ რომ ვთქვათ, „ჩინელმა ბერიამ“ „ჩინელი სტალინის“ აღმასვლისთვის სათანადო წინაპირობები შექმნა. ახლახან, მას შემდეგ, რაც ვან ციხაის 69 წელი შეუსრულდა, მისი ადგილი სი ძინპინის სხვა თანამებრძოლმა, ჩუაო ლიჯიმ, დაიკავა. კორუფციასთან ბრძოლის გარდა, სი ძინპინმა შექმნა რამდენიმე ათეული სამუშაო ჯგუფი, რომლებიც ეკონომი-

«ჩინელმა ბერიამ» «ჩინელ სტალინს» გზა გაუკაფა

ვან ციხაიანი და, შესაბამისად, სი ძინპინის ხელში აღმოჩნდა უამრავი კომპრომატი, რომლებიც ოპონენტების წინააღმდეგობის დაძლევაში ეხმარება. მარტვიდ რომ ვთქვათ, «ჩინელმა ბერიამ» «ჩინელი სტალინის» აღმასვლისთვის სათანადო წინაპირობები შექმნა

მათ შორის ცენტრალური კომიტეტის 35 წევრი და 70 გენერალი. დამკვირვებლები ვარაუდობენ, რომ ვან ციხაიანი და, შესაბამისად, სი ძინპინის ხელში აღმოჩნდა უამრავი კომპრომატი, რომლებიც ოპონენტების წინააღმდეგობის დაძლევაში ეხმარება. მარტვიდ რომ ვთქვათ, „ჩინელმა ბერიამ“ „ჩინელი სტალინის“ აღმასვლისთვის სათანადო წინაპირობები შექმნა. ახლახან, მას შემდეგ, რაც ვან ციხაის 69 წელი შეუსრულდა, მისი ადგილი სი ძინპინის სხვა თანამებრძოლმა, ჩუაო ლიჯიმ, დაიკავა. კორუფციასთან ბრძოლის გარდა, სი ძინპინმა შექმნა რამდენიმე ათეული სამუშაო ჯგუფი, რომლებიც ეკონომიკის საკვანძო სექტორებს კურირებს და მათ თანდათან ერთგვარი „პარალელური სამინისტროების“ ფუნქციები მიანიჭა, რამაც ნაწილობრივ გაათავისუფლა ის გავლენიანი დაჯგუფებების ინტერესების გათვალისწინების აუცილებლობისგან. სი ძინპინი მიიჩნევს, რომ ჩინეთის მმართველი პარტია მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეძლებს საბჭოთა კომპარტიის ბედის თავიდან აცილებას, თუ ძლიერი ლიდერი კორუფციის წაფლად მარტივად მოიგვარებს და მათი ნათესავების მიერ შექმნილი ბიზნესიმპერიებს გაანადგურებს. წინააღმდეგ შემთხვევაში მმართველი პარტია გა-

ილება „არმიაზე პარტიის აბსოლუტური კონტროლის“ თაობაზე — ეს, ალბათ, ლოგიკურია, რადგან ბოლო ორი ათწლეულის განმავლობაში მაღალი რანგის ჩინელი სამხედროების პოლიტიკური ამბიციები ნელა და თითქმის შეუმჩნეველად, მაგრამ განუხრელად იზრდებოდა.

სი ძინპინი მხოლოდ ძალაუფლების კონცენტრაციას როდი ახდენს, მას სურს, რომ მას და დენის მასშტაბის თეორეტიკოსად წარმოჩინდეს. მაგალითად, 1981 წელს კომპარტიის წესდებაში შეიტანეს მუხლი, რომლის თანახმად ჩინური სოციალიზმის პირველი ეტაპის მთავარ პრობლემას წარმოადგენს წინააღმდეგობა მოსახლეობის მხარე დეკონომიკურ და კულტურულ მოთხოვნებსა და არასაკმარის სანარმო საშუალებებს შორის. აქედან გამომდინარე, რეფორმების მთავარ მიზნად მრეწველობის განვითარება დასახელდა, მაგრამ გასულ კვირას სი ძინპინმა განაცხადა, რომ მთავარ წინააღმდეგობას წარმოშობს, ერთი მხრივ, ხალხის სურვილი კარგად იცხოვროს და, მეორე მხრივ, დაუბალანსებელი, არასრულყოფილი განვითარება. მან განმარტა, რომ „კარგი ცხოვრება“ გულისხმობს არა მხოლოდ მატერიალური მოთხოვნების დაკმაყოფილებას, არამედ სამართლებრივ, სტაბილურ გარემოში ცხოვრების სურვილსაც — კორუფციით, სოციალური უთანასწორობით, ცუდი ეკოლოგიით გამოწვეული პრობლემების გარეშე. მან დასძინა, რომ მრეწველობის შემდგომი განვითარებით ამ პრობლემების გადაწყვეტა შეუძლებელია, შესაბამისად, აუცილებელია ახალი პოლიტიკის შემუშავება. ეს მოსაზრება ლოგიკას მოკლებული ნამდვილად არ არის, მაგრამ აქ მნიშვნელოვანია სხვა რამ — სი ძინპინმა ამ ფორმით განაცხადა პრეტენზია მათ ძედუნის იდეის ჩასწორებაზე, მის ადაპტირებაზე თანამედროვეობის მოთხოვნების მიმართ, ანუ იმ როლზე, რომელიც ადრე დენ სიაოპინმა შეასრულა.

შესაძლოა, ექსპერტების ნაწილი ცდებდა, როდესაც სი ძინპინს მიაწერს სურვილს, თანამდებობაზე 5 წლის შემდეგაც დარჩეს (სინამდვილეში თანამდებობა სამია — კომპარტიის გენერალური მდივანი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის თავმჯდომარე და პარტიის ცენტრალური სამხედრო კომიტეტის უფროსი). გამოირიცხული არაა, რომ მის ადგილს საგანგებოდ შერჩეული მემკვიდრე დაიკავებს, მაგრამ ეჭვგარეშეა, რომ სი ძინპინს აქვს პრეტენზია, რომ პროცესების განვითარებაზე უფრო დიდი გავლენა ჰქონდეს, ვიდრე „შანხაის“ ან კომპარტიის დაჯგუფების ლიდერს — ის, სავარაუდოდ, აპირებს, ქვეყნის ცხოვრებაში ისეთივე ადგილი დაიკავოს, როგორც თავის დროზე დენ სიაოპინმა დაიკავა, მაგრამ იმ შემთხვევაში, თუ ის შეეცდება, პარტია და სახელმწიფო კოლექტიური მმართველობიდან ერთმმართველობაზე გადაიყვანოს, ჩინეთის პოლიტიკურ ცხოვრებაში ახალი ეპოქა დაიწყება და ქვეყნის პერსპექტივები გარდამავალ პერიოდში გაცილებით ბუნდოვანი გახდება.

ლუკა ნემსაძე

აფხაზეთი — ტატიანი ჩხეიძე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჯერ კიდევ შეიძლება აფხაზეთის ომის თავიდან ასწილება

გენერალ-ლეიტენანტ ვალერი ჩხეიძესთან რედაქცია შეთანხმებული იყო საუბრების ციკლის გამოქვეყნებაზე, რომლითაც გაზეთის მკითხველი გაეცნობოდა საქართველოს უახლეს ისტორიაში განვითარებულ, ფართო საზოგადოებისთვის დღემდე დაფარულ ფაქტებსა და მოვლენებს. სამწუხაროდ, მოხდა ისე, რომ ამ ღირსეულმა ადამიანმა და სახელმწიფო მოღვაწემ აღნიშნული პროექტის მხოლოდ ერთი წერილის დამთავრება მოასწრო. დღევანდელი პუბლიკაცია „შენწყვეტილი თხრობის“ პრემიერაც და ფარდის დაშვებაც არის ერთდროულად. „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქცია კვლავ უსამძიმრებს მისი ოჯახის წევრებს უმძიმესი დანაკლისის გამო.

უშიშროების გენერალ-ლეიტენანტმა ვალერი ჩხეიძემ სახელმწიფო უშიშროების დაცვას შესწირა მთელი თავისი ცხოვრება. უშიშროების კომიტეტის უმაღლესი კურსებისა და მოსკოვის უშიშროების კომიტეტის უმაღლესი სკოლის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა საქართველოს სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტსა და შინაგან საქმეთა სამინისტროში სხვადასხვა თანამდებობაზე. 1984-1987 წლებში ავღანეთში სპეციალურ დავალებას ასრულებდა. მომდევნო წლებში დაანინაურეს უშიშროების მინისტრის მოადგილედ, საზღვრო ჯარების სარდლად, თავდაცვის მინისტრის მოადგილედ, საქართველოს საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის თავმჯდომარედ, საქართველოს უშიშროების მინისტრის მოადგილედ და საგარეო დაზვერვის დეპარტამენტის დირექტორად. ვალერი ჩხეიძის საუბარი ჩაინერგა და გამოსაქვეყნებლად მოამზადა არამზ სანეხლიძემ.

ვალერი ჩხეიძე

ადა შამბა იყო, საგარეო საქმეთა მინისტრი. იქ მოვიდა სერგეი ბაბაშინი — მომავალი დე ფაქტო პრეზიდენტი, იყვნენ გენადი ბარულაძე, კინაფშიძე, გივი ლომინაძე, ავთო იოსელიანი. მეც იქ ვახლდით. რომან ბეციძე და ბელა ლანჩავა კი ადრევე წავიდნენ სოხუმიდან. იმ ვახშობის დროს დამიახლოვდა ქაპალია, რომელიც არძინბასთან შეხვედრის წინ გამაცნეს, როგორც მისი მრჩეველი სამხედრო საკითხებში. იგიც, ჩემი არ იყოს, ავღანელი აღმოჩნდა, სატანკო პოლკის მეთაური, ბაგრამის პროვინციაში მსახურობდა. გამახსენდა და ვუთხარი კი-

შევიქენი, მებლუფა და ვუთხარი: — ხომ იცი, რომელი „კანტორიდან“ ვარ და, როგორ გგონია, სანამ ტექნიკას აქეთ დავძრავთ, არ შემოვგზავნით სადაზვერვო-დივერსიულ ჯგუფს?! ყველა შენ პოსტს გადავებუგავთ. თქმით კი ვუთხარი, მაგრამ ამის გაკეთების შესაძლებლობა არ გავგაჩნდა, რადგან სპეცდანიშნულების ჯგუფის შექმნას მხოლოდ აგვისტოში შევუდექით. მაშინ კი აპრილი იყო. ასეთი ჯგუფი მაშინ რომ გვყოლოდა, აუცილებლად მოვსპობდით აფხაზურ საგუშაგოებს, ჭეშმარიტად ვამბობ

ასე ლაპარაკ-ლაპარაკით ვიპატიოთ ენაჰის ხიდს. გადოვადით მანქანიდან და დავეშვიდრებთ ერთმანეთს. ავღანეთის წესით, ქაღალდი (ავღანეთი) გავხვალთ. აი, გავინ მითხრა: — გულწრფელად გთხოვ, ვალერი: ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ, რომ თავიდან ავიცილოთ მოსალოდნელი ომი. — ნაპედი ახლა მე, ვალერი, ჩემი სულელი (დურაქაიო), თქვა), რომ დავერწმუნო. შენ შენიახები მოიყვანე ქაუზაო. შენ შენიახები მოიყვანე ქაუზაო.

დასასრული. დასაწყისი №37-39 (413-415)

ავდექით, უნდა დავიშალეთ და ამ დროს არძინბა მომმართავს: თუ შეგეძლიათ, ცოტა ხნით შეიცადეთ, ავთო იოსელიანს კი სთხოვა, იქნებ, არავინ შემოუშვათ. სამუშაო კაბინეტის გვერდზე პატარა ოთახი ჰქონდა, პატარა მაგიდა და ორი საგარდლო. შევედით. მაგიდაზე დადგა კონიაკი „ნაპოლეონი“, შოკოლადი, მდივანს ყავა შემოატანინა. დაგხედით და საუბარს იწყებს არძინბა: — თქვენ ხომ იცით, ღმერთმა არ ქნას, მაგრამ ერთი გასწორება რომ მოხდეს, აუცილებლად დაინყება ომი. ვუპასუხე, რომ კარგად მესმის, რაზეც მიმანიშნებდა, და ვიცი, რას ნიშნავს ომი, პირველი გასწორება, პირველი დღევანდელი სისხლი, რადგან ავღანეთის კამპანია გამოვლილი მოქონდა. პირდაპირ ვუთხარი, რომ სიტუაციას თქვენებოც დაზვერ და ვინ დადგება თავდებად, რომ პირველი გასწორება მათი მხრიდან არ მოხდებამითი.

— როცა თქვენები გვიტყვენ, ჩვენ იძულებულნი ვართ, შევიარაღდეთ, — მიპასუხა მან, — თბილისიდან სულელური მითითებები მოდის.

— გავარკვიოთ, რომელი მითითებები გაქვთ მხედველობაში.

— რა არის გასარკვევი? თქვენ კანონიერად არჩეული პრეზიდენტი რომ დაგეგმოს, ბანა შეიძლება ამის შემდეგ თქვენი ნდობა? მხედველად, რომ თქვენი ჭკვიანი კანი ხართ იმ სიტუაციის.

— დიახ, მე იმ სიტუაციის ვარ, რომელიც თქვენს კარგად იცნობთ! — ჩაუბრძოლი, — აფხაზეთის

უშიშროებაში გვერდის მცდარი ინფორმაციებით აპერირებენ, რომ არც ჩვენ ვართ ზოგჯერ ბოლომდე გარკვეული ცალკეულ მომენტებში. შევთავაზე ერთობლივი კომისიის შექმნას, რომელიც შეისწავლიდა უთანხმოების გამომწვევ მიზეზებს, მივიღოდა საერთო, შეთანხმებული დასკვნებამდე, შემომავებდა კონკრეტულ ნინადადებებს, რომელთა რეალიზაცია განმუხტავდა არსებულ დაპირისპირებას. პუნქტობრივად ჩავყვეთ-მეთქი ნებისმიერ პრობლემას და ასე ვიმოქმედოთ თანამშრომლობის რეჟიმში.

— მე მზად ვარ, რომ დავსხედეთ და მოვილაპარაკოთ, — მეუბნება არძინბა და დასძენს: — იმედი მაქვს, რომ, რაც აქ ნახეთ და მოისმინეთ, ყველაფერს ობიექტურად მოახსენებთ იღვარებო. შევარდნაძის, რადგან აქედან, თქვენი ქართველი ამხანაგები თბილისს ყოველთვის სწორ ინფორმაციას არ აწვდიან.

უსიტყვად ასე თქვა.

არძინბასთან საუბრის შემდეგ განმიმტკიცდა აზრი, რომ მზადდებოდა პოლიტიკური პროვოკაცია, რომელიც ყველა შესაძლებლობით თავიდან უნდა აგვეცილებინა. ისე ჩანდა, რომ არც ერთი დაპირისპირება არ სურდა, საქმე სისხლიან შეტაკებაში იყო მისაღწევი. აზრი ჩამოვარდა და აფხაზეთის ინიციატივით მივიღეთ სწორედ აქამდე. აფხაზეთის საგუშაგო და დავალებით მანქანიდან დავეშვიდრებთ ერთმანეთს. ავღანეთის წესით, ქაღალდი (ავღანეთი) გავხვალთ. აი, გავინ მითხრა: — გულწრფელად გთხოვ, ვალერი: ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ, რომ თავიდან ავიცილოთ მოსალოდნელი ომი.

დავავებოთ ერთმანეთს. — ნაპედი ახლა მე, ვალერი, ჩემი სულელი (დურაქაიო), თქვა), რომ დავერწმუნო. შენ შენიახები მოიყვანე ქაუზაო. შენ შენიახები მოიყვანე ქაუზაო.

დეც, რომ ნამყოფი ვიყავი ბაგრამის სატანკო პოლკში და აბანოშიც გემრიელად დავიბანე-მეთქი: ფანტერსა და გულ-მანოში მივლინების დაძაბულობა სწორედ იქ მოვიხსენი. ის ჩემი აბანო იყო, — მითხრა.

საოცარია: მთა მართლაც არ შეხვდება მთას, კაცი კაცს კი ყოველთვის გადაეყრება. ამ შემთხვევაშიც დამტკიცდა ეს ხალხური სიბრძნე.

გავიხსენეთ ავღანეთი, ვისაუბრეთ ამ თვისა და იმ ბარის. ამასობაში ვახშამიც დამთავრდა და კაკალია მეუბნება, რომ ენგურის ხიდამდე გამაცილებდა. ახლა და-მე, უამრავი საგუშაგო გზაზეა, რამე ხიფათს რომ არ გადაეყაროთ, მეც გამოგყვებით. შემდეგ ჩუმად ჩამილაპარაკა: „გზაში ვისაუბროთ“. ჩავსხედით მანქანაში და დავადექით გზას.

მართალი აღმოჩნდა კაკალია: სოხუმიდან ის-ის იყო გამოვედით და გავაჩერეს. აფხაზეთის საგუშაგო აღმოჩნდა. ჩემი მეგობარი აფხაზურად დაულაპარაკა. ეტყობა, უთხრა, რაც საქართველო იყო და გავატარეს.

ცოტა რომ გავიარეთ, ისევ გავაჩერეს. კაკალია მითხრა, ახლა შენი ჯერია დაელაპარაკო, რადგან აქ ქართველები დგანანო.

დაველაპარაკე. გავატარეს. და ასე გამეორდა რამდენჯერმე, სანამ ენგურის ხიდამდე მივალდებოდით.

გზადაგზა კაკალია მეუბნებოდა, რომ ხედავ, რამდენი საგუშაგო მიყენიაო. თუ ისე მოხდება, რომ თქვენი სამხედრო ტექნიკა აქ შემოვა, ყველას დაგვავითო.

ისეთ მდგომარეობაში აღმოვჩნდი, რომ იძულებული

მიხრავ, რომ ავთანდილ იოსელიანს ზოგადად უკვე მოუხსენებია მისთვის ვლადისლავ არძინბასთან შეხვედრის შედეგებზე და მთხოვა, სასწრაფოდ ჩავსულიყავი თბილისში დანერვილებით სასაუბროდ.

თბილისის აეროპორტიდან პირდაპირ მივედი მასთან, ვუთხარი, რომ არძინბა მზად არის მოლაპარაკებებისთვის. მოხსენება რომ დავამთავრე, ანზორ მაისურაძემ „Bz“-თი დაურეკა მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ტინათა სინაშას. უთხრა, ვალერი ჩხეიძე ჩამოვიდა სოხუმიდან, საინტერესო მასალათა აქვს და ეგებ მოუსმინოთ.

სიგუამ, — ახლავე ნაპოდიოთ. მივედით.

თენგიზმა ყურადღებით მომისმინა. ერთი-ორჯერ რეპლიკით კვირ და მიკრა, ანზორს მიმართავდა, — ხედავ, რა ხდებაო, რითაც ხაზს უსვამდა იმ გარემოებას, რომ აფხაზეთთან კონფლიქტში არც ჩვენ ვიყავით უცოდველები.

კვლავ გავიმეორე ჩემს პოზიციას ამ პრობლემაზე: ჩვენ თვითონ უნდა გავერკვეთ ვითარებაში — რა იყო, როგორ მოხდა. შემდეგ უნდა დავინყუთ იმის დადგენა, პირველმა ვინ გამოჰქრა ჩახმახს თითი — აფხაზმა თუ ქართველმა, რუსები ამარაგებდნენ იარაღით თუ არა და ა.შ. რატომ დაუშვენი კონფლიქტის გაღვივება ჩვენ, ქართველებმა, რატომ ვერ დავერწმუნეთ აფხაზები, რომ მათი სეპარატორი იყო გზა დალუპვისა და გადაგვარებისკენ. თუ გვაქვს პრეტენზია, ვიყოთ სახელმწიფო (და გვაქვს კანონიერად), სამინიო საქმეები უნდა მოვავაროთ, უნინარეს ყოვლისა. პასუხი უნდა გავცეთ ყველა შეკითხვას. თუ ეს არ გავაკეთებთ, ამ პრობლემას ვერასოდეს მოვავარებთ. ყოველთვის სხვებზე დამოკიდებულები დავერწმუნეთ, რომლებიც, როგორც ყოველთვის, თავიანთი ინტერესებიდან გამომდინარე იმოქმედებენ.

არ ვამბობ, რომ აფხაზები ამ შემთხვევაში ანგულელები იყვნენ. ხელები მათაც სისხლითა აქვთ გასვრილი, მაგრამ ჩვენი შეცდომები უნდა ვიპოვოთ, გავანალიზოთ და, საჭიროებისამებრ, ვაღიაროთ...

სიგუასთან საუბარი დავამთავრე იმით, რომ არძინბას დაეჭვების მიზეზიც ვუთხარი: თქვენ როგორ უნდა გენდოთ, როცა კანონიერი პრეზიდენტი დაამხეთო.

სიგუამ დაურეკა ელვარდ შევარდნაძეს, მოკლედ მოახსენა იმის შესახებ, რაც ჩემგან მოისმინა.

შევარდნაძე ეკითხება: — ვინ დაავალა ნასვლა და არძინბასთან შეხვედრა? ეტყობოდა, ნასყენი იყო ან ვილაცის მიკერძოებული მოხსენებით შექმნილი ჰქონდა უარყოფითი აზრი ასეთ „თვითნებობაზე“, თუმცა არ უთქვამს, მე რატომ არ შემითანხმებო.

სიგუამ უპასუხა, რომ ჩხეიძე მაისურაძის დაავლებას ასრულებდით, და სთხოვა, ეგებ, მოუსმინოთ.

— კარგი, დავუახებო, — იყო პასუხი.

არ მივუნევევიაო. არადა, ომის თავიდან აცილება მაშინ ჯერ კიდევ შეიძლებოდა.

ვალერი ჩხეიძე

„მშვიდი ხალხის ხელმწიფე მაძლარი არ უნდა იყოს, მით უფრო, არ უნდა ჰქონდეს მას საკუთარი მოსახლეობის გალათაკების ხარჯზე გამდიდრების უფლება“.

ჯუმბერ პატიაშვილი:

სამეოხლო, ალბათ, ყველაზე დიკაბულია, რასაც ადამიანი უფლისგან ჯილდოდ იღებს, წინაპრებისგან — მემკვიდრეობად, შთაგონებულობისთვის კი — უდიდეს პასუხისმგებლობად

ბატონმა ჯუმბერ პატიაშვილმა 2013 წელს გამოსცა წიგნი სახელწოდებით — „ოცდასამი წლის შემდეგ“, რომელიც ასე იწყება: „ფიქრი და განსჯა უცხო არ არის ჩემთვის, არც ტკივილი, მით უფრო — ტკივილის თმენა...“ წიგნის მიხედვით რეჟისორმა რეზო ჩხეიძემ თვრამეტსერიანი დოკუმენტური ფილმი გადაიღო. სცენარის ავტორია ზაალ ნემსაძე. მოგვიანებით, თვრამეტი სერია 7-მდე დაიყვანეს და მართლაც კარგი, საჭირო და ისტორიული დოკუმენტური მასალაა ასახული, ფილმის სახელწოდებაა „სიკეთე მაინც მოვა...“ — ეს სიტყვები ილია მეორეს ეკუთვნის... სწორედ ამ წიგნსა და მის მიხედვით გადაღებულ ფილმზე გვესაუბრება ბატონი ჯუმბერი:

— ყველა მიჩინებდა, რომ წიგნი დამეწერა და ჩვენი ქვეყნის ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენები აღმწერა, თუმცა გადაწყვეტილების მიღება მიჭირდა. დროთა განმავლობაში ვნახე, რომ ჩვენი ქვეყანა იმ გზით არ მიდის, რომლითაც ნამდვილად მოიპოვებს თავის სუფულეებას და დამოუკიდებლობას... 80-იანი წლების მოვლენების თვითმხილველი და, ხშირ შემთხვევაში, აქტიური მონაწილე ვარ, ამიტომ ბევრი რამ იყო სათქმელი, თუმცა მოპასუხე არ მყავდა. იმ პიროვნებებთან, რომლებიც ჩემთან ერთად მონაწილეობდნენ პროცესებში, ბევრი ცოცხალი აღარ არის, რაც სამწუხაროა, რადგან მათგან იყო პასუხის საჭირო და ახსნა, შესაძლოა, ვერც გაებედათ პასუხის გაცემა, მაგრამ ვფიქრობ, აუცილებელი იყო მათი მოსმენა... საინტერესო ცხოვრება მაქონდა მას შემდეგ, რაც საკანდიდატო დავიცავი, უამრავ საინტერესო ადამიანს ვხვდებოდი, ვემუშობოდი, ვსწავლობდი, ბევრი შემთავაზება მაქონდა... ვემგობოდადი უდიდეს მეცნიერებთან და ამ მემგობრობით ძალიან ვამაყობდი.

სამშობლო არასდროს არის „აქ და ამჟამად“! ის ყოველთვის იყო წარსულში და უნდა იარსებოს მომავალშიც. ყველა ისე ემსახურება, როგორც ესმის და როგორც შეუძლია. სამწუხაროც სწორედ ის არის, რომ, დამოუკიდებლობის მიუხედავად, ჩვენ დავკარგეთ „მსახურის“ ფუნქცია და ხელისუფლებები „გამომძალველებად“ მოგვეცილებინენ. რასაკვირველია, ნებისმიერ ეპოქასა და სახელმწიფო მონაცობის პირობებში არსებობს სხვადასხვა სოციალური კლასი და ფენა, მაგრამ ილიასული „ხილვითი“ პრობლემა ნამდვილად აღარ უნდა იდგეს დღევანდელ საქართველოში. **რადგანსა და მამაკაცი-თადისი რადიკალიზაციის, რომელიც იწვევს ქვეყნის უახლეს ისტორიას ეხება.** წიგნი „23 წლის შემდეგ“ რომ იწერებოდა, იმ ადამიანთაგან, რომლებთანაც პრეტენზია მაქონდა და რომელთა პასუხებ-

ნიფეს სიცილის უფლება არ აქვს. მშვიდი ხალხის ხელმწიფე მაძლარი არ უნდა იყოს, მით უფრო არ უნდა ჰქონდეს მას საკუთარი მოსახლეობის გალათაკების ხარჯზე გამდიდრების უფლება. არ შეიძლება ხალხს გამუდმებით სანახაობას სთავაზობდე, მაშინაც კი, თუ მას „პურსაც აძლევ“. — **ბატონო ჯუმბერ, საზოგადოებისთვის ცნობილია, რომ თქვენი წიგნის მიხედვით მრავალსერიანი დოკუმენტური ფილმიც გადაიღეს...** — როგორც კი გამოვიდა წიგნი, რეჟისორ რეზო ჩხეიძემ მისი მიხედვით რეჟისორის საქმის კურსში იყო, რაც 1980-იანი წლების ბოლოს ხდებოდა, იყო ისეთი მომენტებიც, როდესაც კაბინეტში ჩემთან ერთად იჯდა და ყველაფერს ისმენდა, რასაც ვსაუბრობდი. ძალიან ახლოს ვიყავით ერთმანეთთან, სულ მხარში ვედევით კინოხელოვნების ხალხს და არა მხოლოდ მათ. ყველგან ვიყავი, სადაც საჭირო იყო, აქაც და მოსკოვშიც, ოღონდ ქართული საქმე გაკეთებულიყო... რეზო ჩხეიძე ნაიკითხა, დამირეკა, შინ მიმიწვია, ავად იყო და მეც ვესტუმრე. მითხრა, რომ წიგნი ძალიან მოეწონა და ფილმის გადაღება სურდა. ვიუარე, მაგრამ მიპასუხა, რომ, უბრალოდ, შემთხვევით და გადაწყვეტილება მიღებული ჰქონდა, მითხრა, ახალ ქართულ ტელევიზიას ვაკეთებდა იქგავა ფილმი. მართლაც თავისი ნათქვამი ასრულდა და თვრამეტსერიანი დოკუმენტური ფილმი გადაიღო. სცენარის ავტორია **ზაალ ნემსაძე**. მოგვიანებით, თვრამეტი სერია 7-მდე დაიყვანეს და ხელმწიფე კარგი, საჭირო და ისტორიული დოკუმენტური მასალაა ასახული, ფილმის სახელწოდებაა „სიკეთე მაინც მოვა...“ — ეს სიტყვები **ილია მეორეს** ეკუთვნის... **ამონარიდი ნიშნები:** „1989 წლის ლომისობის პატივსაცემი ოჯახთან ერთად თავის რეზიდენციაში მიმინვია. მძიმე პერიოდი გვექონდა, უწმინდესის ლოცვამ და გამხნეებამ საოცარი ძალა მომცა. კარგა ხანს დაყვავით სატრიარქთან და საუბრისას ერთი ამბავი გავიხსენე: იქ, სადაც ახლა ბათუმის ლეთისმშობლის ეკლესიაა, სახელმწიფო სტანდარტების დახურული ობიექტი, მაღალი ძაბვის საიდუმლო ლაბორატორია იყო განთავსებული. აჭარის საოლქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა **გურამ ემირიძემ** თხოვნით მომმართა: ლაბორატორიისთვის სხვა შენობა გამოგვეყო, ხოლო ეკლესიისთვის რესტავრაცია ჩავატარებინა. იდეა თავისთავად მისაღები იყო, მაგრამ ორი საკმაოდ რთული პრობლემის გადაჭრას მოითხოვდა. პირველი და უმთავრესი ის გახლდათ, რომ ეკლესიის რესტავრაცია და მისთვის მოქმედი ეკლესიის სტატუსის მინიჭება მთელ რიგ სიძნელეებს უკავშირდებოდა; მეორე არანაკლებ რთულ პრობლემას წარმოადგენდა: ეკლესიის რესტავრაცია, რომელშიც წლების განმავლობაში საიდუმლო ლაბორატორია იყო განთავსებული, საკმაოდ სოლიდურ თანხას მოითხოვდა, მილიონზე მეტს, რისი დაფინანსებაც ადგილობრივი ძალებით შეუძლებელი იყო. ერთადერთი წყარო, რომელსაც თანხის გამოყოფა შეეძლო, საკავშირო საგეგმო კომიტეტი იყო. სწორედ ამ პერიოდში საკავშირო უმაღლეს საბჭოში დეპუტატობის კანდიდატად სტანდარტების სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარე **კოლმოგოროვი** ნიშნული უნდა გაგვეწვია რეკომენდაცია. კოლმოგოროვის შევხვედი და ნახევრად ხუმრობით ვუთხარი: — თუ გინდა, ჩვენმა რესპუბლიკამ რეკომენდაცია გავინიშო და მხარი დაგიჭიროთ, მაშინ აჭარაში ბათუმის ეკლესიის აღდგენაში უნდა დაგვეხმაროთ... კოლმოგოროვის, რასაკვირველია, ჩემი „პირობა“ გაუკვირდა. ორივე ვაცნობიერებდით, რომ ეს პრაქტიკულად შეუძლებელი იყო, საკავშირო საგეგმო კომიტეტი ეკლესიის აღდგენასა და რესტავრაციას არ დააფინანსებდა, ამიტომ ასეთი გამოსავალი მოეძებნეთ: მოგვეთხოვა არც ეკლესიის, არამედ საკონცერტო დარბაზის რესტავრაცია, რომელიც ეკლესიის შენობაში განთავსდებოდა, საიდუმლო ლაბორატორიისთვის კი უფრო კეთილმოწყობილი, შესაფერისი შენობა გამოგვეყო. რათქმაუნდა, ჩვენს მიზანს სრულყოფილად ვერ ვაღწევდით, მაგრამ ეკლესიაში, ლაბორატორიის ნაცვლად, კულტურული ცენტრის გახსნა საბოლოო მიზნისკენ გადადგმული ერთი ნაბიჯი ნამდვილად იყო. თანხა მართლაც გამოიყო და რესტავრაციას შევუდექით. ლაიფციგში ორდანიც კი შევუკვეთეთ. მუშაობა ინტენსიურად მიმდინარეობდა, გურამ ემირიძის ხელმძღვანელობით. კულტურის ცენტრი 1989 წლის გაზაფხულზე **ჯანსუღ ქანჭიძის** და სიმფონიური ორკესტრის კონცერტით გაიხსნა. საზეიმო ღონისძიებამ საინტერესოდ, პომპეზურად ჩაიარა და მას არაერთი გამოჩენილი ხელოვანი და საზოგადო მოღვაწე დაესწრო, მათ შორის რეჟისორი **თინათინ აბულაძე**, რომელმაც „მონაწილის“ რამდენიმე კადრი სწორედ ეკლესიაში მანამდე არსებულ ლაბორატორიაში გადაიღო და ახლა გაკვირვების დღეა, რომ იმ შენობის დაჯერება, რომ იმ შენობიდან, რესტავრაციის შედეგად, ასეთი საოცარი ძეგლი მივიღეთ. ღონისძიების შემდეგ მალევე დამიკავშირდა გურამ ემირიძე და მთხოვა: იქნებ მოვიფიქროთ რაიმე ფორმა, რომლითაც მუზეუმში დაცული ხატების ეკლესიის შენობაში დაბრუნება იქნება შესაძლებელი. 1989 წლის აპრილის დასაწყისი იყო... ვერ მოვიცალე... სწორედ ეს შევჩვიე პატრიარქს სინანულით იმ დღეს. უწმინდესმა გამიღიმა და მითხრა: — სიკეთეს სისწრაფე უბედობა... ამ ამბიდან თითქმის ორი ათეული წელი გავიდა. მინათმოქმედების ინსტიტუტმა, პრაქტიკულად, ფუნქციონირება შეწყვიტა და როგორც სტრატეგიული მნიშვნელობის უამრავ სხვა ობიექტს, მასაც გაყიდვა-გასხვიების საშუალება შეეძვნა. შექმნილი ვითარებიდან ერთადერთი და, ვფიქრობ, სწორი გამოსავალი მოეძებნეთ: საპატრიარქოს მიგმართე წინადადებით, მინათმოქმედების ინსტიტუტი თავისი საცდელი სადგურებთან და მინის ფართობით მის დაქვემდებარებაში გადასულიყო. უწმინდესმა მოიწონა ჩემი ინიციატივა და შესაბამისი ნებართვისთვის პრეზიდენტს მიმართა, მაგრამ პასუხი დღემდე არ მივიღია. ერთ-ერთი შეხვედრის დროს პატრიარქს ჩვენი წლების წინანდელი საუბარი გავახსენე: — თქვენო უწმინდესობა, 1989 წლის ლომისობის თქვენ მითხარი, რომ სიკეთეს სისწრაფე უყვარს. მას მერე სულ ვცდილობ, სიკეთის გაკეთება არ გადავდო და, რაც დროს გადას, თქვენი მოსაზრების შემართებით მით უფრო ვრწმუნდები. ახლა კი რა გამოდის, წლებია, ველოდებით ამ კეთილი სიკეთის აღსრულებას... პატრიარქი მომიბრუნდა და ლიბლით მითხრა: — რას ვიზამთ, ჯუმბერ, ხანდახან სიკეთე კოჭლობითაც მოდის... **ლილითძე:** ოცდასამი წლის დღემდე, ბუნებრივია, ყველაფერი ვერ ამოვთქვი... დავაგა წერტილის დასმის დრო.

ყოველ დღით, როცა ჩემი სახლის აივნიდან გავხედავ სამყაროს, პირველი, რაც თვალი მხვდება, გზის გადამა, ინსტიტუტის ტერიტორიაზე სოკოებივით ამოსული წითელი საბურავიანი ორი ათას შვიდასი სახლია... ამ სახლებში 2008 წლის აგვისტოს ომის შედეგად ახალგორიდან დევნილი ათი ათასზე მეტი ადამიანი ცხოვრობს... რა ამალეულ განწყობაზეც უნდა გავიფიქრო, დარდი მაინც შეძლება. ხუთი წელი გავიდა, ვერ შევჩვიე. ღმერთმა არც შეგვაწვიოს... მასხენდება, მუდმივად მასხენდება უწმინდესის სიტყვები: — სიკეთეს სისწრაფე უყვარს... — სიკეთე კოჭლობითაც მოდის... ნუგეში? ნუგეშიც სწორედ ისაა, რომ, ადრე თუ გვიან, სიკეთე მაინც მოდის... ბევრ რამეზე წყდება გული ბატონ ჯუმბერს. ნუხს გაყიდულ მინებზე, განსაკუთრებით, ერთ ლარად გაყიდულ მინებზე. გაიყიდა ისეთი მნიშვნელოვანი ტერიტორიები და ინსტიტუტები, სადაც ქართველის შრომა, ნიჭი და გული იყო ჩანებული: — **მინათმოქმედების ძეგლები რომ მიწათმოქმედების ინსტიტუტს ერთ ლარად გაყიდეს, ის რომალებმა და ვიზიტორმა რომ მიწათმოქმედების ინსტიტუტის მინები საპატრიარქოს გადასცემოდა, მცხეთაში არსებული მინები საპატრიარქოს გადასცემოდა, თანხმობა მივიღეთ, საპატრიარქოს ეკუთვნოდა. თანხმობა მივიღეთ, საპატრიარქოს ეკუთვნოდა, თითქოს მხოლოდ მათზე იყოს ამ ქვეყნის ბედი დამოკიდებული... მეფე ერეკლეს რომ კაცი შეაგინებს, ის კაცი ნორმალირია? — არა, — გულდაწყვეტილი ამბობს ჯუმბერ პატიაშვილი, ერთ დროს ამ ქვეყნის მეთაური, რომელის უახლესი საქართველოს ისტორიის უმძიმესი წუთების მომსწერი იყო, რომელმაც ყველა ტკივილი თმენით გადაიტანა...**

მოპოვდა კაპ ნახილავა აპოკალიფა (გაბრძელება იმდობა)

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საკვირველია, ეს არცთუ დიდხანს ნიჭიერი ფეხბურთელები, რატომ აქლავენ თავს უფლებას, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა აწარმოონ ტრადიციული ფეხბურთელების ძველადან; უპარანსონ ეს, რომელიც მშობელია ზორის პატივის, ავთანდილ ლომოპარიძის, მიხეილ მუსხის, სლავა მატრეველის, შურთაზ ხურცილავას, შოთა იბანიძის, ვლადიმერ ბარძინის, ილია მათუნაშვილის, სერგო კობახიძის, მანუჩარ მაჩაიძის, ვიტალი დარასელიას, რამაზ შენგელიას, ვლადიმერ გუცაძის, ალექსანდრე ჩივაძის, დავით ყიფიანისა და სხვა სახელგანთქმული ფეხბურთელების, როგორ იცხოვროს და როგორ ფასეულობაზე აღზარდოს შვილები?!

ჰომოსექსუალების მიმართ ტოლერანტულმა დამოკიდებულებამ ქართულ ფეხბურთშიც შეაღწია. საქართველოს ნაკრების ფეხბურთელის, ჰოლანდიის ერედვიზიონის კლუბ „ვიტესის“ კაპიტანი — გურამ კაშიას საქციელმა, რომელიც ლგბტ-თემის მხარდასაჭერად საფეხბურთო მოედანზე ცისრტყელას ფერებიანი სამკლავურით გავიდა, ქართველი საზოგადოების დიდი ნაწილი აღაშფოთა, რადგან საქართველოს მოსახლეობისთვის, რომლის უმრავლესობა ტრადიციულ ოჯახურ ფასეულობებზეა აღზრდილი, მიუღებელია ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა, თუმცა „ვიტესის“ ქართველი კაპიტანი სულაც არ შეუცბუნებია ქართველი საზოგადოების დიდ ნაწილს აღაშფოთებს. „მე ყოველთვის მხარს ვუჭერდი ადამიანის თავისუფლებას და ყოველთვის ძალადობის წინააღმდეგი ვარ... თუმცა არ ვნანობ, რაც გაგაკეთებ“, — განაცხადა გურამ კაშიამ, რომელიც ჰოლანდიის პროფესიონალ ფეხბურთელთა გაერთიანების ხელმძღვანელ დენი ჰესპის ინიციატივით მონაწილე ენ. მრავალფეროვნებისა და ტოლერანტობის კამპანიაში მონაწილეობდა.

გურამ კაშია, ალბათ, არ დაფიქრებულა რომ მისი საქციელი, ძალადობის წინააღმდეგ მიმართული აქცია კი არა, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა იყო, რადგან ფეხბურთის უამრავი მაყურებელი ჰყავს სტადიონზე, მათ შორის, განსხვავებული თვალსაზრისის მქონენი, კიდევ უფრო მეტი — ტელემყურებელი, რომელთა შორის მთარბდებიც არიან და ბევრი მათგანისთვის ფეხბურთელები მისაბაძები, კერპები არიან... თუმცა შეიძლება დაფიქრდა კიდევ და, რადგან ლგბტ-თა მხარდასაჭერ კამპანიაში მონაწილეობაზე უარის თქმის გამო ფულად ჯარიმას დააკისრებდნენ, გადაწყვიტა, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდისტული მანქანის ნებას დაჰყოლოდა. დააკვირდით: ეს იყო ჰოლანდიის პროფესიონალ ფეხბურთელთა გაერთიანების ხელმძღვანელის განკარგულება, რომ ამ ენ. მრავალფეროვნებისა და ტოლერანტობის კამპანიაში გუნდების კაპიტნები ჰომოსექსუალების დროშის ფერებიანი სამკლავურით გასულაყვნენ მინდორზე. და, როდესაც ლგბტ-თა თემის წარმომადგენლები და მათი მხარდასაჭერი არასამთავრობოები გაიძახიან, რომ არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის ადამიანებს ავანტიურები, დევნიან და მათ უფლებებს ლახავენ, ჰოლანდიის ფეხბურთის პროფესიონალ ფეხბურთელთა გაერთიანების ხელმძღვანელის გადაწყვეტილება, რომლის გამოც გუნდების კაპიტნები იძულებულნი იყვნენ, მოედანზე სათამაშოდ არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის წარმომადგენელთა დროშის ფერებიანი სამკლავურებით გამოსულაყვნენ, ნორმალური ადამიანების უფლებების შელახვა არ არის? რატომ არის ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა მისალევი, ხოლო საწინააღმდეგო თვალსაზრისის გამოთქმა ჰომოფობია?..

გურამ კაშიას მხარი დაუჭირეს ქართველმა ფეხბურთელებმა **თორნიკე მორუსიძემ, ალექსანდრე იაშვილმა, ნიკა კახარავამ, გიორგი ლორიაშვილმა** და სხვებმა, აგრეთვე, საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის ყოფილმა და ამჟამინდელმა პრეზიდენტებმა — **ზვიად სიჭინავაძე** და **ლევან კობიაშვილმა**. უფრო შორს წავიდა საქართველოს საფეხბურთო ნაკრების ყოფილი კაპიტანი და მილიანის „მილანის“ მცველი, ამჟამად თბილისის მერი **კახა კახიანი**, რომელმაც კმაყოფილებით განაცხადა: „მისალმობა, რომ ანტი-დისკრიმინაციული კანონი ჩვენი ხალხისთვის პირობაა მიღებული“.

შეიძლება ითქვას, რომ კალაძის ეს განცხადება მესამე ავტოგოლია საქართველოს კარში, რადგან ეს ე.წ. ანტიდისკრიმინაციული კანონი, რომლის მიზანიც ჰომოსექსუალიზმის ნორმად დამკვიდრებაა და სამომავლოდ დასავლეთისგან თავსმოხვეული ერთი და იმავე სქესის მქონე პირებს შორის ქორწინების, მათთვის ბავშვების შეიღად აყვანის უფლების დაკანონებას ითვალისწინებს, საქართველოს პარლამენტმა, სადაც „ქართული ოცნება“ უმრავლესობით იყო წარმოდგენილი, ქართველი საზოგადოების უდიდესი ნაწილის პოზიციის სრული იგნორირებით, ერთხმად მიიღო.

ისე, საკვირველია, ეს არცთუ დიდხანს ნიჭიერი ფეხბურთელები რატომ აძლევენ თავს უფლებას, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდა აწარმოონ ტრადიციული ფასეულობების ქვეყანაში, უკარნახოვანს, რომელიც მშობელია ზორის პატივის, ავთანდილ ლომოპარიძის, მიხეილ მუსხის, სლავა მატრეველის, შურთაზ ხურცილავას, შოთა იბანიძის, ვლადიმერ ბარძინის, ილია მათუნაშვილის, სერგო კობახიძის, მანუჩარ მაჩაიძის, ვიტალი დარასელიას, რამაზ შენგელიას, ვლადიმერ გუცაძის, ალექსანდრე ჩივაძის, დავით ყიფიანის და სხვა სახელგანთქმული ფეხბურთელების, როგორ იცხოვროს და რომელ ფასეულობებზე აღზარდოს შვილები?

სხვათა შორის, **ალექსანდრე ჩივაძე**, ისევე, როგორც **მურთაზ ხურცილავა** და სსრკ-ის ნაკრების კაპიტანი იყო და იმხანად საბჭოთა კავშირის ნაკრებში მოხვედრა გაცილებით რთული იყო, ვიდრე, მაგალითად, არენის „ვიტესში“ თუ გელზენკირხენის „შალკე 04“-ში ან თუნდაც „მილანში“. **მისხილ მუსხის**, რომლის თამაშის სახანაზად გულშემატკივრები ტამბებს შორის შესვენებაზე ტრიბუნიდან ტრიბუნაზე გადადიოდნენ, რათა ახლოდან ეხილათ მისი განუმეორებელი ფიქტები, და **სლავა მატრეველი**, რომელსაც ბრაზილიელებმა საბჭოელი გარინჩა შეარქვეს, **ბივი ჩოხელთან** ერთად, ევროპის პირველი ჩემპიონები (1960 წელს) იყვნენ საბჭოთა კავშირის ნაკრების წევრები.

მისამე ავტოგოლი

«საბჭოური უკრაინა» და «ტოლერანტული ხანის» ქართულ სოკობში

გურამ კაშია

ითხოვეს, მაგრამ თვალსაზრისი არ შეუცვლია და ღირსება შეინარჩუნა.

* 2016 წლის ევროპის სახელბურთო ჩემპიონატზე ევროპის ხელბურთის ფედერაციამ შედეგით ნაკრების კაპიტან ტორნიკე მორუსიძის სპონსორს ლგბტ-თა სამკლავურით მატრეველი მონაწილეობა აუკრძალა.

„სახელბურთო მოედანი — ეს არის შეხვედრის ადგილი ბევრი ადამიანისა, განურჩევლად რასისა და პოლიტიკური თვალსაზრისისა. ადამიანების თანასწორობა რასის, რელიგიისა და სექსუალური ორიენტაციის მიუხედავად, ეს ჩვენი ფედერაციის წესდების ნაწილია, მაგრამ, როგორც უნდა იყოს მოთამაშეთა პირადი თვალსაზრისი, ევროპის ხელბურთის ფედერაცია ვერ დაუშვებს ასეთ დემონსტრაციას მატრეველის მიმდინარეობისას“, — განაცხადა ევროპის ხელბურთის ფედერაციის პრეზიდენტმა **ჟან ბრიომ**.

* მიუხედავად ჰომოფობიაში დადანიშნულებისა და ფინანსური ზარალისა, ჰომოსექსუალიზმის პროპაგანდის წინააღმდეგ ილაშქრებენ ისეთი სახელგანთქმული ადამიანები, როგორებიც არიან ჰოლანდიელი მსახიობები: **ალექსანდრე ბოლდინი** და **პირის ჰილტონი**, რამაზი 50CENT-ი, ამერიკელი ექიმი და ტელენახილელი **ლაურა უმბრინი**, რომელიც **მინი**, მომღერალი **მინი**, ორი „ოსკარისა“ და „ოქროს გლობუსის“ მფლობელი, „მამიკ გულის“ მთავარი გმირის როლის შემსრულებელი და „აკოკალიფის“ რეჟისორი **მელ გინსონი** და სხვები.

* არც ფულად ჯარიმას შეუნიშნებია და არც კლუბიდან დათხოვნას დანიური „მიდტი-ულენდის“ პოლონელი მეკარე **არკადიუს მინი**, რომელიც ავტობიოგრაფიულ ნიგნში დანერგა: „**შეუძლებელია მოისხირო, გოგონები, ვით როგორ ლაპარაკობენ ერთმანეთში ბავები. პული მარაჟა, როდესაც ვხვდებით, როგორ კონტროლდება მათაში**“. ონიშკო ამ ნიგნის გამო გუნდიდან და-

მიანებს თავიანთი თვალსაზრისის გამოხატვის არ ემინათ, სხვის მითითებას, მამათ-მაგლობის პროპაგანდაში ჩაერთეთ, არ ემორჩილებიან და ღირსებას ინარჩუნებენ.

როდესაც თავის დროზე საფეხბურთო ტრადიციებით განთქმულ ქვეყანაში ფეხბურთი თითქმის მკვდარია, მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩებიდან ვერც ერთს ვერ მოჩვენად რასისა და პოლიტიკური თვალსაზრისისა. ადამიანების თანასწორობა რასის, რელიგიისა და სექსუალური ორიენტაციის მიუხედავად, ეს ჩვენი ფედერაციის წესდების ნაწილია, მაგრამ, როგორც უნდა იყოს მოთამაშეთა პირადი თვალსაზრისი, ევროპის ხელბურთის ფედერაცია ვერ დაუშვებს ასეთ დემონსტრაციას მატრეველის მიმდინარეობისას“, — განაცხადა ევროპის ხელბურთის ფედერაციის პრეზიდენტ ლევან კობიაშვილსა და ნაკრების ყოფილი კაპიტანი, ამჟამად თბილისის მერი **კახა კახიანი**.

საერთოდ კი, სრულიად ქართველი საზოგადოება უნდა დაფიქრდეს, 1991 წელს დამოუკიდებლობის გამოცხადების შემდეგ რატომ წავიდა უკან უკან არა მხოლოდ ფეხბურთი, არამედ ცხოვრების ყველა სფერო — ეკონომიკა, კულტურა, ხელოვნება, განათლება და, რა თქმა უნდა, სპორტიც.

იმ „ბნელ“ საბჭოთა პერიოდში ქართველებს გვყავდა მსოფლიოში სახელგანთქმული სპორტსმენები: მსოფლიოს 5-გზის ჩემპიონები ჭადრაკში **ნონა გაფრინდაშვილი** და **მაია ჩიბურდანიძე** და ჩვენი ქვეყანა 30 წლის(!) განმავლობაში ინარჩუნებდა ჭადრაკის დეოფოლის გვირგვინს, გვყავდა მოჭიდავე **ლევან თედიაშვილი** — ოლიმპიური თამაშების 2-გზისა და მსოფლიოს 4-გზის ჩემპიონი, მსოფლიოს 4-გზის ჩემპიონი ჩემპიონი **ძატიანა ლოსაბაძე**, ოლიმპიური ჩემპიონი ტყვიის სროლაში **ნიკოლაშვილი**, პირველი ოლიმპიური ჩემპიონი ძიუდოში საბჭოთა კავშირიდან — **შოთა ჩოჩიაშვილი**, მიუხედავად ოლიმპიადის გამარჯვებული კალათბურთელები — **ზურაბ საკანდელიძე** და **მიხეილ ქორძია**, ბერძნულ-რომაული სტილით მოჭიდავე **რომან რუჩა** — ოლიმპიური ჩემპიონი და მსოფლიოს პირველობის 4-გზის გამარჯვებული, გვყავდნენ მსოფლიოში აღიარებული ხელბურთელები — **ჯემალ ცარცვაძე** და **ალექსანდრე ანაილოვოვი**, ფრენბურთელი, ოლიმპიური ჩემპიონი **ვაჟა კახარაძე**, ტანმოვარჯიშე **გიდაა ჯუღელი**, მოფარიკავე **ნუზარ ასათიანი** —

თბილისის „დინამოს“ კალათბურთელები ჩემპიონთა თასით. 1962 წ.

დღეს მხოლოდ მოჭიდავეები, მორაგბეები და კალათბურთელები ახარებენ გულშემატკივრებს, სოლო ფეხბურთი, სპორტის ეს თავის დროზე უპოპულარესი სახეობა, საპარტიველოში სულს ღაფავს, ქართული სპორტის „მამები“ კი, რომლებიც ამ სახეობის ალორძინებაზე უნდა ზრუნავდნენ, ამათავლებლის უფლებების დაცვით არიან დაკავებული.

ოლიმპიური თამაშებისა და მსოფლიოს ჩემპიონი, განუყოფელი ნიჭიერი **მიტომ სანაძე** — მსოფლიოში ერთადერთი მძლეოსანი, რომელმაც სამხრეთში 3-ჯერ შეძლო ოლიმპიური ოქროს მედლის მოგება და, რომელიც ამჟამად შორეულ ავსტრალიაშია გადახვეწილი. საქართველოს იმ „ბნელ“ საბჭოთა პერიოდში ჰყავდა მოჭიდავეები **დავით ცინაძე**, **შოთა საბაძე**, **ლარი საბაძე**, **დავით სახლიაშვილი**, **მანუჩარე ბლაგიძე**, **დავით გოგაშვილი**, **გივი პარტოზია**, მოფარიკავე **ვლადიმერ აფციაშვილი**, ტანმოვარჯიშე **ვლადიმერ გომოლაძე**; შესანიშნავი ჩოგბურთელები: **ალექსანდრე მებრეკელი**, **თინათინა კაკაბაძე**, **ლელა მისი**. ან როგორ შეიძლება დიუნყო თბილისის „დინამოს“ კალათბურთელების მიერ 1962 წელს ჩემპიონთა თასის ფინალში მოპოვებული გამარჯვება მადრიდის „რეალის“ წინააღმდეგ ან თბილისის დინამოს საფეხბურთელ გუნდის 1964 წლის „ოქროს მატჩი“ ტაშკენტში თუ 1981 წელს მოპოვებული გამარჯვება დიუსელდორფში და ამ გამარჯვებებით გამოწვეული საყოველთაო სიხარული?!

ადაში მონაწილეობდნენ ჩვენი სპორტსმენები და 28 ოქროს, 23 ვერცხლისა და 34 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს; 1992-დან 2016 წლამდე კი 7 ოლიმპიადაზე — მხოლოდ 11 ოქროს, 1 ვერცხლისა და 28 ბრინჯაოს მედალი, თუმცა, თუ 1992 წლის მონაცემებს გამოვკლებთ, როცა საქართველო დსთ-ის გუნდის სახელით გამოდიოდა, შედეგი კიდევ უფრო ნაკლები იქნება — 8 ოქროს, 1 ვერცხლისა და 23 ბრინჯაოს მედალი, ანუ 3-ჯერ და მეტჯერ ნაკლები...
(იხ. ცხრილი)
ისიც აღსანიშნავია, რომ სწორედ საბჭოთა პერიოდში შექმნეს ქართველმა ხელოვანებმა ისეთი კინემატოგრაფიული შედეგები, როგორიცაა „ჯარისკაცის მამა“, „ნატორის ხე“, „არაჩვეულებრივი გამოფენა“, „შერეკილები“, „ციხეფერი მთები“, „ფეოლა“, „რეკორდი“, „ქვევრი“ და სხვ. საბჭოთა პერიოდში დაიდგა სპექტაკლები: „ჭინჭრაქა“, „კაკაბაძის ცარცის წრე“, „მეფე ლირი“, „ხანუმა“, „ურთელ აკოსტა“ და სხვ.

1965 წ. საბჭოთა კავშირისა და ბრაზილიის ნაკრებთა მატჩის შემდეგ: გიორგი სიჭინავა, სლავა მებრეკელი, ვალო, ანზორ კაკაბაძე, ვიქტორია მისი და მისი ძმები. ფოტოზე არ არის ამ პეიზაჟის კიდევ ერთი ქართველი მონაწილე — ვლადიმერ გომოლაძე

ტებად, ცოლებს აბრალებენ საკუთარ კორუმპირებულ ბასს და ერთ ან რამდენიმე ქალს ატენიან ქვეყნის დაქცევას. თან ფულუკუნებზე: მთვრალი ვიყავი და ხათუნამ ბიუჯეტი გაფლანგა, ფეხბურთის ვუყურებდი და ზაირამ ომი დაიწყო, კირპიჩასთან

ვსვამდი და შორენამ კოზა ნოსტრა შექმნა... და ასე დაუსრულებლად, — წერს ქალბატონი სცენარისტი. როგორც ჩანს, სცენარისტს გარს ისეთი „ვაშაკი“ მამაკაცი ახვევია, როგორც ალ-ნურა, ან ფსიქიკურად არ არის ჯანმრთელი, რადგან მის გარ-

შემო „ყვე... ებმოდარუნე ვაშაკების“ გაიგივება ყველა ქართველ მამაკაცთან მხოლოდ ავადმყოფი წარმოსახვის მქონე ქალს თუ შეუძლია. დასასრულს, კამიას საქციელის გამო განაწყენებულმა ბუერმა ადამიანმა გამოთქვა მოსაზრება, რომ, თუ კამია და

მისი მხარდამჭერები ეროვნულ ნაკრებში კვლავ ითამაშებენ, მატჩებს ალარ დაეხსნებიან. და ეს ასეც უნდა მოხდეს, ყველა ქართველმა მანამდე უნდა გამოაცხადოს ბოიკოტი, სანამ საქართველოს ეროვნული ნაკრების წარმომადგენლები და სპორტის „მამები“ ქართული ფეხბურთის, მართლმადიდებლობისა და ტრადიციული ოჯახის მხარდამჭერს მამათავლების მხარდამჭერს ამჯობინებენ.

აღსანიშნავია, რომ კახა კალაძის მიმართ გულსწრთობა გამოთქვა მუფეე სპირიდონ-მა, რომელმაც განაცხადა: „ვახტანგ გორგასლის, დავით აღმაშენებლის, თამარ მეფის ქალაქის ხელმძღვანელი ამისთანა რამეს უნდა ამბობდეს?! ამის გულსთვის ჩაიქცა საქართველოში მილიონობით ქართველი მეომრის სისხლი, რომ დღეს ეს ადამიანი გამოირიდეს და ეწოდეს მამათავლობის აგიტაციას საქართველოში?! ამის გულსთვის ეწამა ასიათასი მონამე?! ეტყობა, მისთვის მოდაში აღარ არის საქართველოს ისტორია. ჩვენი ერის გმირული წარსული, ჩვენი წინადადებები და დედოფლების დაღვრილი სისხლი სასაცილოა მისთვის. ეს კაცი ხელიდან არის წასული“, — განაცხადა მუფეე სპირიდონ-მა ქადაგებაში.

ქართველი ფეხბურთელებისგან განსხვავებით, მამათავლობის პროპაგანდა დაგემეს ქართველმა მორაგბეებმა. „ბორჯღალოსნებმა“ პარლამენტს, პრეზიდენტსა და თბილისის მერს მიმართეს განცხადებით, არ გასცენ 17 მაისს ე.წ. ჰომოფობიის დღის აღნიშვნის ნებართვა.

მოამზადა
ნიკა კორინთელმა
P.S. ახლახან ლგბტ-თა წინააღმდეგ გამოვიდა ტრანს-გენდერი კესარია აბრამიძე, რომელმაც განაცხადა, რომ ლგბტ-პირები და მათი მხარდამჭერები პროვოკაციებს აწყობენ, რათა გრანტები აიღონ.

ქართველი სპორტსმენების მიერ მოპოვებული ოლიმპიური მედალები სსრკ-ის ნაკრების შემადგენლობაში				ქართველი სპორტსმენების მიერ მოპოვებული ოლიმპიური მედალები დამოუკიდებლობის გამოცხადების შემდეგ			
წელი	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო	წელი	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო
1952	3	4	2	1991**	3	—	5
1956	2	—	6	1996	—	—	2
1960	2	5	3	2000	—	—	6
1964	2	4	5	2004	2	—	2
1968	2	2	2	2008	3	—	3
1972	6	1	4	2012	1	—	6
1976	3	1	2	2016	2	1	4
1980	3	4	5	—	—	—	—
1984*	—	—	—	—	—	—	—
1988	5	2	5	—	—	—	—
სულ	28	23	34	სულ	11	1	28

* 1984 წლის ოლიმპიადას, რომელიც ლოს-ანჯელესში გაიმართა, სსრკ-მა ბოიკოტი გამოუცხადა.
* 1992 წელს ბარსელონაში გამართულ ოლიმპიურ თამაშებში ქართველი სპორტსმენები დსთ-ს ოლიმპიური გუნდის სახელით გამოდიოდნენ.
მონაცემები აღებულია საპარტიველო სპორტის კომიტეტის ვებგვერდიდან.

დღეს? დღეს მხოლოდ მოჭიდავეები, მორაგბეები და კალათბურთელები ახარებენ გულშემატკივრებს, სოლო ფეხბურთი, სპორტის ეს თავის დროზე უპოპულარესი სახეობა საქართველოში, სულს ღაფავს, ქართული სპორტის „მამები“ კი, რომლებიც ამ სახეობის ალორძინებაზე უნდა ზრუნავდნენ, მამათავლების უფლებების დაცვით არიან დაკავებული.
საქართველოს სპორტის ოლიმპიური ისტორია 1950-იანი წლებიდან იწყება. ქართველებისთვის პირველი ოლიმპიადა იყო 1952 წელს ჰელსინკიში გამართული თამაშები, სადაც 3 ოქროს, 4 ვერცხლისა და 2 ბრინჯაოს მედალი მოვიპოვეთ. მას შემდეგ, დამოუკიდებლობის გამოცხადებამდე, ანუ 1991 წლამდე, 8 ოლიმპი-

დღეს კი ვის და რას უყურებს ქართველი საზოგადოება? — თურქულ და ინდურ უფემოვო სერიאלებს, უაზრო შოუებს და „ჩემი ცოლის დაქალებს“, რომლის სცენარისტი ქეთი დევიდარანი საჯარო სივრცეში უშვებო სიტყვებით ლანძღავს ქართველ მამაკაცებს და, საერთოდ, ქართველ საზოგადოებას?
აი მისი შეფასება (ტექსტს უცვლელად გთავაზობთ):
„ქართული პატრიარქალური საზოგადოება ერთობ სასაცილოდ გამოიყურება. როცა დარი ან სიამტკილობაა, ქართველი კაცები დიდ გულზე დააბიჯებენ, ყვე...ბს დაუღარუნებენ აქეთ-იქით და მონოლილ ვაჟკაცობას ქალების ცემა-ტყეპით იკმაყოფილებენ. აი, თუ კრიზისი დაიწყო, ნაციონალური, ეკონომიკური, ეგზისტენციალური, გეოპოლიტიკური ან თუნდაც საბანკო, მყისვე ქალებს აგზავნიან პლანტაციებსა და ფირმა მოხუცებში ემიგრან-

რატომ აჭიანურებს ქვემო ქართლის პროკურატურა ნალკის პოლიციელების საქმეს?

„საქართველო და მსოფლიოში“ გამოქვეყნებული წერილებიდან მკითხველისთვის ცნობილია, რომ 2016 წლის 30 ივლისს ნალკის საკრებულოს წევრმა და საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე სამსონ თამარიანმა მანქანა დააჯახა საქართველოს პარლამენტის ყოფილი წევრის — აიკ მელტონიანის შვილს, არასრულწლოვან მერგელ მელტონიანს და შემთხვევის ადგილიდან მიიმალა. ჩადენილის შესახებ თამარიანმა მობილურით აცნობა სოფლის რწმუნებულს — ანტარამ მელტონიანს, რომელმაც ეს ამბავი შეატყობინა შსს-ს ნალკის რაიონის ავრანლოს განყოფილებას. გარდა სოფლის რწმუნებულისა, დაზარალებულის მამამ — აიკ მელტონიანმა მის შვილზე თავდასხმის შესახებ აცნობა ნალკის მთავარი სამმართველოს ოპერატიულ მორიგეს — მემედ აბდულაევს და არაერთხელ დაუკავშირდა 112-ს.

ულებები და, მიუხედავად ბიკ მორლან მელტონიანების მუდარისა, დაეცვათ თამარიანების მორიგი თავდასხმისგან, ჯგუფმა დატოვა შემთხვევის ადგილი, სადაც კრიზისი წუთის შემდეგ მისულმა ანდრანიკ თამარიანმა და მისმა ბიძამ სამველ თამარიანმა მორლან მელტონიანს თვალწინ მოუკლეს შვილი, ახალგაზრდა სპორტსმენი ანდრანიკ მელტონიანი. საქმის მასალებიდან ასევე იკვებება, რომ ოდნავ მოგვიანებით სამველ თამარიანი ცდილობდა აიკ მელტონიანის მეორე შვილის, არასრულწლოვანი **ამბარცუხის** სიცოცხლის მოსპობას, რასაც ხელი შეუშალა ტაბელური იარაღიდან აიკ მელტონიანის გასროლამ.
სამსონ თამარიანის მიერ მერგელისთვის მანქანი დაჯახების, მისი შვილის — ანდრანიკის მიერ ჩადენილი მკვ-

ლელობისა და სამველ თამარიანის მიერ არასრულწლოვანი ამბარცუხის მკვლელობის მცდელობის შესახებ აიკ მელტონიანმა შეატყობინა ნალკის რაიონის პოლიციის უფროსს ნიკოლოზ გადელიას მისივე კაბინეტში. აიკ მელტონიანის წარდგენილი მტკიცებულებები ისეთი თვალსაჩინო იყო, რომ სამსონ თამარიანი თავისი შვილი, ძმისა და, უპირველეს ყოვლისა, საკუთარი თავის გადასარჩენად „ოპერატიული“ ამოქმედდა. შედეგად, ნალკის პოლიციის უფროსის — ნიკოლოზ გადელიას, მისი მეგობრების, ადვოკატების: **მუხრან ლურჯაიასა** და **თამარ სადრადის**, ქვემო ქართლის სამხარეო პროკურორის — **ლევან გეგეჭკორისა** და რუსთავის სასამართლოს მოსამართლის — **ეკატერინე პარტინიშვილის** სინქრონულმა ქმედებებმა 2017 წლის 25 აპ-

რილს გამოიწვია იურიდიული კაზუსი: სასამართლოს განაჩენით, მკვლელობის მცდელობის მცდელობაში ბრალდებულს მიუსაჯეს ერთნაირი სასჯელი — რვა-რვა წლით პატიმრობა. ლევან გეგეჭკორის უმოქმედობის შედეგად შექმნა გარემოება, რომელიც დააცდომები — რვა-რვა წლით პატიმრობა. ლევან გეგეჭკორის უმოქმედობის შედეგად შექმნა გარემოება, რომელიც დააცდომები — რვა-რვა წლით პატიმრობა. ლევან გეგეჭკორის უმოქმედობის შედეგად შექმნა გარემოება, რომელიც დააცდომები — რვა-რვა წლით პატიმრობა.

ნა საჩივარი მთავარ პროკურორატურაში ავრანლოს განყოფილების უფროსის, ედვარდ ხაჩატრიანის, და მისი რამდენიმე თანამშრომლის მიერ გამოჩენილი სამსახურებრივი გულგრილობის თაობაზე, რომელსაც მოჰყვა თამარიანების მხრიდან ანდრანიკ მელტონიანის მკვლელობა და ამბარცუხ მელტონიანის მკვლელობის მცდელობა. აღნიშნულ საჩივარზე **რაფაელი თვის დაზვიანებით** ქვემო ქართლის პროკურატურაში აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე, მაგრამ, გაუგებარი მიზეზების გამო, მისი დასრულება — დამნაშავეებისთვის ბრალის წარდგენა, დღემდე ვერ მოხერხდა, რაც აჩენს ეჭვს, რომ დამნაშავეებისთვის ბრალის წაყენება მიზანმიმართულად წინაშედგება.
გიორგი კორაკაძე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოდან ევროკავშირისთვის გადასარჩენად დასულების რაოდენობა მოიმატა, მათ ადგილს კი უცხოელები იკავებენ. რას ფიქრობს პრემიერი? „კვირიკაშვილის ფიქრები — აღმავალი ვიქტორია“ — ასე გარითმა საზოგადოებაში ქვეყნის ხელისუფლების მიერ ათიანთასობით უცხოელისთვის აღმავალი უცხოელები მისცა; რომელია ჩანს, კვირიკაშვილი დავით აღმავალი უცხოელებს თანხს: თუ აღმავალია 1118 წელს 40 000 ყივჩაღი ჩამოსახლდა საქართველოში, რით ვარ მასზე ნაკლები ან არააბი, ეს ჩვენი „ისტორიული მემკვიდრეები“ რით არიან ყივჩაღებზე ნაკლები?!

ქართული საქართველო გვინდა!

ზუგდიდში გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ ერთგული მკითხველი ვლადიმერ გულია დამიკავშირდა და აღმოუჩინებლად მიხრა: კანადის დედაქალაქში კომუნის მსხვერპლთა მემორიალის ასაშენებლად საქართველოს პრემიერისგან 20 325 დოლარის გამოყოფა არის ქართველი ხალხის დაცინვა და მზად ვარ, ის 7 ლარიც გავუგზავნო პრემიერს, რომელსაც ჩემი რეპრესირებული მამის, კავშირგაბმულობის კომისრის, რეაბილიტაციის ნიშნად ვიღებ. ჩვენი ხელისუფლება სტალინთან ბრძოლით თავის საგარდელს უფრთხილდება და არ ითვალისწინებს, რომ ქვეყანაში მძიმე სოციალური ფონია შექმნილი. ბატონმა ვლადიმერმა ისიც აღნიშნა, რომ „ქართული ოცნების“ ოფისში მივიდა და განაცხადა, მიუხედავად რეპრესირებისა, საბჭოთა ეპოქა სჯობდა ლიბერალისტების მმართველობასო. რას ფიქრობენ ამის თაობაზე პოსტსაბჭოთა სივრცის სხვა ეროვნების ადამიანები?

ევროკავშირის სააგენტოდ და თავიანთი ლიბერალური უსახლისთვის საპარკლის შესანარჩუნებლად საგოგონოს ყიდვიან და თითოეული უსახლისგან 35 000 დოლარს იღებენ

ბორჯომში გერმანიაში მცხოვრებ რუსი ეროვნების ტურისტებს, ცოლ-ქმარ ნატალიასა და მსპომოდს შეეხვდა. გთავაზობთ მცირე ამონარიდს მათი მონაცემებიდან: „15 წელია, გერმანიაში ვცხოვრობთ. გორბაჩოვის მმართველობის პერიოდამდე რუსეთიდან არავინ გარბოდა, გარდა სსრკ-ის მტრებისა. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი შვილები გერმანიაში გაიზარდნენ და შეჩვეულნი არიან იქაურ სისტემას, ჩვენ მაინც დავბრუნდებით რუსეთში. რომ ამბობენ, ევროპაში თავისუფლებააო, სიმართლე არ არის. ბავშვის მშობლები გასასამართლეს და უზარმაზარი ჯარიმა დააკისრეს იმის გამო, რომ შვილი ეროვნების ვაკეტილზე არ გაუშვეს. აი, მე და თქვენ ვდგავართ, ერთმანეთს თვალეში ვუყურებთ და ვსაუბრობთ. იქ ასე ვერ ვისაუბრობთ. მეზობლები ერთმანეთს არ იცნობენ. თქვენ არ მოგონთ ამერიკული იდეოლოგია, არ მოსწონს ის გერმანელ ხალხსაც და ხშირად იმართება საპროტესტო გამოსვლები, მაგრამ ხელისუფლება ამერიკელთა ნების აღმსრულებელია... საბჭოთა პერიოდში ყველა ერის წარმომადგენელი ერთი დიდი ოჯახივით ვცხოვრობდით, ერთ მაგიდას ვუსხედით და სადავო არაფერი გვქონდა. ამერიკის პოლიტიკამ ერები ერთმანეთს დააპირისპირა, ოჯახები გახლიჩა და შეიღობა მშობლებს დაუპირისპირა. ჩვენ ყირიმშიც ხშირად ჩავდივართ, იქ ახლობლები გვყავს, რომლებიც ძალიან გახარებულნი არიან, თავიანთ ფესვებს რომ დაუბრუნდნენ. მოსახლეობის 93%-მა მხარი დაუჭირა რეფერენდუმს. მას შემდეგ ყირიმში სასიკეთო ძვრები მოხდა. ბორჯომში შარშანაც ვიყავით, მაგრამ წელს მეტი არააბი არიან და ქალაქი დაბინძურებულია. უცხოელები იმ ცხოვრების წესს უნდა დაემორჩილონ, სადაც ჩადიან, მაგრამ მუსლიმანები მაინც თავიანთი წესებით ცხოვრობენ და ევროპის ქვეყნებს პრობლემებს უქმნიან. ბორჯომის სასტუმრო „კარუნ

პლაზაში“, სადაც ერთი ღამე 100 დოლარი ღირს, არაბებმა უარი თქვეს ქრისტიანის მოხმარებული ტუალეტით სარგებლობაზე და სასტუმროს თანამშრომლებს „სურენლოვანი თავიგული“ დაუტოვეს ლოგინში. მას შემდეგ, რაც ამერიკამ უკრაინასა და საქართველოს გაუკეთა, შეიძლება რეიგანის ძეგლი გედავთ და ბუშის სახელწოდების ქუჩა გქონდეთ? ქართველი ხალხი თუ გონს არ მოვა და არ დაუპირისპირება ქვეყნის საგარეო პოლიტიკას, შეიძლება საქართველოშიც ის პროცესები განვითარდეს, რომლებიც ევროპაში ხდება“.

ჩიკაგოში მცხოვრები ცნობიერებაშეცვლილი და გალიბერასტებული უკრაინელი ქალბატონი, 41 წლის ალიონა, სხვაგვარად ფიქრობს: „ოცი წელია, ჩიკაგოში ვცხოვრობ. არ ვაპირებ უკრაინაში დაბრუნებას და ცხოვრების არც პროტესტანტი. მთავრობის მეთაურის სექსუალური ორიენტაციის მნიშვნელობა არ აქვს, მთავარია, ქვეყნისთვის სასარგებლო საქმე აკეთოს“.

რას ფიქრობს ემიგრაციაგამოვლილი ქართველი კაცი? „გიორგი თაბუნიძე, 64 წლის, სოფელ ლიკანის მკვიდრი: „20 წლის წინათ საბერძნეთში წავიდი და მშენებლობაზე ვიმუშავე. წასვლა მას შემდეგ გადაწყვიტე, როცა სსრკ დაიშალა და მხედრობის დროს ავტომობილი „კამაზი“ წამართვეს, რომლითაც რუსეთში დავდიოდი. ახლა დავბრუნდი, მინდა, მამისეული სახლი აღვადგინო, შვილები შემოვიკრიბო, სამშობლოში, სადაც დავიბადე მშვიდად ვიცხოვრო და აქვე ვპოვო განსასვენებელი“.

ქართველ კაცს ქართულ მინა-წყალთან, სამშობლოსთან გენეტიკური კავშირი აქვს და, სადაც უნდა იყოს, ეს მინა-წყალი უხმობს და იზიდავს. მხოლოდ გალიბერასტებულ ქართველებს აღარ ახსოვთ საქართველო. ხელისუფლება მოსახლეობას სათანადო პირობებს ვერ უქმნის სამშობლოში დასაბრუნებლად. არ არის სამუშაო ადგილები, არ ამუშავდება სანარმოები, ბანკები მოსახლეობას ძარცვავენ. ჯანმრთელობის სფეროში უკვე ექიმებიც გამოხატავენ უკმაყოფილებას: — ჩვენ ყველას უნდა ვემსახურებოდეთ და ამისთვის სახელმწიფო დაფინანსება უნდა ჰქონდეს კლინიკებს, უნდა არსებობდეს მუნიციპალური საავადმყოფო, რომელშიც ყველას შეეძლება მიიღოს სამედიცინო მომსახურება და არა შერჩევით, როგორც ახლა. დაზღვევა კერძო კომპანიების ინტერესებშია და არა მოსახლეობის. რატომ უნდა დავტოვოთ სამედიცინო მომსახურების გარეშე დაბალი და საშუალო შესაძლებლობების მქონე ადამიანები? — ამბობს ერთ-ერთი კარდიოლოგიური კლინიკის ხელმძღვანელი, რომელთანაც კონსულტაციის საფასური 20-დან 60 ლარამდე გაიზარდა მას შემდეგ, რაც კლინიკა გაიყიდა, ხოლო ახალი კლინიკის მფლობელები მხოლოდ ფულს ითვლიან და სხვა არაფერი აინტერესებთ. საზოგადოების მნიშვნელოვანი ნაწილი — მილიარდობით უსახლანო ბავშვი, ჩარაცხა. საქართველოდან ევროპაში თავის გადასარჩენად დასულების რაოდენობამ მოიმატა, მათ ადგილს კი უცხოელები იკავებენ. რას ფიქრობს პრემიერი? „კვირიკაშვილის ფიქრები — აღმავალი ვიქტორია“ — ასე გარითმა საზოგადოებამ ქვეყნის ხელისუფლების მიერ ათიანთასობით უცხოელისთვის ბინადრობის უფლების მი-

ანება? — ამ საკითხზე არაერთხელ ისაუბრა ექსპერტმა პამელა ტიხაშვილმა: „ევროკავშირთან ასოცირების ხელშეკრულების გაფორმება არ ნიშნავს მწვანე შუქის ანთებას ევროკავშირის წევრობისთვის. ასოცირებული წევრები არიან ლათინური ამერიკისა და ჩრდილოეთი აფრიკის ქვეყნებიც, მაგრამ ისინი, ამასთანავე, სხვა ორგანიზაციის წევრებიც არიან. ასოცირება არ ნიშნავს, რომ არ ვიყოთ სხვა რომელიმე კავშირის წევრები. ევროკავშირთან ასოცირება ევროპისთვის მომგებიანია, რადგან თავის პროდუქციას ჩვენსაირ ქვეყნებში ასაღებს, ხოლო ჩვენ ლიმიტი გვიწესდება პროდუქტის შეტანაზე, რომელიც უკრაინამ უკვე ამონწერა“.

ჩვენ გვაქვს უფლება, გავერთიანდეთ ევრაზიულ კავშირში, მივიღოთ დამკვირვებლის სტატუსი, როგორც მოლოდინი. ტელეკომპანია „იმედმა“ „პატრიოტთა ალიანსის“ ვიზიტი რუსეთში მოსახლეობის პატრიოტულ გრძობებზე თამაშად მიიჩნია. რუსეთთან ურთიერთობის აღდგენა მართლაც პატრიოტიზმთან არის გაიგივებული და ეს აღიარა ტელეკომპანია, მაგრამ, როცა რუს პოლიტიკოსებთან საუბარს ასე იწყებენ — „რუსეთი თუკანაა საქართველოს მოსახლეობის თვალში — გონივრული არ არის. რატომ ამერიკელებს არ უწოდებენ ტერორისტებს? აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს მოსახლეობა არ თვლის თავს ოკუპირებულად და არ უნდა ლიბერალური საქართველო. რუსეთის გვერდით უსაფრთხოდაც გრძობენ თავს და დაცულადც ლიბერალურ-ქვეყნისტების პარაპსიგან. ქართველმა ხალხმა უნდა გაიზარდოს: რუსეთის ფაქტორი რომ არა, დღეს აქ განმეორდებოდა ის რაც მოხდა, ერაყში, ლიბიაში თუ სირიაში. რუსეთის ფაქტორი რომ არა, წარმოგდგენიათ, რას დამართებდნენ საქართველოს ისლამისტები, რომლებიც შუაგულ გერმანიაში ტერაქტებს აწყობენ და ქალებს აუპატიურებენ“.

პრედასავლური მიზოფრენია, რომელმაც მოიცვა საქართველო (ადვილია ხელისუფლებით უკმაყოფილო ხალხის გაბრუნება) იმ ეპოქას მაგონებს, სტალინის „კულტის“ შიზოფრენიით რომ იყო შეყვარებული. ამაყამადა რამდენი „კულტი“ გვყავს, იქნებ დავთვალოთ? — ამერიკის ელჩი, ტრამპი, ევროპარლამენტი, კვირიკა, მარგველა და ა.შ. ყველა ისე უბერავს, როგორც მოისურვებს და როგორც არ უნდა ქართველმა საზოგადოებამ. ქართველმა პოეტმა ჯერ კიდევ იმ ეპოქაში დავისევა შეკითხვა: „ჩემი ქართველნი, იმ ერთის ნაცვლად როდემდე ვივლით ამდენი „კულტით“, როდემდე ვივლით ლაჩარია ლაჩარია, პირში ჩაჩრილი ამხელა ბურთით?!“

P.S. რა მშვენიერი იქნებოდა სამყარო ამერიკის გარეშე!

ივა თაბაჯანიძე

1856 წლის 18 მარტს დადებული ზავის საფუძველზე, მეზობელ მხარეებს ერთმანეთისთვის უნდა დაეხურებინათ დაპყრობილი ტერიტორიები. ყარსის ნაცვლად რუსეთმა დაიბრუნა ყირიმში დაპყრობილი ქალაქები, სამეგრელოს ნაწილი (ყულევის მიდამოები) და აფხაზეთი. სოხუმი ოსმალებმა 27 მაისს დატყვევეს. დასავლეთ საქართველოში მშვიდობიანობა დამყარდა.

ერთად აღმოსავლეთის ომებში

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. №35, 36, 37, 39

წერილი V

ომი თურქეთთან

შავ ზღვაზე მოკავშირეთა ფლოტი ბატონობდა, ხოლო რუსეთის ფლოტი სევასტოპოლთან იყო ჩაკეტილი. შავი ზღვის მთელი სანაპირო კი, რუსეთის გარნიზონების ევაკუაციის შემდეგ, მონინალმდეგეთა ფლოტისა და ჯარებისთვის გაშიშვლებულ პლაცდარმს წარმოადგენდა და მოსალოდნელი იყო მტრის შემოსევა ერთდროულად ან ნაწილ-ნაწილ ქობულეთის, რედუტ-კალესა და აფხაზეთის მხრიდან. ამიტომ ჯარს უნდა დაეკავებია ისეთი პოზიციები, რომლებიდანაც უფრო ადვილად შეაჩერებდა მონინალმდეგის შემოტევას.

1854 წლის ივლისში გურიის რაზმის უფროსად გენერალი ივანე მუხრან-ბატონი დანიშნეს.

ივანე კონსტანტინეს ძე მუსხრანბატონი (1812-1895) გახლდათ ქართველი მემამულე, რუსეთის არმიის გენერალ-ლეიტენანტი, რომელმაც სწავლა-განათლება პეტერბურგის პაუთა კორპუსში მიიღო, აქტიურად მონაწილეობდა საარმიო ოპერაციებში შავი ზღვის ნაპირებზე. ამ დროს იგი ნიუგეოროდის დრაგუნთა პოლკში ირიცხებოდა. 1848 წელს დაინიშნა ერევნის პოლკის მეთაურად. იბრძოდა ყირიმის 1853-1856 წლების ომში. 1881 წელს, სამხედრო სამსახურიდან გადადგომის შემდეგ, აირჩიეს თბილისის გუბერნიის თავადზნაურთა ნინამძღოლად (მარშალად). მუსხრანბატონი ფლობდა 25 ათას დესეტინა მიწას. მას ერთ-ერთი პირველი ადგილი ეკავა რაციონალიზატორ მემამულეთა შორის; დიდ წარმატებას მიაღწია მეურნეობის კაპიტალისტურად გარდაქმნის საქმეში. 1876 მუსხრანბატონმა საფრანგეთიდან გამოიწვია მეღვინეობის სპეციალისტები. დაიხმარა ცნობილი ქართველი მეღვინე ზ. ჯორჯაძე და მუსხრანში ააგო დაახლოებით 1 მლნ. 200 ათასი ლიტრი ტევადობის ქარხანა, რომელშიც ღვინოს ევროპის წესით აყენებდა. 1882 წელს მუსხრანბატონის ღვინომ მოსკოვის გამოფენაზე უმაღლესი ჯილდო — **სახელმწიფო გერბი**, ხოლო 1889 წელს პარიზში გამართულ Exposition Universelle Internationale-ზე **ოქროს მედალი** დაიმსახურა. თავად მუსხრანბატონს კი საფრანგეთის მმართველობამ უმაღლესი ჯილდო Officier du merite agricole უბოძა.

როგორც აღვნიშნეთ, 1854 წელს მას ჩააბარეს ე.წ. რიონის რაზმი, რომელიც ებრძოდა სამეგრელოში შემოჭრილ ომერ-ფაშას ლაშქარს. მუსხრან-ბატონმა შეადგინა საბრძოლო გეგმა, გაითვალისწინა, რომ თურქეთსა და მოკავშირე სახელმწიფოებს ყოველთვის ადვილად შეეძლოთ ძლიერი დესანტის გადმოსხმა გურია-სამეგრელოს საზღვარზე.

მუსხრან-ბატონმა, უპირველეს ყოვლისა, ყურადღება მიუქცია სამურზაყანოს, რათა

გაეძნელებინა მტრისთვის აფხაზეთიდან ენგურზე გადმოსვლა. იქაური მოსახლეობისგან ჩამოყალიბდა სახალხო ლაშქარი და აფხაზეთიდან მომავალი გზები დაიკეტა. გეგმის მიხედვით, სამეგრელოს ნინა ხაზი დაიკავა ადგილობრივმა სახალხო ლაშქარმა, რეგულარული ჯარები კი განლაგდნენ ზუგდიდში, ხეთასა და ხობის მონასტერთან. თუ მტერი შემოუტევდა ერთდროულად რედუტ-კალედან და ენგურიდან, ჯარი უნდა შეგროვილიყო ხეთაში. ეს პოზიცია რედუტ-კალესა და ენგურიდან გადმოსულ მტრის ჯარს შუაზე ყოფდა.

ასევე იყო შედგენილი გურიის დასაცავი გეგმა. ქობულეთის საზღვარი და ზღვისპირი დაკავშირებული იყო ძლიერი სახალხო ლაშქრით, რომელიც მტერს უშუალოდ საზღვრის გადმოლახვის შემდეგ უნდა შეხვედროდა. **მუსხრან-ბატონის გეგმის დედაპირი იყო: იმერეთის მდებარეობა, რომ მტართან შეხვედრას მოერიდებოდა, არ მიეცა მისთვის გადასახლება მოქობის საშუალება. საჭირო იყო, მოეპოვებინათ სანაპიროდან რაზმის მოქობა, რომელიც ღვინოს ევროპის წესით აყენებდა. 1882 წელს მუსხრანბატონის ღვინომ მოსკოვის გამოფენაზე უმაღლესი ჯილდო — სახელმწიფო გერბი, ხოლო 1889 წელს პარიზში გამართულ Exposition Universelle Internationale-ზე ოქროს მედალი დაიმსახურა.**

ზამთრის დაწყებამდე გურია-სამეგრელო-იმერეთის საზღვრებზე სახალხო ლაშქარი და პარტიზანები იგერიებდნენ თურქების დივერსიულ შემოტევებს.

მთელი ზამთრის განმავლობაში თურქეთი გამალებული ემზადებოდა 1855 წლის კამპანიისთვის. მათ მთავარი ყურადღება დაუთმეს მიუვალნი ყარსის ციხის გამაგრებას. ინგლისელი სპეციალისტების ზედამხედველობით აიგო სა-

მუსხრან-ბატონის გეგმის დედაპირი იყო: იმერეთის მდებარეობა, რომ მტართან შეხვედრას მოერიდებოდა, არ მიეცა მისთვის გადასახლება მოქობის საშუალება. საჭირო იყო, მოეპოვებინათ სანაპიროდან რაზმის მოქობა, რომელიც ღვინოს ევროპის წესით აყენებდა. 1882 წელს მუსხრანბატონის ღვინომ მოსკოვის გამოფენაზე უმაღლესი ჯილდო — სახელმწიფო გერბი, ხოლო 1889 წელს პარიზში გამართულ Exposition Universelle Internationale-ზე ოქროს მედალი დაიმსახურა.

ფორტიფიკაციო ზღუდეები და ბასტიონები, რომელთაც ყარსი მრისხანე ციხადედალ აქცია. **ყარსში განლაგებული თურქეთის ძლიერი არმია მათთვის უნდა ემზადებინათ სახალხო ლაშქარის დესანტის გადმოსხმაზე, მაგრამ მოკავშირე სახელმწიფოებს შორის ვარკვეულ უთანხმოებას ჰქონდა ადგილი. საფრანგეთი არ იყო დაინტერესებული საქართველოში, მის აზრით, მისი ინტერესები იყო მხოლოდ დასავლეთ საქართველოში.**

ზამთრის განმავლობაში თურქები და რუსები ერთმანეთს უთვალთვალებდნენ და არც ერთი მხარე აპირებდა გადამწყვეტი მოქმედების დაწყებას.

1855 წლის გაზაფხულზე ხანში შესული და სერიოზულად დაავადებული მეფისინა-

ცვლი ვორონცოვი გენერალ-მაიკოლოზ მურავიოვმა შეცვალა. იენისის დასაწყისში მურავიოვი ყარსის ასაღებად გაემართა. მან თანდათან დაიწყო ყარსისთვის ალყის შემორტყმა — ყარსისა და არზრუმის დამაკავშირებელი ყველა გზა ჩაკეტა და მჭიდრო მარყუჟში მოაქცია ციხესიმაგრე.

ყარსის ციხის ასაღებად მურავიოვს ჰყავდა 21 200 ქვეითი, 3000 კავალერისტი და ამდენივე კაზაკი, 400-კაციანი ქართული და სომხური სახალხო ლაშქარი, ჰქონდა 88 ქვემეხი, ყარსის გარნიზონი კი შედგებოდა 33 ათასამდე მეომრისგან.

ოსმალეთი ყარსის აღებას დაელოდა, მაგრამ მისი აღება რუსეთს უნდა ემთხვეოდა. ოსმალეთი ევროპული მოკავშირეებისგან დაუყოვნებლივ მოითხოვდა ყარსის ბა-

დასარჩენად ზომების მიღებას, მაგრამ ინგლის-საფრანგეთი სპეციალური ალბათობა არ აპირებდა ყარსის გადარჩენისთვის მასშვარი არმიის გამოგზავნას.

ოსმალთა ჯარების სარდლობამ გადამწყვეტი მრავალრიცხოვანი არმიის გადმოსხმა სამეგრელოში. ამით იძულებულს გახდნენ რუსებს, ყარსის ალყა მოეხსნათ. ოსმალთა ჯარების გადმოსხმა საქართველოში მხოლოდ სევასტოპოლის ალყის შემდეგ გახდა შესაძლებელი. 1855 წლის 2 სექტემბერს ბათუმში მათასიანი ჯარი შემოვიდა. ბათუმში, ყულევისა და ტრაპიზონში სექტემბრის განმავლობაში გრძელდებოდა ოსმალთა ჯარების გადმოსხმა. ჯარების მთავარსარდალმა **ომერ-ფაშამ** ყარსისკენ გაჭრა სცადა, მაგრამ ეს მოსაწყვეტელი მანევრი უფრო იყო, რადგან ომერ-ფაშას არ შესწევდა ძალა ბათუმიდან ყარსამდე უამრავი დაბრკოლებებით აღსავსე მანძილის გადასალახად და ალყაშემორტყმულ ყარსის გარნიზონის მისაშველებლად, მითუმეტეს, რომ ყარსის ციხესიმაგრისა და მისი გარნიზონისთვის ნაგებობები დასაწყობდა სუფთად არ შედგებოდა ომერ-ფაშასა და მისი ევროპელი უფროსების გახმობა. მათი ყურადღების ცენტრში ამიერიდან საბრძოლველსა და ამიერიდან სისი დაპყრობისა და დანაწევრების პრაქტიკული ამოცანა იდგა.

ცნობები ომერ-ფაშას მოქმედებისა და სევასტოპოლის დაცემის შესახებ ალყაშემორტყმულმა ყარსის გარნიზონმა თითქმის ერთდროულად მიიღო, რამაც ისინი სულიერად გაამხნევა. მურავიოვმა კი გადაწყვიტა, თურქთა დანახმარე კორპუსის მოსვლისთვის დაესწრო და იერიშით აეღო ყარსის ციხესიმაგრე.

17 სექტემბერს ყარსის გარშემო განლაგებულმა ჯარებმა იერიში მიიტანეს ციხეზე. მიუხედავად იმისა, რომ რუსი და ქართველი ჯარები არნახშირი თავგამოდებითა და შეუპოვრობით იბრძოდნენ, ყარსის ალყა მაინც ვერ მოხერხდა. იერიში განსაკუთრებით სისხლისმღვრელი გამოდგა რუსებისთვის. ბრძოლაში დაიჭრა და დაიღუპა რუსების 4 გენერალი, 248 ოფიცერი და 7 226 ჯარისკაცი.

ომერ-ფაშამ 1856 წლის სექტემბერ-ოქტომბერში 36-ათასიანი არმია გადასხმა აფხაზეთში. აშკარა იყო, რომ **ომერ-ფაშას ალყაშემორტყმული ყარსისთვის დასახლება მათად, მთელი დასავლეთ საქართველოს თუ არა, აფხაზეთი-სამეგრელოს ხელში ჩაგდება აინტერესებდა.**

აფხაზეთში დიდი არმიის გადასხმის შემდეგ ომერ-ფაშას სამეგრელოში შემოჭრას დღე-ღამე ელოდებოდნენ. გურიის რაზმის უფროსი, მუსხრან-ბატონი, გამალებული ემზადებოდა გადამწყვეტი შეტაკებისთვის, მაგრამ მისი განკარგულებაში მყოფი მცირერიცხოვანი რაზმით სამეგრელოს გაჭიმული საზღვრის დაცვა თითქმის შეუძლებელი იყო.

(დასასრული შემდეგ ნომერში)

ყარსის ციხესიმაგრისა და მისი გარნიზონისთვის ნაგებობი დასახლების აღმოჩენა სულს არ შედიოდა ომერ-ფაშასა და მისი ევროპელი უფროსების გეგმებში. მათი ყურადღების ცენტრში ამიერიდან საქართველოსა და ამიერიდან სისი დაპყრობისა და დანაწევრების პრაქტიკული ამოცანა იდგა

სირიის არმიამ ხელთ იგდო «ისლამური სახელმწიფოს» სახელმწიფოს» სახელობის ნაწილი იარაღით

არსენალი სირიის აღმოსავლეთში მდებარე ქალაქ მეადინში აღმოაჩინეს. «ამ უცხოური ნარმოების ძალიან ბევრი იარაღი და კავშირგაბმულობის საშუალებაა», — თქვა სირიის არმიის ბრიგადის გენერალმა ჰასან სუხეილმა, რომელიც ქალაქის გათავისუფლების ოპერაციას ხელმძღვანელობდა.

ფოტების არმიების შეიარაღებაზე, კერძოდ, იგულისხმება აშშ-ში, ბელგიასა და დიდ ბრიტანეთში ნარმოებული იარაღის უახლესი ნიმუშები. «ისლამური სახელმწიფოს» მოთარეშებმა მეადინი ხელთ იგდეს 2013 წლის ივლისში. ეს ქალაქი ტერორისტების ლოკისტიკურ ცენტრად ჩამოყალიბდა და სახეობებისა და სარემონტო სამუშაოების კარგად ორგანიზებული სისტემით გამოირჩეოდა. 14 ოქტომბერს სირიის არმიამ რადიკალი ისლამისტები ქალაქიდან განდევნა.

გარდაიხველა თემურ ქორიძე

ეროვნული მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერი, ცნობილი კრიტიკოსი და ლიტერატურის მკვლევარი, ზვიად გამსახურდიას თანამებრძოლი, უზენაესი საბჭოს წევრი და განათლების კომიტეტის ყოფილი თავმჯდომარე თემურ ქორიძე 63 წლისა გარდაიცვალა.

ვისაც ბოლოქარი თხზმოცინი წლების დაუწყებელი პროზა ნიკები ღღემდე მოჰყვება, შეუძლებელია მის მესხიერებაში არ გაიფიქროს ბატონი თემურის სახე, პიროვნებისა, რომელიც თავისი შთამბეჭდავი ორატორული ხელოვნებით ათასების სათქმელს გამოხატავდა და უანგარო მამულიშვილობის მაგალითს იძლეოდა. იმ პერიოდში თემურ ქორიძე სამჯერ სასწაულებრივად გადაურჩა სიკვდილს, მაგრამ არც ქრილობებით მოუწონებია თავი და არც შერყეული ჯანმრთელობის გამო დაცდენია საყვედური.

ლიტერატურულ წრეებში მას იცნობდნენ, როგორც ნიჭიერ და განათლებულ ფილოლოგს, ჩინებული ესეებისა და ანალიტიკური ნარკვევების ავტორს. წლების განმავლობაში რედაქტორობდა სამეცნიერო პოპულარულ ჟურნალს — «ისტორიული მემკვიდრეობა», მისი რედაქტორობით გამოიცა ისტორიული წყაროების მიხედვით შედგენილი ანთომეული «ჟამი ხსენისა», ხოლო გამომცემლობა «ინტელექტმა» გამოსცა თემურ ქორიძის ჩანაწერების ნიგნი «კაცი არ ყველა სწორია», რომელშიც, საინტერესო ლიტერატურულ-კრიტიკულ ნერილებთან ერთად, საქართველოს უახლესი ისტორიის დრამატულ ეპიზოდებსა და ცალკეულ დეტალებზეა მოთხრობილი.

ქალ-სახსართა პათოლოგიისა და გავლენა-განუკუთხის ხანძარი

კოქსართროზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპაროზის, ოსტეოართროზის, რევმატიოიდული ართროზის, ანკილოზიური სპონდილიტის, პოდაგრული ართრიტისა და პოლიარტრიტის მკურნალობა, დაზიანებული ხრტილისა და გაცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციო სახსრებზე უახლესი მეთოდებით.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის.: ნაკითლის №142, I სართ.
კაბინეტი №6. ქალბატონი ქეთევანი

ნორვეგიის ნაიკაბთან მოხდარი ინციდენტის შედეგად გერმანია წყაქვეუბნა ნაიკის გარეუფა

გერმანიას არ დარჩა არც ერთი «შრომისუნარიანი» წყაქვეუბნა ნაიკის შემდეგ, რაც ბოლო მოქმედ სუბმარინა U-35-ს გაუტყდა ხრახნი ნორვეგიის ნაიკების ქვებთან შეჯახებისას. The Times-ი წერს, რომ ამ ინციდენტის შედეგად გერმანიის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სარდლობა წლის ბოლომდე ვერც ერთ წყაქვეუბნა ნავს ზღვაში ვერ გაუშვებს.

გერმანიის წყაქვეუბნა ფლოტი თავისი მეორე მსოფლიო ომისდროინდელი წინამორბედის არდლიდ არ არის. ამის მიუხედავად, გერმანული წყაქვეუბნა ნავები «ცივი ომის» პერიოდში თავდაცვის მნიშვნელოვანი შემადგენელი იყო და კვლავაც რჩება «რუსეთის საზღვაო აქტიუობაზე დაკვირვების» მნიშვნელოვანი შემადგენელი.

სუხისმგებლობას ნატოს ქვეყნების წინაშე. ბერლინი თავდაცვაზე ხარჯავს მშპ-ს 1,26 პროცენტს, დადგენილი 2 პროცენტის ნაცვლად. კანცლერი ანგელა მერკელი დაჰპირდა, რომ გერმანია 2024 წლისთვის გაზრდის თავის შესატან ნილს ალიანსში და 2030 წლისთვის ორ ახალ სუბმარინას მწყობრში ჩააყენებს.

ფრანგულ სპეცრაზმს კარი შეუხვალა...

საფრანგეთის სპეცდანიშნულების რაზმის — The RASD-ის მებრძოლებმა ქალაქ ემში შტურმით აიღეს სხვა ბინა, იუნყება La Voix de Nord.

ბინის პატრონმა ქალმა თავის კართან გაიგონა ხმაური და გადაწყვიტა ენახა, რა ხდებოდა. გაიხედა სათვალთვალო ჭურჭრუტანში, მაგრამ ვერაფერი დაინახა. «გამოვბრუნდი თუ არა, კარი იმავე წამს აფეთქდა. ისღა მოვასწარი, რომ მიმერბინა ოთახთან, სადაც ჩემი პატარა გოგონა თამაშობდა და გადაეფარებოდი».

ევროკომისიას აქვი შეეპარა, რომ უკრაინას შეუქლია ევროპული ფულის სწორად დახარჯვა

ევროკომისიას მიზანშეწონილად არ მიაჩნია, რომ სასწრაფოდ უნდა მიიღოს, მარშალის გეგმა უკრაინისთვის. ევროკომისარმა იოჰანეს ჰანმა განაცხადა, რომ უკრაინას არ ენდობიან იმაში, რომ ევროპულ სახსრებს სწორად დახარჯავს.

მისი განცხადებით, მან მიიღო შესაბამისი დოკუმენტი ლიტვის საგარეო საქმეთა მინისტრ ლინას ლინკიპიჩუსისგან. «ჩვენ მზად ვართ, მივცეთ ფული (კიევს), მაგრამ ამას არ გავაკეთებთ ზუსტი კრიტერიუმების არარსებობის შემთხვევაში. ზოდის ვინდი, ამას რომ ვამბობ, მაგრამ ნდობის დონე არცთუ მაღალია, ჩვენ კი სახსრებს გავიღებთ მაშინ, როცა რამეა გაცემებული», — განაცხადა ჰანმა.

ციების მისაზიდად უკრაინას გეგმა არ სჭირდება, უკრაინა ბიზნესის მიმზიდველობის კუთხით მსოფლიოში მე-80 ადგილზეა. «უკრაინამ ბევრი რამ უნდა გააკეთოს თავისი მიზიდველობის ასამაღლებლად».

«ახალი უკრაინული გეგმა უკრაინისთვის» შედგენილი იყო ლიტვაში და ითვალისწინებდა ყოველწლიურად 5 მილიარდი ევროს მიზიდვებას 2020 წლამდე პერიოდში.

საქართველო პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazet@inbox.ru

ISSN 2233-3894
9177223313890091